

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

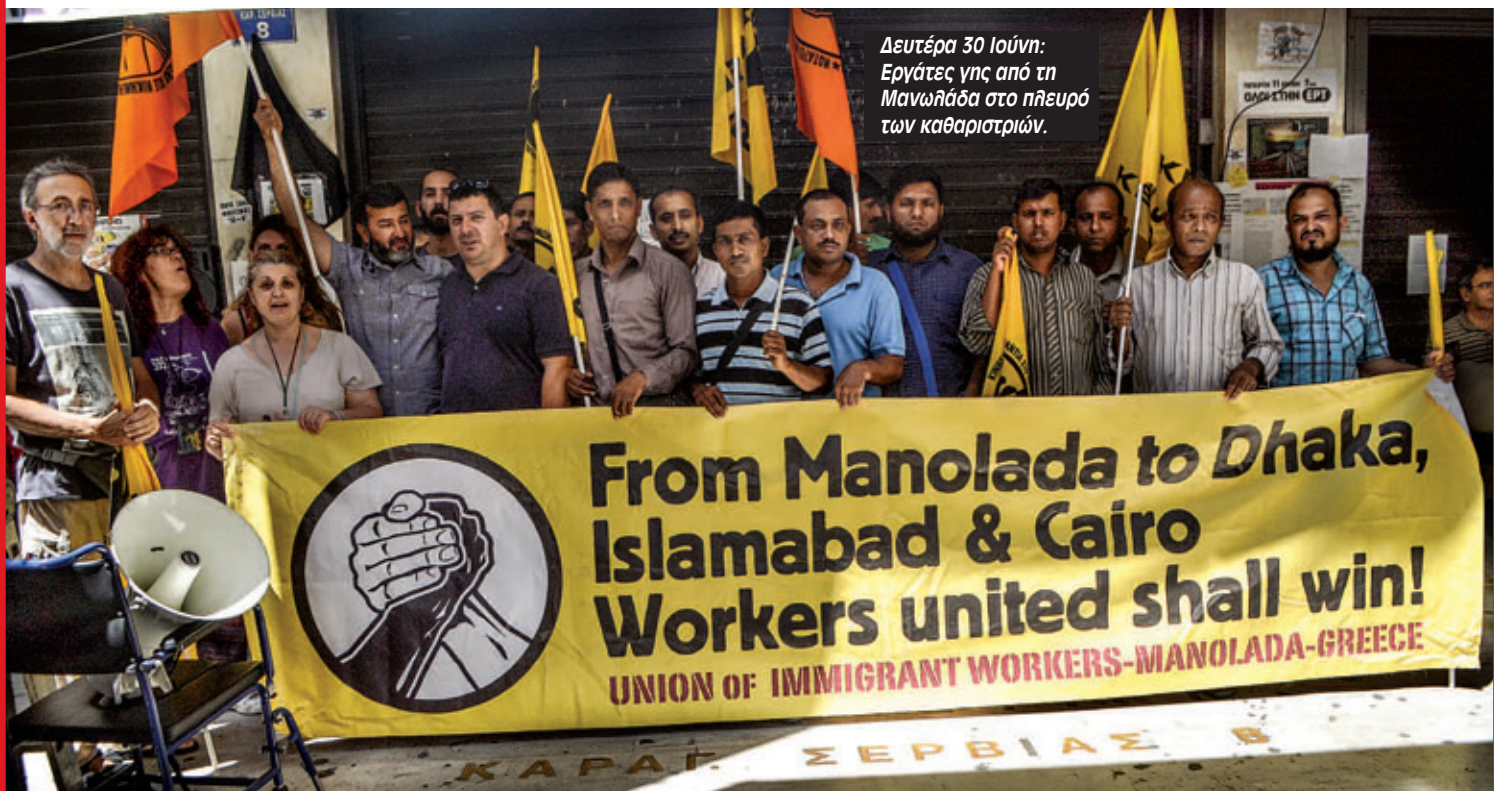
2 Ιούλη 2014 www.sekonline.gr No 1129

**48ωρες απεργίες στη ΔΕΗ
Πανεργατική στο δημόσιο 9 Ιούλη**

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ!

**Συνεχίζουμε, κλιμακώνουμε
μέχρι να τους ανατρέψουμε**

Δευτέρα 30 Ιούνη:
Εργάτες γης από τη
Μανωλάδα στο πλνυρό
των καθαριστριών.

9 ΑΠΕΡΓΙΑ
ΙΟΥΛΗ σε όλο το δημόσιο

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΝΑ
ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΟΥΝ**

αξιολόγηση | διαθεσιμότητες | απολύσεις
περικοπές | ιδιωτικοποιήσεις

**ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ | 11πμ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ | Κλαυθμώνος**

**ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ - ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ
ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΣΑΜΑΡΟΒΕΝΙΖΕΛΟΥΣ**

εργατική αλληλεγγυη

γυρίστε στις σελίδες 2, 3, 4, 5

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2014

Γεύση από
εργατική
εναλλακτική **σελ. 10, 11**

Το Podemos
στην Αθήνα **σελ. 12, 13**

Π. Λαφαζάνης,
Ε. Πορτάλιου,
Π. Γκαργκάνας
**Η Αριστερά
μετά τις εκλογές**
σελ. 15

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΗΣ ΤΗΣ ΜΑΝΩΛΑΔΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 3 ΙΟΥΛΗ, 9πμ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, ΓΟΥΝΑΡΗ & ΚΟΡΙΝΘΟΥ**

ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ
Δηλώστε συμμετοχή στο πούλμαν
Τηλ. 210 3232871, 6932 828964

Όσα άλλα αίμα για τις φρονιές της Βαγγελάτος ΑΕ στο Η. Μανωλάδα
Με λιντοσρίματα και τρομπουκισμούς η Βαγγελάτος ΑΕ
τρομπουκεί τους μάρτυρες για να αποκηρύξουν
Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

ΕΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΘΕ ΑΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΜΠΑΡΟΚΙ ΤΗΣ ΒΑΓΓΕΛΑΤΟΣ ΑΕ
ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ
ΟΙ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ- ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΩΡΑ

ΚΕΕΡΦΑ **Ενωση Μικρομεσαίων Εργαζομένων**

Δικαιοσύνη
για τους εργάτες
γης της Μανωλάδας
σελ. 8

ΑΠΕΡΓΙΑ 9/7 “Για αξιολόγηση θα πάει ο Κυριακούλης”

Πανελλαδικό απεργιακό λουκέτο μπαίνει στις 9 Ιούλη σε όλο το δημόσιο. Η μαζική συμμετοχή στην απεργία σε κάθε νοσοκομείο, δήμο, υπουργείο, σε κάθε υπηρεσία του δημοσίου θα στείλει το μήνυμα στην κυβέρνηση ότι η αξιολόγηση, οι διαθεσιμότητες, οι απολύσεις και οι περικοπές δεν θα περάσουν και μπορεί να γίνει η αφετηρία για ένα απεργιακό ξεσηκωμό διαρκείας, που θα αντατρέψει Σαμαρά - Βενιζέλο και τα μέτρα τους.

Η συγκυβέρνηση βγήκε από τις εκλογές στραπατσαρισμένη και ηττημένη. Οι γκρίνιες και αντιπαραθέσεις στο κυβερνητικό στρατόπεδο είναι ένα τρανταχτό δείγμα της κρίσης τους. Αντίθετα, στο στρατόπεδο της εργατικής αντίστασης, οι μάχες συνεχίζονται ανυποχώρητα όπως εκφράστηκε μαζικά και απεργιακά στην κινητοποίηση στις 11 Ιούνη με κέντρο την ΕΡΤ και ξανά στις 18 Ιούνη με την απεργία στην Υγεία. Η δύναμη για την ανατροπή τους είναι η κλιμάκωση των απεργιακών αγώνων κι όχι η αναμονή για τις κάλπες.

Η "αξιολόγηση" του Μητσοτάκη που προετοιμάζει ένα νέο γύρο μαζικών απολύσεων, έχει ήδη προκαλέσει την καθολική αντίδραση των εργαζομένων σε όλο το δημόσιο. Πυροδότησε τη μαζική συμμετοχή στις γενικές συνελεύσεις και την υπερψήφιση αγωνιστικών αποφάσεων ανυπακοής στην αξιολόγηση, με καταλήψεις, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις. Δεν είναι τυχαίο ότι η κυβέρνηση δεν κατάφερε να κάνει σε κανένα σχολείο τα σεμινάρια των διευθυντών τις προηγούμενες μέρες, κάτω από την μαζική κινητοποίηση των δασκάλων και των καθηγητών που τα μπλόκαραν. Η ανατρο-

πή αυτών των σχεδίων από τους αγώνες μας είναι μονόδρομος. Έχει ξεκινήσει και με την απεργία στις 9 Ιούλη θα κλιμακωθεί.

Σε αυτή τη μάχη που είναι ξεκινήμενη θα συντονιστούν και όλα τα εργατικά κομμάτια που παλεύουν ενάντια στις διαθεσιμότητες - απολύσεις, για να γυρίσουν πίσω στις δουλειές τους όλοι οι απολυμένοι. Οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, που οκτώ μήνες τώρα έχουν γίνει σύμβολο του ανυποχώρητου αγώνα, μαζί με τους σχολικούς φύλακες και τους διαθεσίμους εκπαιδευτικούς. Οι διοικητικοί των πανεπιστημίων, που ξαναβγαίνουν στη σύγκρουση, αλλά και οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ που ένα χρόνο τώρα συνεχίζουν τον αγώνα, οι εργαζόμενοι στην Κόκα Κόλα και στα Τσιμέντα Χαλκίδας. Στον αγώνα μπαίνουν και οι εργαζόμενοι στη

ΔΕΗ με 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες ενάντια στο ξεπούλημα της “μικρής ΔΕΗ”.

Απεργιακό ποτάμι

Η απεργία στις 9 Ιούλη θα είναι το σημείο που θα ενωθούν όλοι αυτοί οι αγώνες σε ένα μεγάλο απεργιακό ποτάμι. Η επιτυχία της μπορεί να αναγκάσει τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να κλιμακώσουν με απεργίες διαρκείας. Η ΑΔΕΔΥ καλεί σύσκεψη σωματείων στις 10 Ιούλη για την συνέχεια. Από την πλευρά των Παρεμβάσεων και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, ήδη μπαίνει η διεκδίκηση για τον επόμενο απεργιακό βηματισμό με νέα 48ωρη απεργία στις 14-15 Ιούλη. Κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο χρειάζεται να βρεθεί εκεί με απόφαση για νέα 48ωρη απεργία και κλιμάκωση.

Κι όσο αφορά τη ΓΣΕΕ χρειάζεται να επιβληθεί από τα κάτω, με αποφάσεις σωματείων και ομοσπονδιών, να μπει σε αυτήν την απεργιακή μάχη, αντί να σφυρίζει αδιάφορα κάνοντας τελικά πλάτες στο Σαμαρά. Η συνέχεια είναι η κλιμάκωση, απλώνοντας το απεργιακό μέτωπο, χτίζοντας από τα κάτω τον συντονισμό που οι συνδικαλιστικές ηγεσίες αρνούνται.

Πρώτο καθοριστικό βήμα είναι η επιτυχία της απεργίας στις 9 Ιούλη.

Για την επιτυχία αυτή η Εργατική Αλληλεγγύη δίνει όλες της τις δυνάμεις. Με προκήρυξή της που διακινείται ήδη σε εκατοντάδες εργατικούς χώρους, μεταξύ άλλων, βάζει τα συγκεκριμένα βήματα οργάνωσης της μάχης: “Να ξεσηκώσουμε τους εργασιακούς χώρους μας με μαζικές συνελεύσεις, περιοδείες. Μαζί με τις καθαρίστριες, τους διαθεσίμους, τους εργαζόμενους της ΕΡΤ μπορούμε να βάλουμε φωτιά σε όλους τους εργατικούς χώρους μπροστά στην απεργία και την επιτυχία της. Να συγκροτήσουμε σε κάθε χώρο δουλειάς απεργιακές επιτροπές για να οργανώσουμε την περιφρούρηση και την μαζική συμμετοχή στην απεργία και στην συγκέντρωση.

Αλλά και να δώσουμε συνέχεια, παίρνοντας αποφάσεις σε κάθε σωματείο και χώρο δουλειάς για απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας, απλώνοντας το συντονισμό από τα κάτω.

Με τους αγώνες μας μπορούμε να σταματήσουμε αξιολόγηση, απολύσεις, περικοπές, να αποτελειώσουμε την κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου και να ανοίξουμε την προοπτική των εργατών...”.

Σ.Μ.

Για τους δασκालους που παρακολουθούν τα τεκταινόμενα στο συνδικάτο, θα αποτελούσε είδηση η 83η γενική συνέλευση της ΔΟΕ, που πραγματοποιήθηκε στις 22- 24 Ιούνη, να κατέληγε σε μια απόφαση. Η ηγεσία της ΔΟΕ για μια ακόμη φορά, δεν μας επιφύλαξε τέτοια τύχη.

Φέτος όμως ο κλάδος βρίσκεται αντιμέτωπος με μια επίθεση η οποία απειλεί να αλλάξει το σύνολο του εργασιακού και εκπαιδευτικού τοπίου μέσα στα σχολεία, όπως έχει διαμορφωθεί αυτό τα τελευταία τριάντα χρόνια. Η αξιολόγηση αποτέλεσε από το 1985 στρατηγική επιδίωξη της άρχουσας τάξης. Ταυτόχρονα η απόκρουσή της αποτελούσε μόνιμα μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος. Τώρα επιστρέφει χειρότερη από ποτέ. Απειλεί ότι από το Σεπτέμβρη, το 15% του προσωπικού θα κριθεί «ανεπαρκές» από το υπουργείο και άρα υπό απόλυση. Η συντριπτική πλειοψηφία θα δει το μισθό της και τα ασφαλιστικά της δικαιώματα να περικόπτονται ακόμη περισσότερο, ενώ χιλιάδες μαθητές και γονείς θα δουν τα σχολεία τους να κλείνουν και να συγχωνεύονται.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΟΕ Τρικλοποδιές της ηγεσίας

Με αυτή την έννοια οι ευθύνες των κυρίαρχων παρατάξεων ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ είναι ιστορικές. Από την πρώτη στιγμή του συνεδρίου γνωρίζοντας ότι μέσα σ’ αυτό μπορούσαν να διαμορφωθούν αγωνιστικές πλειοψηφίες, προσπάθησαν να εξασφαλίσουν ότι δεν θα παρθεί καμία απόφαση. Κωλυσιέργησαν τις διαδικασίες ροκανίζοντας το χρόνο, ενώ τα μέλη τους στο προεδρείο της συνέλευσης πραγματοποίησαν συνεχή πραξικοπήματα ώστε να αποτρέψουν την οποιαδήποτε απόφαση. Είναι χαρακτηριστικό ότι την τελευταία μέρα του συνεδρίου, έκαναν τρεις σχεδόν ώρες για να αποφασίσουν αν το καταστατικό προέβλεπε ότι δύο προτάσεις μπορεί να συγκλίνουν και να ψηφιστούν ως μία. Όταν με πολλές ώρες καθυστέρηση έφτασε η ώρα της απόφασης για το αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης, στην αίθουσα είχαν μείνει ελάχιστοι σύνεδροι από τις δύο αυτές παρατάξεις.

Παρότι σε όλη τη διάρκεια της τελευταίας χρονιάς σχεδόν το σύνολο

των αποφάσεων στο ΔΣ της Ομοσπονδίας πάρθηκαν από κοινού από τις ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ. Μέσα στο συνέδριο οι προτάσεις τους αν και παρόμοιες (48ωρη απεργία αφού εκδηλωθεί η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού) δεν μπόρεσαν στον κόπο να τις συνθέσουν ώστε να υπάρξει μια απόφαση. Βέβαια μια τέτοια απόφαση δεν θα ήταν τίποτε άλλο παρά ένας υποκριτικός στρουθοκαμηλισμός, η στάση τους όμως είναι ενδεικτική των προθέσεών τους.

Αλισβερίσι

Μπροστά σε ένα Σεπτέμβρη που ενέχει για την κυβέρνηση τον κίνδυνο της πλήρους αποσταθεροποίησης και της ανατροπής της, η ύπαρξη ενός μεγάλου απεργιακού αγώνα του μαζικότερου κλάδου του δημοσίου θα ήταν πραγματικός εφιάλτης. Η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ διάλεξε πλευρά. Το αλισβερίσι άλλωστε με την κυβέρνηση δεν είναι κρυφό, ο πρόεδρος της ΔΟΕ, **Κόκκινος**, καταδικασμένος τελεσίδικα από τα δικα-

στήρια για τα έργα και τις ημέρες του ως περιφερειάρχης Ν. Αιγίου, πήρε χάρη από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ποιος άλλος εκπαιδευτικός είχε αυτή την «τύχη» σε όλη αυτή τη βιομηχανία διώξεων που έχει στηθεί στην εκπαίδευση και γενικότερα στο Δημόσιο;

Ο τρόπος που η ΔΟΕ έχει αντιμετωπίσει ως τώρα το ζήτημα της αξιολόγησης είναι προβληματικός. Αφού πάλεψε με λύσσα να κρατήσει τους δασκालους μακριά από το να συμπορευτούν με τους καθηγητές τον περασμένο Σεπτέμβρη κατηγορούσε την ΟΛΜΕ ότι με τις απεργίες οδήγησε το κίνημα σε ήττα. Ακολούθησε στη συνέχεια (και αυτό κάτω από την πίεση της βάσης) μια τακτική ατομικού αντάρτικου με σκοπό να αποφύγει μια μετωπική σύγκρουση με την κυβέρνηση και να κερδίσει χρόνο καθώς και να εξισορροπήσει τις πιέσεις κομματιού της βάσης των κυρίαρχων παρατάξεων που είναι με την αξιολόγηση. Και με αυτή όμως την επιλογή κινήθηκε από συμβιβασμό σε συμβι-

βασμό. Από την αρχική θέση της ατομικής ανυπακοής φτάσαμε στην επί της ουσίας ανάκληση των στάσεων εργασίας κατά τις συνεδριάσεις των ομάδων εργασίας για την αυτοαξιολόγηση, με την αποδοχή της λειτουργίας των ομάδων και την υιοθέτηση ενός ενιαίου κειμένου - απάντηση από όλα τα σχολεία.

Η πρόταση των **Παρεμβάσεων** ήταν για απεργία μέχρι τις αρχές Οκτώβρη με πρώτο βήμα μια τριήμερη απεργία και γενικές συνελεύσεις που θα αποφάσιζαν τη συνέχεια. Ήταν η πλειοψηφούσα πρόταση επί των παραβρισκόμενων κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας και υποστηρίχθηκε από την ΕΡΑ και τους ανεξάρτητους. Είναι μια πρόταση που μπορεί να παλευτεί από το Σεπτέμβρη από τα κάτω μέσα στους συλλόγους που με οριζόντιο συντονισμό μπορούν να ξεπεράσουν την ηττοπάθεια και τις τρικλοποδιές της ηγεσίας της ΔΟΕ. Σε αυτό το βηματισμό πρέπει και μπορεί να κινηθεί το σύνολο της αριστεράς για να μπορούμε να έχουμε μια μαζική και μαχητική απάντηση στις επιθέσεις της κυβέρνησης, που ας είμαστε σίγουροι, θα εκδηλωθούν.

Σεραφείμ Ρίζος

Υψωμένες γροθιές στη λήξη του Μαρξισμού 2014

Έμπνευση από τον ΜΑΡΞΙΣΜΟ

Με συγκλονιστικό παλμό, έμπνευση από τις τέσσερις μέρες γεμάτες επαναστατικές ιδέες και με ένα πάνελ που αντανακλούσε όλη την αισιοδοξία των μαχών που δίνει η εργατική τάξη, έκλεισε την Κυριακή 29/6 στο κατάμεστο κεντρικό αμφιθέατρο της ΑΣΟΕΕ ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2014.

Δίπλα στην **Μαρία Στύλλου**, υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού “Σοσιαλισμός από τα Κάτω” και τη **Δέσποινα Κωστοπούλου**, καθηγήτρια στο υπουργείο Οικονομικών, των οποίων τις ομιλίες παρουσιάζουμε στις κεντρικές σελίδες της εφημερίδας, κάθησε ο **Τίπου Τσόντρι** από τους εργάτες γης στα φραουλοχώρα της Μανωλάδας και μάρτυρας στη δίκη για τη δολοφονική επίθεση που δέχτηκαν από το αφεντικό τους, το Βαγγελάτο και τους μπράβους του.

“Η τρομοκρατία δεν θα περάσει. Αυτοί που θα γυρίσουν στις τρύπες τους είναι ο Βαγγελάτος και οι μπράβοι του”, είπε η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη** που συντόνιζε το πάνελ της εκδήλωσης. Οι εκατοντάδες αγωνιστές, μέλη και φίλοι του ΣΕΚ, συγκλονισμένοι από την αποκάλυψη του Τίπου πως αν γυρίσει στη Μανωλάδα κινδυνεύει η ζωή του, έστειλαν μια ενθουσιώδη αυστηρή προειδοποίηση πως δεν πρόκειται να ανεχτούν την παρακρατική τρομοκρατία των μπράβων και των φασιστών με τις πλάτες της ΕΛ.ΑΣ.

Νίκη

“Νίκη στους εργάτες της Μανωλάδας, χαρτιά στους μετανάστες όλης της Ελλάδας”, ακούστηκε εκκωφαντικά μέσα στο αμφιθέατρο Αντωνιάδη. Μαζί τους στο πάνελ, ο **Τζεμαλή Μηλιαζήμ** δάσκαλος από τη μειονότητα της Ξάνθης και ο **Ορέστης Ηλίας**, νεοεκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στα Βριλήσσια.

Ο ενθουσιασμός της τελικής εκδήλωσης, με τίτλο “Για τη νίκη των αγώνων, για την αντικαπιταλιστική προοπτική”, πήγαζε από όσα είχαν προηγηθεί στις πάνω από 40 συζητήσεις τις τέσσερις μέρες του φεστιβάλ. Χωρισμένες σε θεματικούς κύκλους, ξεχώρισαν οι κουβέντες για τα 100 χρόνια από το Α’ΠΠ στα οποία ήταν και αφιερωμένος ο φετινός Μαρξισμός και ιδιαίτερα οι συζητήσεις “Πώς βυθίστηκε η ανθρωπότητα στη βαρβαρότητα του σφαγείου”, “Ο ιμπεριαλισμός σήμερα και η Ουκρανία”, “Ο Α’ ΠΠ και η Ελλάδα 1912-22”.

συνέχεια στη σελίδα 10

Μπορούμε να τους αποτελειώσουμε

Έχει περάσει πάνω από ένας μήνας από τις εκλογές του Μάη και ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο έκαναν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να μας πείσουν ότι η κυβέρνηση είναι ακλόνητη στη θέση της: ανασχηματισμός, υποσχέσεις για «χαλάρωση» της μνημονιακής πολιτικής, φιλολογία για «προεδρική πλειοψηφία»... Και ύστερα ήρθαν οι απεργίες.

Οι κινητοποιήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη αυτή τη στιγμή δεν είναι μια απλή συνέχεια από τους προηγούμενους αγώνες. Κουβαλάνε ένα ισχυρό πολιτικό μήνυμα: η προσπάθεια των Σαμαροβενιζέλων να γαντζωθούν στην εξουσία δεν θα περάσει. Η εργατική αντίσταση μπορεί να τους χαλάσει τα σχέδια και να έχουν την τύχη που είχαν οι κυβερνήσεις του ΓΑΠ το 2011 και του Παπαδήμου το 2012.

Η αρχή έγινε με τη συντονισμένη δράση πολ-

λών κλάδων στις 11 Ιούνη, στην «επέτειο» της ΕΡΤ. Ακολούθησαν τα Νοσοκομεία στις 18 Ιούνη και οι δάσκαλοι που μπλοκάρουν τα «σεμινάρια αξιολόγησης», δηλαδή τις προεργασίες για τις ομαδικές απολύσεις. Έτσι φτάσαμε η ΑΔΕΔΥ να καλεί απεργία σε όλο το δημόσιο στις 9 Ιούλη.

Ξεσηκωμός

Παράλληλα, οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ ξεσηκώνονται απεργιακά ενάντια στο ξεπούλημα της λεγόμενης «μικρής ΔΕΗ». Η κυβέρνηση απειλεί να τους επιστρατεύσει. Παριστάνει ότι ξέχασε πού κατάληξε η προηγούμενη κυβερνητική εκστρατεία επιστρατεύσεων πριν ένα χρόνο: στο δικό της στραπατσάρισμα όταν η ΔΗΜΑΡ αποχώρησε από την κυβέρνηση.

Συνεχίζοντας την απεργία σε όλο το Δημόσιο και στη ΔΕΗ, κλιμακώνοντας πανεργατικά μπο-

ρούμε να τους αποτελειώσουμε.

Κάποιες ηγεσίες λένε ότι αυτά δεν γίνονται καλοκαιριάτικα, άλλοι με κινδυνολογίες ότι θα χτυπηθεί ο τουρισμός και άλλοι με ηττοπάθειες για τον κόσμο που υποτίθεται ότι έχει αλλού το μυαλό του.

Αυτά είναι αστείες δικαιολογίες. Η Ελλάδα είναι δημοφιλής προορισμός γιατί, εκτός από τον ήλιο και τα αρχαία της, είναι στα μάτια του κόσμου η χώρα της αντίστασης στη λιτότητα, στους τραπεζίτες και στους γραφειοκράτες των Βρυξελλών που όλοι μισούν. Όσο για τα καλοκαιρινά σχέδια των απλών ανθρώπων, οι Καθαρίστριες σκοπεύουν να βγάλουν το καλοκαίρι στην κατασκήνωση της ...Καραγιώργη Σερβίας.

Κοντεύουν σαράντα χρόνια από τότε που Ιούλη μήνα διώξαμε τη Χούντα. Όλοι στις απεργίες για να τελειώνουμε με τις Τρόικες εσωτερικού και εξωτερικού.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ **Στόχος 120.000€**

Μια γερή ώθηση στην οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης έδωσε το πετυχημένο τετραήμερο του Μαρξισμού 2014 με τα 10.800 ευρώ που συγκεντρώθηκαν, ανεβάζοντας τον δείκτη στα 96.834 ευρώ. Ευχαριστούμε όλους και όλες που συμμετείχαν στις συζητήσεις, γράφτηκαν συνδρομητές και ενίσχυσαν οικονομικά αγοράζοντας τα νέα υλικά της εξόρμησης που κυκλοφόρησαν.

Ευχαριστούμε επιπλέον για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Γιώργος Τ. 300 ευρώ, Φωτεινή Τ. 200, Κώστας Β. 100, Κατερίνα Κ. 70, από 50 ευρώ Μαρία Κ., Μαρία Ν., Άρης Ζ., Χριστίνα Λ., Δημήτρης Λ., από 40 ευρώ Αντώνης Α. και Κώστας Κ., από 30 ευ-

ρώ Γιώργος Λ., Ρίτα Τ., Πωλίνα Γ., Δημήτρης Ζ., Μηνάς Χ., Γιάννης Κ., Φωτεινή Λ., από 20 ευρώ Σούλα Μ., Αγγελική Ζ., Δημήτρης Λ., Μαρία Α., Ηλίας Τ., Κώστας Π., Δήμητρα Τ., Νίκος Τ., Σάκης Κ., Κατερίνα Τ., Δημήτρης Γ., Χριστίνα Κ., Ιάσωνας Κ., Παναγιώτης Ζ., από 10 ευρώ Πάνος Κ., Μάριος Τ., Αλέκα Δ., Βασίλης Μ., Μαρία Γ.

Με την έμπνευση του Μαρξισμού συνεχίζουμε στις επόμενες μάχες, με πρώτη την απεργία στις 9 Ιούλη. Ενισχύστε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που οργανώνουν εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη, γραφτείτε συνδρομητές, βοηθήστε να ολοκληρώσουμε με επιτυχία την οικονομική καμπάνια.

Νέο τεύχος
παρουσίαση στη σελίδα 18

Η μάχη ενάντια στο ξεπούλημα της “μικρής ΔΕΗ” ξεκίνησε με την ΓΕΝΟΠ να προκηρύσσει 48ωρη απεργία στις 3 και 4/7 και στη συνέχεια 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες με την κατάθεση του νομοσχεδίου. Αυτός ο απεργιακός αγώνας αποτελεί συνέχεια των κινητοποιήσεων του Γενάρη ενάντια στην παραχώρηση του 17% της ΔΕΗ στο ΤΑΙΠΕΔ, αλλά μπορεί να φτάσει πολύ μακρύτερα.

Το νομοσχέδιο διάλυσης και ξεπουλήματος της ΔΕΗ αποτελεί ένα τεράστιο σκάνδαλο. Αποτελεί ένα σημαντικότερο βήμα στην πορεία “απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας” (όπως ξεκάθαρα ξεκινάει το νομοσχέδιο), δηλαδή τη διαχείριση και εκμετάλλευση αυτού του στρατηγικού για την κοινωνία αγαθού από κερδοσκοπικά ιδιωτικά συμφέροντα, που το μοναδικό τους κριτήριο είναι τα μεγάλα κέρδη και όχι οι ανάγκες των εργαζόμενων. Το νομοσχέδιο “σπάει” και ξεπουλάει το 30% της ΔΕΗ.

Αυτό το 30% σημαίνει λιγνιτορυχεία, υδροηλεκτρικά εργοστάσια και μονάδες φυσικού αερίου, ένα τεράστιο κομμάτι της δημόσιας περιουσίας. Το ξεπούλημα θα έχει τεράστιο κόστος τόσο για τους ίδιους τους εργαζόμενους της ΔΕΗ, όσο και για όλο τον κόσμο που χρησιμοποιεί την ηλεκτρική ενέργεια. Η ιδιωτικοποίηση μπορεί να σημάνει νέες μεγάλες αυξήσεις σε όλα τα τιμολόγια σε μια περίοδο που ήδη 300.000 νοικοκυριά έχουν μείνει χωρίς ρεύμα. Παράλληλα θα σημάνει αύξηση της ανεργίας ή νέες επιθέσεις από τους εργοδότες για μειώσεις μισθών με πρόσχημα την αύξηση του ενεργειακού κόστους. Αντίστοιχες αναμένεται να είναι και οι επιθέσεις του ιδιωτικού κεφαλαίου προς τους ίδιους τους εργάτες της ΔΕΗ.

Οι κινητοποιήσεις έχουν ξεκινήσει ήδη με μεγάλα συλλαλητήρια στη **Μεγαλόπολη** και την **Έδεσσα**, ενώ την Πέμπτη 3/7, η ΓΕΝΟΠ καλεί σε παναπτικό συλλαλητήριο στις 7μμ στα γραφεία της ομοσπονδίας στη Χαλκοκονδύλη.

Επαναλαμβανόμενες απεργίες ενάντια στο ξεπούλημα

Όπως έλεγαν οι διαδηλωτές στην Έδεσσα, οι συνέπειες θα είναι και περιβαλλοντικές, καθώς η “μικρή ΔΕΗ”, μπορεί να αποτελέσει την ταφόπλακα για τους διάσημους καταρράκτες της πόλης, με το δήμαρχο να δηλώνει ότι “τα νερά της πόλης μας δεν τα δίνουμε σε κανέναν ιδιώτη” (Εφ.Συν 1/7/14).

Μπροστά στο ξέσπασμα αυτού του νέου μεγάλου αγώνα η Εργατική Αλληλεγγύη με προκήρυξή της βάζει τα επόμενα βήματα για την οργάνωση της μάχης:

“...χρειάζεται να κρατήσουμε τις καλύτερες εμπειρίες από την προηγούμενη μάχη που έδωσαν οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ τον Γενάρη για να τις απλώσουμε και να τις γενικεύσουμε.

Να απαιτήσουμε από τη ΓΣΕΕ να προχωρήσει στην προκήρυξη πανεργατικής απεργίας για να μην περάσει το ξεπούλημα της «μικρής ΔΕΗ» σε συντονισμό με τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Με πρωτοβουλία της ΓΕΝΟΠ και των πρωτοβάθμιων σωματείων να οργανωθεί

σύσκεψη με σωματεία και ομοσπονδίες για να οργανωθεί από τα κάτω αυτή η προοπτική.

Συμπαράσταση

Άπλωμα την απεργίας σε όλους τους χώρους δουλειάς. Κλιμάκια απεργών της ΔΕΗ να περιοδεύσουν σε όλους τους χώρους, σε νοσοκομεία, δήμους, εργοστάσια, υπηρεσίες, για να πάρουν τη συμπαράσταση αλλά και να καλέσουν όλη την εργατική τάξη σε κοινό αγώνα.

Η ενεργοποίηση των πρωτοβάθμιων σωματείων και η συγκρότηση μαζικών απεργιακών επιτροπών σε κάθε χώρο δουλειάς μπορεί να βάλει σε κίνηση την μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων στη ΔΕΗ για να οργανώσουν αυτόν τον αγώνα και να πάρουν τις τύχες τους στα χέρια τους οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Ενεργοποίηση απεργιακού ταμείου για να μπορέσει να στηρίξει τους συναδέλφους που θα αντιμετωπίσουν οικο-

νομικές δυσκολίες” αναφέρει μεταξύ άλλων.

“Ο αγώνας αυτός αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της μάχης για να αποτελεί η ενέργεια κοινωνικό αγαθό, όχι εμπόρευμα” τονίζει μεταξύ άλλων η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και συνεχίζει. “Για ενέργεια φτηνή για τον λαό, προσβάσιμη σε όλους. Για να μην υπάρχει κανένα σπίτι χωρίς ρεύμα. Για παραγωγή με οικολογικά κριτήρια, όχι καταστροφική για το περιβάλλον. Για την εξασφάλιση της ενεργειακής αυτάρκειας και της ασφάλειας στον εφοδιασμό της χώρας. Για να εξασφαλιστούν οι στόχοι αυτοί απαιτείται ένα πρόγραμμα που να περιλαμβάνει: α) Επανεθνικοποίηση της ΔΕΗ και εθνικοποίηση συνολικά του τομέα παραγωγής ενέργειας. Έξω οι ιδιώτες παραγωγοί που φέσωσαν τους καταναλωτές και την ΔΕΗ και φυσικά λειτουργούν με αποκλειστικό κριτήριο τα κέρδη, σε βάρος των κοινωνικών αναγκών. β) Η ΔΕΗ και συνολικά ο εθνικοποιημένος τομέας της ενέργειας πρέπει να λειτουργεί για τον λαό, όχι για τους ιδιώτες παραγωγούς, που ζουν από την εκμετάλλευση της ΔΕΗ, του υποτιθέμενου ανταγωνιστή τους. Μόνο την τετραετία 2010-2013 η ΔΕΗ προικοδότησε με 5 δις ευρώ (3.5% του ΑΕΠ) τους ιδιώτες παραγωγούς, την ίδια ώρα που αύξησε την τιμή του ρεύματος κατά 44%!, για τα νοικοκυριά, τους μικρομεσαίους καταναλωτές κλπ. Για αυτό απαιτείται εργατικός και λαϊκός έλεγχος, λειτουργία για τα συμφέροντα των εργαζομένων, όχι για τους ιδιώτες επιχειρηματίες. γ) Πάλι ενάντια στην «απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας» που επιβάλλει η ΕΕ... δ) Κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ και όλων των μνημονιακών νόμων και δεσμεύσεων”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Εκπαιδευτικοί Μπλοκάρουν την αξιολόγηση

Σε μπλοκάρισμα των σεμιναρίων για την αξιολόγηση στα οποία θα συμμετείχαν οι διευθυντές προχώρησαν όλη την προηγούμενη εβδομάδα οι εκπαιδευτικοί.

Η **Ντίνα Γκαρανέ**, καθηγήτρια από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας μας είπε: «Με συγκεντρώσεις των συναδέλφων, με ντουντούκες, παλμό και συνθήματα ακυρώσαμε τα σεμινάρια που επιχειρήθηκαν να γίνουν στην περιοχή που καλύπτουμε. Κάναμε δύο μπλόκα, το ένα στο 3ο Λύκειο της Φιλαδέλφειας και το άλλο στο Γυμνάσιο της Χαλκηδόνας. Ο μόνος τρόπος να τα προχωρήσουν είναι με μείλ. Αυτή τη στιγμή δεν έχουν προγραμματίσει επόμενο».

Το ίδιο έγινε και στην περιοχή της Β' ΕΛΜΕ με διήμερη κινητοποίηση στα σχολεία Μαράσλειο (26ο Λύκειο) και 56ο Γυμνάσιο την Πέμπτη και την Παρασκευή 26 και 27 Ιούνη (παρά την αλλαγή των κέντρων την τελευταία στιγμή), όπως αναφέρει η ανακοίνωση του σωματείου. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν και γονείς από την 7η δημοτική κοινότητα. Την Τρίτη 24 Ιούνη είχαν ακυρωθεί όλα τα σεμινάρια και στα 6 κέντρα που βρίσκονταν στην περιοχή της ανατολικής Αττικής, ενώ η ΟΛΜΕ είχε κηρύξει στάσεις εργασίας για την στήριξη των κινητοποιήσεων. Αντίστοιχη εικόνα υπάρχει από όλη την χώρα με κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Συμμετοχή στις κινητοποιήσεις είχαν και τα αντικαπιταλιστικά σχήματα που στηρίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ: η Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας, η Ρήξη και η Αντροπή στο Ηράκλειο Αττικής, η κίνηση Εκτός των Τειχών στο Μαρούσι, το Κίνημα στην Πόλη στου Ζωγράφου και άλλα.

Ακόμα, οι εκπαιδευτικοί διαμαρτύρονται για την απροειδοποίητη παράταση του διδακτικού έτους για μια ακόμα εβδομάδα. Η ανακοίνωση από την μεριά του Υπουργείου έγινε στις 26/6. Η ΟΛΜΕ σε ανακοίνωση της αναφέρει: «Μόλις χτες 26/6, με απόφαση του Υφυπουργού Παιδείας κ. Δερμεντζόπουλου αποφασίστηκε η παράταση του διδακτικού έτους στα Λύκεια για μία εβδομάδα (μέχρι 4/7/14).

Η απόφαση αυτή αιφνιδιάζει την εκπαιδευτική κοινότητα, ανατρέπει τον προγραμματισμό εκπαιδευτικών και των οικογενειών τους. Αλήθεια, σκέφτηκε κανείς στο Υπ. Παιδείας, πού θα μείνουν χιλιάδες εκπαιδευτικοί που εργάζονται μακριά από τα σπίτια τους, ιδιαίτερα των τουριστικών περιοχών, που έχουν ήδη παραδώσει τα σπίτια που νοίκιαζαν; Σκέφτηκε κανείς τους εκπαιδευτικούς που έχουν ήδη εκδώσει εισιτήρια για να επιστρέψουν στα σπίτια τους; Ποιος θα πληρώσει το λογαριασμό; Τι θα γίνει με τους 7.000 εκπαιδευτικούς που από τις 30/6 είναι συνταξιούχοι;».

Καθαρίστριες - εργάτες γης κοινός αγώνας

Στο πλευρό των αγωνιζόμενων καθαριστριών στην Καραγιώργη Σερβίας, βρέθηκαν την **Δευτέρα 30/6, μετανάστες εργάτες από τη Μανωλάδα, τη Γενική Ανακύκλωση ΑΕ του Ασπροπύργου και μέλη της Ένωσης Μεταναστών Εργατών.**

“Είμαστε εδώ μαζί με τις καθαρίστριες και θέλουμε να τις ευχαριστήσουμε πάρα πολύ για όσες φορές έχουν μιλήσει και για μας. Είμαστε εργάτες από τη Μανωλάδα, από τη Γενική Ανακύκλωση ΑΕ, από τον Ασπρόπυργο, είμαστε απλήρωτοι και θέλουμε η τρομοκρατία και τα βασανιστήρια των μπράβων της Βαγγελάτος ΑΕ, να σταματήσουν. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε κάθε έλληνα που δεν κοιτάζει διαχωρισμούς με βάση το χρώμα, τη χώρα ή τη θρησκεία. Είμαστε όλοι μαζί εργατική τάξη. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τη στήριξη που δείξατε για να αποδοθεί δικαιοσύνη για τον Σαχζάτ Λουκμάν. Θέλουμε αυτή η στήριξη να συνεχιστεί για να μπορέσουμε να παλέψουμε όλοι μαζί τους φασίστες. Να παλέψουμε τον καπιταλισμό που τους δημιουργεί για ένα κόσμο χωρίς ρατσισμό και φασισμό” δήλωσε εκ μέρους της πολυπληθούς αντιπροσωπείας, ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας και πρόεδρος της Ένωσης Μεταναστών Εργατών.

Από την πλευρά των καθαριστριών η **Δέσποινα Κωστοπούλου** τόνισε: “Είμαστε μαζί με τους μετανάστες, που τόσο πολύ έχουν χτυπηθεί, αδικηθεί, που δουλεύουν με μαύρη εργασία, απλήρωτοι, που ζουν σε σκηνές και παράγκες όπως εκεί στη Μανωλάδα, που τους συμπεριφέρονται λες και δεν είναι άνθρωποι. Τους καλωσορίζουμε και τους λέμε να κρατάνε ψηλά το κεφάλι και να μην φοβούνται. Θα είμαστε μαζί τους και στο δικαστικό αγώνα που κάνουν και τους λέμε να θεωρούν τη χώρα μας και χώρα τους”.

Ξεσηκωμός για να μην προχωρήσει η διαδικασία της αξιολόγησης έχει σημάνει στα νοσοκομεία όλης της χώρας, σε πολλά από τα οποία πραγματοποιήθηκαν επιτυχημένες κινητοποιήσεις.

“Τη Δευτέρα 30/6 ήταν η μέρα που θα έδιναν τα ποσοστά για τις αξιολογήσεις” μας είπε η **Μαρία Αλιφιέρη**, γραμματέας του σωματείου εργαζομένων στο **Αγλ.Κυριακού**. “Σχεδόν σε όλα τα νοσοκομεία πανελλαδικά έγιναν στάσεις εργασίας, διαμαρτυρίες και καταλήψεις. Στο Αγλαΐα Κυριακού κάναμε στάση εργασίας 12μες - 2μμ και δεκάδες συμμετείχαν στη συγκέντρωση που κατέληξε στο γραφείο της διοίκησης. Μετά από την πίεση του κόσμου η πρόεδρος του νοσοκομείου δεσμεύτηκε ότι δεν θα προχωρήσει την αξιολόγηση κι ότι αν πιεστεί για να το κάνει θα παραιτηθεί από πρόεδρος του νοσοκομείου. Το συμπέρασμα από όλο αυτό είναι ότι όταν είναι μαζικές οι κινητοποιήσεις κι ο κόσμος αποφασισμένος, έχουμε αποτελέσματα, άσχετα με το αν θα είναι συνεπείς με τις δεσμεύσεις τους. Για τις επόμενες μέρες έχουμε ένα ολόκληρο πρόγραμμα με περιοδείες για την οργάνωση της απεργίας στις 9/7”.

Ολόήμερη κατάληψη

Αντίστοιχη εικόνα κι από το **Γεννηματάς**. “Συγκέντρωση έξω από τη διοίκηση έγινε τη Δευτέρα 30/6. Ο διοικητής δεν ήταν εκεί αλλά όταν επέστρεψε μας είπε ότι θα στείλει τις ποσοτώσεις γιατί έχει εντολή από το Βορίδη. Την επόμενη ημέρα μετά από έκτακτη συνέλευση του Δ.Σ. του σωματείου αποφασίσαμε την ολόήμερη κατάληψη της διοίκησης μαζί με τους εργαζόμενους εκεί και με κόσμο από όλο το νοσοκομείο προκειμένου να μη φύγουν τα χαρτιά. Πήραμε τα χαρτιά της αυτοαξιολόγησης και τα κλειδώσαμε στο σωματείο. Την Τετάρτη 2/7, έχουμε νέα γενική συνέλευση για να οργανώσουμε τα επόμενα βήματα εν όψει της απεργίας στις 9/7, για να έχει το νοσοκομείο την πιο μαζική συμμετοχή από ποτέ” μας μετέφερε ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο

Ξεσηκωμός στα Νοσοκομεία

Από την κινητοποίηση στο Θριάσιο, Δευτέρα 30/6

συγκεκριμένο νοσοκομείο και μέλος του Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ.

“Μαζική ήταν η συμμετοχή των εργαζομένων στην κατάληψη της διοίκησης και του γραφείου προσωπικού τη Δευτέρα 30/6” δήλωσε ο **Γιώργος Τσιρώνης** από το **Θριάσιο**. “Πολλές δεκάδες συνάδελφοι δώσανε από το πρώι το παρών. Όσο ήμασταν εκεί έφτασε η

πληροφορία ότι με εντολή της διοίκησης έχουν πάει να παραλάβουν τα φύλλα αξιολόγησης από το Εθνικό Τυπογραφείο. Αυτή η πληροφορία μεταφέρθηκε στους εργαζόμενους και κατευθείαν κατεβήκαμε στην πύλη του νοσοκομείου. Μόλις τα φέρανε τα πήραμε και τα κλειδώσαμε στο σωματείο. Στο Θριάσιο το διοικητικό συμβούλιο του νοσοκομείου είχε πάρει απόφαση ότι δεν θα κάνει αξιολόγηση. Το ίδιο ισχύει και στο νοσοκομείο της Νίκαιας και σε άλλα. Παρ’όλα αυτά ο Βορίδης κάλεσε τη Δευτέρα 30/6, τους διοικητές των νοσοκομείων. Η πληροφόρηση που έχουμε από κει είναι ότι τους κούνησε το δάκτυλο και τους είπε ότι θα πρέπει να έχουν προχωρήσει τη διαδικασία μέχρι την Παρασκευή 4/7, διαφορετικά θα έχουν πειθαρχικές κυρώσεις. Άρα η μάχη είναι καθαρά στα χέρια των εργαζομένων. Χρειάζονται ξανά γενικές συνελεύσεις,

καταλήψεις κλπ αλλά παράλληλα μια μεγάλη απεργία στις 9/7 και κλιμάκωση αμέσως μετά. Μόνο με απεργία μπορούμε να αποκρούσουμε αυτή την επίθεση. Οι καθημερινές δράσεις στα νοσοκομεία, σαν αυτές που έχουν ξεκινήσει είναι ένα πολύ καλό βήμα που μπορεί να καθυστερήσει την αξιολόγηση και πάνω σε αυτές

πατάμε για να έχουμε μια μαζική απεργία, και να κλιμακώσουμε με νέα 48ωρη στις 14 και 15/7”.

Στον **Αγ. Σάββα** “με στάσεις εργασίας 30/6 και 1/7 και μαζικές συγκεντρώσεις και τις δύο μέρες υποδέχτηκαν οι εργαζόμενοι τις διαδικασίες αξιολόγησης και με μαζική περιοδεία από συναδέλφισσες και συναδέλφους στα τμήματα και στις κλινικές που ξεσηκώνανε τους εργαζόμενους. Τα χαρτιά δεν έχουν έρθει ακόμα. Πάμε για μαζική συνέλευση την Τετάρτη 2/7 στις 12μες και οργάνωση της περιφρούρησης και της συμμετοχής στην απεργία στις 9 Ιούλη” όπως μας είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων.

Πανελλαδικά

Οι κινητοποιήσεις δεν περιορίστηκαν μόνο στα νοσοκομεία της Αττικής. Ενδεικτικά να αναφέρουμε το νοσοκομείο της **Άρτας** όπου οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε κατάληψη όλων των χώρων της διοικητικής υπηρεσίας και του γραφείου του διοικητή, σύμφωνα με ομόφωνη απόφαση της έκτακτης γενικής συνέλευσης, με θέμα την παρεμπόδιση του επιμερισμού ποσοτών αξιολόγησης. Σε ανακοίνωση που εξέδωσαν οι εργαζόμενοι αναφέρουν ότι “συνεχίζουν δυναμικά μέχρι την κατάργηση του νόμου 4250/14” και ότι “είναι πλέον ξεκάθαρο σε όλους ότι ο νόμος για την αξιολόγηση είναι εχθρικός για τους υγειονομικούς, για τους ασθενείς και για όλους τους εργαζομένους”.

Στην Πάτρα στο νοσοκομείο **Αγ. Αντρέας**, την Τρίτη 1/7, πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση με θέμα τις αξιολογήσεις και την Τετάρτη 2/7 οργανώνεται 5ωρη στάση εργασίας και συγκέντρωση αρχικά στην πύλη του νοσοκομείου και κατόπιν στην **Υγειονομική Περιφέρεια**.

Σ. Μ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ ΑΕΙ

Τη μάχη ενάντια στις απολύσεις συνεχίζουν οι διοικητικοί των πανεπιστημίων και αυτή τη βδομάδα. Είναι μια δύσκολη μάχη καθώς από τη μία οι εξεταστικές στις σχολές ή ακόμα και το τελειώμά τους σε κάποια ιδρύματα φέρνουν δυσκολίες στην ενεργό συμμετοχή των φοιτητών και την οργάνωση ενός κοινού μετώπου, και από την άλλη οι πιέσεις που ασκούν οι πρυτάνεις αρχίζουν να οξύνονται.

Στο **ΕΜΠ** ο πρύτανης αμφισβήτησε την απαρτία στη συνέλευση των εργαζομένων που έγινε τη Δευτέρα 30 Ιούνη, η οποία είχε αποφασίσει συνέχιση της απεργίας και του κλεισίματος του ιδρύματος επ’ αόριστον, αναγκάζοντας τους εργαζόμενους να προβούν σε νέα συνέλευση προκειμένου να αποδείξουν την εγκυρότητα την απόφασής τους. Στην **Πάτρα** παρά την έλλειψη απαρτίας στη συνέλευση που γινόταν ταυτόχρονα με αυτήν του Μετσόβιου, οι εργαζόμενοι προέβησαν σε τριώρη στάση εργασίας την 1η Ιούλη, την οποία κάλεσε η ομοσπονδία, και οργανώνουν την επόμενη συνέλευσή τους με σκοπό να συνεχίσουν την απεργία και την κατάληψη στο κεντρικό κτίριο.

Με ανακοίνωσή του, ο σύλλογος εργαζομένων του **ΕΚΠΑ** καταγγέλλει τη νέα προσπάθεια της κυβέρνησης που αναθέτει σε ιδιώτες αξιολογητές αυτό που δεν κατάφερε να κάνει η ίδια λόγω της αντίστασης των εργαζομένων. Καλεί τους διοικητικούς να μην “τσιμπήσουν” στις διάφορες φωνές εντός του συλλόγου που βλέπουν τον αντικειμενικούς τους ιδιώτες αξιολογητές θυμίζοντας πως το κριτήριο παραμένει η αξιολόγηση της κερδοφορίας και όχι η εύρυθμη λειτουργία της εκπαίδευσης.

Στις 9 του μήνα στην απεργία του δημοσίου τα πανεπιστήμια θα βρίσκονται εκεί. Θα είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να συνδεθούν με τους συναδέλφους τους σε όλο το δημόσιο και να προχωρήσουν από κοινού σε κλιμάκωση ενάντια στην αξιολόγηση και τις απολύσεις, παίρνοντας έμπνευση και δύναμη για να συνεχίσουν.

Ε.Π.

Κυλιόμενες απεργίες στην Ευρωκλινική

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η 24ωρη απεργία που προκηρύχθηκε από το σωματείο εργαζομένων της Ευρωκλινικής, την Παρασκευή 27 Ιουνίου. “Είμαστε πολύ ικανοποιημένοι από την συμμετοχή στην απεργία η οποία αγγίζει το 100% σε νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό. Είναι η πρώτη από τις απεργίες που προκηρύξαμε. Συνεχίζουμε με κυλιόμενες απεργίες κάθε Τετάρτη. Απήματα μας είναι η υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στο ύψος της αντίστοιχης του 2009, η απαγόρευση των απολύσεων και η απόσυρση της τροπολογίας Βορίδη για τις ομαδικές απολύσεις”, δήλωσε στην **Ε.Α. ο Βασίλης Πολετίδης, πρόεδρος του σωματείου**.

Σε αναβρασμό βρίσκονται οι ιδιωτικές κλινικές μετά την τροπολογία Βορίδη που είναι έτοιμη να κατατεθεί στην Βουλή και μεθοδεύει τις ομαδικές απολύσεις. Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της **ΑΣΚΥ (Αγωνιστικής Συνδικαλιστικής Κίνησης Υγειονομικών)** που παρεμβαίνει στην ιδιωτική υγεία. «Μετά το λουκέτο των τοπικών ΕΟΠΥΥ από τον φασίστα υπουργό Γεωργιάδη, που σήμαινε υποβάθμιση των υπηρεσιών υγείας και εκτίναξη των κερδών στις επι-

χειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον χώρο, τώρα μεθοδεύονται νέες “μεταρρυθμίσεις”. (...) ο ομοϊδεάτης του Βορίδη με το καλημέρα βιάστηκε να πάρει το τσεκούρι του και να πετσοκόψει χιλιάδες θέσεις εργασίας στον κλάδο της ιδιωτικής υγείας. Με τροπολογία στο νομοσχέδιο του υπουργείου Υγείας, οι ιδιωτικές κλινικές θα έχουν την δυνατότητα να καθορίζουν τον αριθμό του προσωπικού σύμφωνα με την πληρότητα των κλινών και όχι ανάλογα με τον αριθμό των κλινών, σύμφωνα με το υπάρχον νομικό πλαίσιο.

Αυτό θα δώσει το δικαίωμα σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους να περικόψουν έως και 50% το νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό τους. Τα “παπαγαλάκια” που κόπτονται για τον ιδιωτικό τομέα και τις θυσίες που αυτός έχει υποστεί την τελευταία τετραετία υπόσχονται την ανάκαμψη μέσα από τις ομαδικές απολύσεις! Μέτρο το οποίο εφαρμόζεται ήδη στην χαλυβουργία και προορίζεται και για άλλους κλάδους όπως ο τραπεζικός. Η απεργία της 11 Ιούνη που προκηρύχθηκε από την ΟΣΝΙΕ μπορεί να γίνει η αρχή για να πιάσει ο κλάδος της ιδιωτικής υγείας το νήμα των αγώνων».

Το παραπάνω ίδρυμα, οικοτροφείο, βρίσκεται στην οδό Συγγρού και φιλοξενεί αποκλειστικά κορίτσια, ηλικίας 12 έως 18 χρόνων. Αποτελεί ένα από τα παραρτήματα του Κέντρου Προστασίας του Παιδιού- Αττικής «Η ΜΗΤΕΡΑ», το οποίο τελεί υπό τον έλεγχο του Υπουργείου Εργασίας.

Εξαιτίας της κρίσης και των περικοπών, στο ίδρυμα έχουν γίνει ριζικές αλλαγές. Το μοναδικό επίδομα που δέχονται τα κορίτσια (άνω των 16 ετών 20 ευρώ τη βδομάδα και κάτω των 16 10 ευρώ) δεν έχει δοθεί όλο το 2014. Η νόμιμη παροχή ρουχισμού και σχολικών ειδών καταργήθηκε, ενώ ακόμα και τα είδη υγιεινής έχουν περιοριστεί (2 ρολά υγιείας στην κάθε μία το μήνα). Τολμούν να κάνουν περικοπές και από το φαγητό που σύμφωνα με τις ίδιες έτσι κι αλλιώς δεν τρώγεται. Επιπλέον, ενώ παλιότερα ήταν δικαίωμά τους να βγαίνουν 4 φορές την εβδομάδα έξω για 4 ώρες, τώρα δικαιούνται μόνο 3 φορές για 2 ώρες. Ιδρυματοποιούνται! Τους καταργήσανε το ίντερνετ και οι ώρες επισκεπτηρίου έχουν μειωθεί.

Όπως φαίνεται, τα παιδιά όχι απλά δεν έχουν λόγο για την ζωή τους μέσα στο ίδρυμα, αλλά δεν έχουν καν εικόνα για το ποιο συμμετέχουν στην διοίκηση πόσο μάλλον για τις αποφάσεις που λαμβάνονται για αυτά. Το ίδρυμα είναι υποστελεχωμένο, τα μισά από τα παιδιά που κατοικούν εκεί είναι ΑμΕΑ και δεν

ΠΑΙΔΟΥΠΟΛΗ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ Περικοπές, αυταρχισμός, ρατσισμός

υπάρχει το κατάλληλο προσωπικό για την φροντίδα τους. Δεν παρέχονται φάρμακα, ούτε ιατρική περίθαλψη. Αδιανόητο είναι επίσης το γεγονός ότι η διοίκηση του ιδρύματος δεν τους δίνει τα χαρτιά τους με αποτέλεσμα όχι απλά να μην μπορούν να επισκεφτούν νοσοκομεία,

αλλά όταν κυκλοφορούν έξω από το ίδρυμα να θεωρούνται παράνομες. Κάθε προσπάθεια που έχει γίνει από τα κορίτσια, όπως μας είπαν, για μια καλύτερη μεταχείριση αντιμετωπίζεται με την απειλή της εκδίωξης ή της περικοπής του επιδόματος, ακόμα και με ρατσισμό στα παιδιά μετανα-

στών ότι τρώνε το φαί των Ελλήνων!

Αναρωτιόμαστε αν το ίδρυμα Μητέρα, γνωρίζει για αυτές τις συνθήκες και τί σκοπεύει να κάνει. Αρκετές φορές στο παρελθόν έχουν προκληθεί θέσεις εργασίας για κοινωνικούς λειτουργούς και νοσοκόμους. Είναι περίεργο το γεγονός πως αυτή

τη στιγμή, στην πιο κρίσιμη περίοδο, δεν γίνονται οι αρμόδιοι έλεγχοι από μεριάς ιδρύματος ή Υπουργείου και συνεχίζεται ανεξέλεγκτη αυτή η κατάσταση. Ή αν οι έλεγχοι γίνονται, είναι απορίας άξιο γιατί δεν παίρνονται μέτρα. Είναι απαράδεκτο παιδιά εγκαταλελειμμένα που αναζητούν στέγη και φροντίδα, να αντιμετωπίζουν τέτοιες συνθήκες διαβίωσης. Χρειάζεται να απαντηθούν τα ερωτήματα. Κάθε ένας από εμάς έχει χρέος να κινητοποιηθεί για να ανατραπεί αυτή η κατάσταση.

Είναι πρόκληση τη στιγμή που η κυβέρνηση μιλάει για «Success Story» και πρωτογενές πλεόνασμα η χρηματοδότηση των κοινωνικών δομών και ιδιαίτερα αυτών που αφορούν στην φροντίδα παιδιών να θεωρείται πολυτέλεια.

Εμείς, καθηγητές, μαθητές, εργαζόμενοι στους δήμους, την υγεία, σωματεία αλλά και κάτοικοι της Νέας Σμύρνης θα πρέπει να συντονιστούμε, να πάρουμε πρωτοβουλίες και αποφάσεις για να σταματήσουμε αυτή τη ντροπή. Να μην ξεχνάμε ότι η θέση και τα δικαιώματα των παιδιών σε μια κοινωνία αποτελεί δείκτη για τον ίδιο τον πολιτισμό της!

Άρτεμις Χριστινάκη

INOX ABEE

Όχι στην εκδικητική απόλυση

Στην εκδικητική απόλυση του αγωνιστή Θανάση Αποστολόπουλου, μαχητικού μέλους του κλαδικού Συνδικάτου Μετάλλου Θήβας κι αναπληρωματικού μέλους της διοίκησής του, προχώρησε η «Ιερωνυμάκης INOX ABEE». Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον Θανάση:

«Προσλήφθηκα το 2008. Από την αρχή της πρόσληψής μου ήταν ξεκάθαρο στην εργοδοσία, ποιά ήταν η συνδικαλιστική και η πολιτική μου στάση. Όλο αυτό το διάστημα δεν υπάρχει εργοστασιακό σωματείο στην επιχείρηση. Εγώ παρ' όλα αυτά συμμετείχα στις απεργιακές κινητοποιήσεις, μίλαγα πολιτικά με τους συναδέλφους η αλήθεια είναι ότι τους παρότρυνα κιόλας να κατεβαίνουν στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Από το Δεκέμβριο του 2011, ξεκίνησαν οι μειώσεις στους μισθούς. Ήμουν ο πρώτος που είχα πει ότι δεν δέχομαι καμία μείωση, όχι μόνο για βιοποριστικούς αλλά και για πολιτικούς λόγους.

Επειδή ακόμα τότε δεν είχαν εκπαιδευτεί οι νέοι συνάδελφοι και με χρειαζόνταν, το είχαν αποδεχτεί παρά τις πιέσεις που δεχόμουν κατά διαστήματα. Πάντα οι πιέσεις για τις μειώσεις γίνονταν με το πρόσχημα ότι η επιχείρηση δεν πάει καλά. Λες και όταν πήγαινε καλά μοιραζόμασταν τα κέρδη. Αν όμως δεχτείς ένα γύρο μειώσεων να είσαι σίγουρος ότι θα έρθει και

δεύτερος και τρίτος κλπ».

Με ανακοίνωσή της η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμπαραστέκεται στον Θανάση Αποστολόπουλο και καταγγέλει ότι η αγωνιστική του στάση ενάντια στις περικοπές κι όχι μόνο, «είναι ο λόγος που ξέσπασε πάνω του η εργοδοτική μανία της ΙΕΡΩ-ΝΥΜΑΚΗΣ INOX, που αξιοποιεί τη διάλυση της εργατικής νομοθεσίας της τελευταίας τετραετίας, για να τσακίσει κάθε εργατικό δικαίωμα. Μήπως όταν η εργοδοσία θησαύριζε από τα έργα στο «Μετρό» και σε άλλα δημόσια και ιδιωτικά έργα πάνω στις πλάτες του Θανάση και των υπόλοιπων εργαζομένων, μοιράστηκε τα κέρδη της μαζί τους;

Μήπως ακόμη και τώρα μείωσαν τις αποδοχές τους τα μέλη της διοίκησης της επιχείρησης; Το συνολικό ετήσιο όφελος από την μείωση των αποδοχών του εργάτη Θανάση, ισούται με τις μηνιαίες αποδοχές ενός μόνο μέλους της διοίκησης. Ποιός είναι το πραγματικό κόστος; Είναι το γνωστό κόλπο των απανταχού κεφαλαιοκρατών, να φορτώνουν λογιστικές ζημιές τις επιχειρήσεις ενώ ταυτόχρονα φουσκώνουν τους προσωπικούς τους λογαριασμούς!». Την απόλυση καταγγέλλουν επίσης το Εργατικό Κέντρο Θήβας, το Συνδικάτο Μετάλλου και πολλά ακόμα σωματεία εργαζομένων και δυνάμεις της αριστεράς.

ΧΑΝΙΑ – ΑΓΡΙΝΙΟ

Ακόμα 2 έδρες για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

Έδρα στο Δημοτικό Συμβούλιο Χανίων κέρδισαν οι σύντροφοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το σχήμα «Ανταρσία στα Χανιά-Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή», σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα του Πρωτοδικείου.

Εκλέγεται ο επικεφαλής του σχήματος Σεραφεύμ Ρίζος. «Ευχαριστούμε όλους όσους μας τίμησαν με την ψήφο και την εμπιστοσύνη τους, δεσμευόμαστε ότι μέσα στο δημοτικό συμβούλιο θα είμαστε η φωνή των αγώνων και τους καλούμε να χρησιμοποιήσουμε αυτό το αποτέλεσμα για περαιτέρω ενδυνάμωση της πάλης για την ανατροπή.

Επειδή δεν είχαμε και δεν έχουμε ανταπάτες για το που κρίνονται και κερδίζονται οι μάχες που αφορούν τη ζωή μας, θα συνεχίσουμε να βρισκόμαστε μπροστά στους αγώνες εργαζομένων, των ανέργων και της νεολαίας, ντόπιων και μεταναστών, παρόντες στα κοινωνικά κινήματα», αναφέρει η ανακοίνωση του σχήματος και συνεχίζει, «Πρώτο άμεσο καθήκον είναι η οργάνωση της μάχης για την ανατροπή της «αξιολόγησης» και των χιλιάδων απολύσεων που προωθούν η

τρόικα και η άθλια συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ στους δήμους, στα σχολεία, τα νοσοκομεία, σε όλο το δημόσιο.»

Έδρα για τους αντικαπιταλιστές και στο Αγρίνιο, αποφάσισε το πρωτοδικείο. Στις 30 του Ιούνη ανακοινώθηκε η απόφαση, σύμφωνα με την οποία ο σύντροφος Στέλιος Μερμύγκης, επικεφαλής του σχήματος, εκλέγεται στο δημοτικό συμβούλιο. Το σχήμα «Ανυπότακτο Αγρίνιο» είναι ένα καινούριο σχήμα στην πόλη, οι σύντροφοι όμως που μπήκαν μπροστά για να το φτιάξουν έχουν εμπειρία και παρέμβαση χρόνων στο κίνημα.

Αυτή την εμπειρία τους θα μπορούν τώρα να τη μεταφέρουν και μέσα στο δημοτικό συμβούλιο δίνοντας την κόντρα ενάντια στις απολύσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις και τα ξεπουλήματα. Οι αγώνες συνεχίζονται στους δρόμους με πρώτο σταθμό τη μάχη ενάντια στη διάλυση της ΔΕΗ όπου το σχήμα καλεί σε στήριξη της απεργίας των εργαζομένων και συμμετοχή στις απεργιακές κινητοποιήσεις, με πρώτη τη συγκέντρωση στα γραφεία της τοπικής ΔΕΗ την Πέμπτη 3 Ιούλη στις 10.00 το πρωί.

ΕΡΤ Ακόμα μια απώλεια...

Ακόμα μια απώλεια για την οικογένεια των αγωνιζόμενων εργαζόμενων της ΕΡΤ ήρθε με το θάνατο της Αδμαντίας Παντή, εργαζόμενης στην ΕΡΑ Ζακύνθου, γεμίζοντας θλίψη, πείσμα και οργή τους συναδέλφους της.

Την αποχαιρετούμε κι εμείς με τη δημοσίευση αποσπάσματος από τη δήλωση των συναδέλφων της στην ΕΡΑ Ζακύνθου: “Είναι στιγμές που τα λόγια και τα γραπτά δεν μπορούν να περιγράψουν τα αισθήματα από την ξαφνική και πρόωρη απώλεια ενός ανθρώπου και επειδή είμαστε σίγουροι ότι η αγαπημένη μας Αδμαντία Παντή, από εκεί που βρίσκεται, δεν θέλει μεγάλα λόγια, υπερβολικές τιμές και μνημόσυνα, της δίνουμε υπόσχεση που θα τηρήσουμε στο ακέραιο, ότι με πολύτιμη παρακαταθήκη το αγωνιστικό παράδειγμά της, μέχρι την τελευταία ανάσα της, θα συνεχίσουμε με μεγαλύτερο πείσμα, περισσότερη ένταση και αποφασιστικότητα, έως την τελική δικαίωση, τον αγώνα για την οριστική επαναλειτουργία της ΕΡΤ!

Επειδή η θλιβερή αυτή είδηση είναι γνωστή, όπως και η αγωνιστική πορεία της Αδμαντίας, μετά το «μαύρο» στην ΕΡΤ, αλλά και η πολύχρονη παρουσία της, σαν διοικητική υπάλληλος στα κεντρικά, καθώς και στην ΕΡΑ Ζακύνθου, στην οποία τους τελευταίους μήνες προσέφερε σημαντική βοήθεια από την κονσόλα του ήχου, θα περιοριστούμε μόνο στην αναφορά ότι ήταν αξιagάπητη, περήφανη, αξιοπρεπής, φιλότιμη, καλοσυνάτη, ακούραστη και πάντα αισιόδοξη...

Φόρος τιμής

Η κηδεία της θα μετατραπεί σε μια μεγάλη διαδήλωση, σαν ελάχιστος φόρος τιμής στους νεκρούς του αγώνα της ΕΡΤ και όλοι οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι του τοπικού σταθμού, οι αλληλέγγυοι, οι γνωστοί, οι φίλοι και οι συγγενείς της εκλιπούσας, θα στείλουμε ηχηρό μήνυμα προς την κυβέρνηση του «μαύρου» και της απάνθρωπης λιτότητας, ότι δεν θα λυγίσουμε ποτέ, αντίθετα θα παλέψουμε με κάθε τρόπο και με όσες δυνάμεις έχουμε -και αυτές είναι ανεξάντλητες- μέχρι να ανατρέψουμε αυτή την κυβέρνηση, αυτή την πολιτική!

Θα το κάνουμε και για την Αδμαντία, αλλά και την κόρη της Σαπφώ και το σύζυγό της Χρήστο, θα το κάνουμε για όλους τους νεκρούς της ΕΡΤ, θα το κάνουμε για όλους όσοι δεν άντεξαν και «έφυγαν» από κοντά μας, είτε από παθολογικά αίτια, αλλά κυρίως, από τη φοβερή πίεση της σκληρής πραγματικότητας που βιώνουμε καθημερινά, καθώς και για αυτούς που αποφάσισαν να δώσουν τέλος στη ζωή τους...Θα το κάνουμε για όλους τους αγωνιζόμενους εργαζόμενους σε οποιονδήποτε εργασιακό χώρο ή και σε όποιο άλλο ακόμα μετερίζι! Θα το κάνουμε σαν χρέος στα παιδιά μας και στις επόμενες γενιές! [...] Ζήτω οι αγώνες! Οι νεκροί της ΕΡΤ ζουν και μας βλέπουν, περιμένοντας την τελική δικαίωση! Οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι και οι αλληλέγγυοι της ελεύθερης και αυτό-διαχειριζόμενης ΕΡΑ Ζακύνθου, θα δώσουμε τον αγώνα μέχρι και την τελευταία ικμάδα των δυνάμεών μας! Καλό ταξίδι Αδμαντία!

ΦΥΛΑΚΕΣ

Απεργία πείνας ενάντια στην εξαθλίωση

Πριν από δέκα περίπου μέρες ξεκίνησε η μεγαλύτερη συντονισμένη απεργία πείνας που έχει γίνει ποτέ στις ελληνικές φυλακές. Μέχρι στιγμής πάνω από 4,5 χιλιάδες κρατούμενοι έχουν μπει σε αυτό τον αγώνα αντιδρώντας στο σχέδιο νόμου της κυβέρνησης για τις φυλακές τύπου Γ.

Πρόκειται για ένα σχέδιο που καταστρατηγεί εντελώς τα όποια δικαιώματα των κρατούμενων, αποδεικνύοντας στην πράξη πως ο σωφρονισμός και το κράτος δικαίου είναι απλά προφάσεις. Προφανώς που ο κόσμος του κινήματος έχει γνωρίσει με τον χειρότερο τρόπο τα τελευταία χρόνια το πρόσωπο της δικαιοσύνης. Είναι πλέον πιο ξεκάθαρο από ποτέ πως το αστικό κράτος είναι έτσι φτιαγμένο, όχι τώρα αλλά από πάντα, που δεν αφήνει περιθώρια εκδημοκρατισμού και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Με τη θέσπιση των φυλακών Γ, πάει ένα βήμα παραπέρα σε αυτή την κατεύθυνση. Προβλέπει το κόψιμο των αδειών, τη χρόνια απομόνωση σε ειδικά διαμορφωμένα κελιά –δεν προβλέπει το χτίσιμο νέων φυλακών αλλά την χωροταξική αλλαγή στα υπάρχοντα κτίρια-, τον περιορισμό των τηλεφώνων και των επισκεπτηρίων. Κόβει την εργασία μέσα στις φυλακές που για αρκετούς κρατούμενους έδινε τη δυνατότητα διεκδίκησης αποφυλάκισης σε λιγότερο χρόνο από την επιβεβλημένη ποινή και τις αποφάσεις για όλα αυτά θα τις παίρνει ο εκάστοτε υπουργός κατ’ αποκλειστικότητα. Δημιουργεί δηλαδή εκ νέου φυλακές μέσα στις φυλακές.

Χρειάζεται να σταθούμε λίγο στο παζλ των ανθρώπων που βρίσκονται στις φυλακές αλλά και στις διακρίσεις της αστικής δικαιοσύνης που έχουν αυτή τη στιγμή άμεσο αντίκτυπο στο ποιοί είναι οι κρατούμενοι που θα μπουν στα σύγχρονα Γκουαντάναμο. Οι περισσότεροι κρατούμενοι είναι μετανάστες- δώρο από τις επιχειρήσεις σκούπα της ΕΛ.ΑΣ.-, τοξικοεξαρτημένοι που έχουν βιώσει στο πετσί

τους το κλείσιμο των κέντρων απεξάρτησης και έχουν ήδη καταδικαστεί στη στέρηση της ιατρικής βοήθειας. Είναι επίσης εκατοντάδες νέοι και νέες που έχουν φυλακιστεί με τη χρήση του τρομονόμου και αντιμετωπίζουν την κατηγορία της αντίστασης κατά της αρχής, της τρομοκρατίας, της επικινδυνότητας για τη δημόσια τάξη!

Μέσο αντίστασης

Η απεργία πείνας είναι το μόνο μέσο αντίστασης που έχουν οι κρατούμενοι και γι’ αυτό η συγκεκριμένη κινητοποίηση έχει πάρει τέτοιες διαστάσεις. Έχουν σπηθεί επιτροπές στα περισσότερα σημεία που φροντίζουν την υγεία των συγκρατούμενών τους εκτελώντας χρέη νοσοκόμων, καθώς η ιατρική περίθαλψη ήταν ούτως ή άλλως υποστελεχωμένη. Απαγορεύουν στους ηλικιωμένους, στους χρόνια ασθενείς και τους τοξικοεξαρτημένους να συμμετέχουν στην απεργία για να μη διακινδυνεύσει παραπάνω η υγεία τους.

Σε επίσκεψη κλιμάκιου γιατρών από τον Ιατρικό Σύλλογο Αθήνας που έγινε την Τρίτη 1 Ιούλη στις φυλακές Κορυδαλλού μετά από αίτημα των κρατούμενων, επετράπηκε η εξέταση μόνο 18 από τους 1200 περίπου που συμμετέχουν στην απεργία. Έδω έχουν γίνει μερικές μεταφορές σε νοσοκομεία καθώς υπάρχουν απεργοί που έχουν χάσει το 10% του βάρους τους και βρίσκονται σε επικίνδυνο σημείο.

Πορεία συμπαράστασης οργανώθηκε το Σάββατο 28 Ιούνη στο κέντρο της Αθήνας, στην οποία υπήρξε μεγάλη συμμετοχή αν και ήταν καλεσμένη μέσα στον καύσωνα του μεσημεριού. Έχουν γίνει αντίστοιχες κινητοποιήσεις έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού και αλλού. Την Τετάρτη 2 Ιούλη οργανώνεται συναυλία συμπαράστασης στα Προπύλαια στις 8.30 μμ.

Έλλη Παντασοπούλου

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Όχι στην τρομοκρατία

“Η γειτονιά μας δε θα γίνει Παλέρμο”. Με αυτό το σύνθημα το Συντονιστικό Κατοίκων Ν.Φιλ/φειας – Ν.Χαλκηδόνας και πλήθος οργανώσεων και συλλογικοτήτων, καλούν την Πέμπτη 3/7, στις 7μμ, σε συγκέντρωση στην πλ. Πατριάρχου και πορεία στην περιοχή. Η μαζική κινητοποίηση θα είναι απάντηση ενάντια στην τρομοκρατία που έχει εξαπολυθεί το τελευταίο διάστημα απέναντι στην οποιαδήποτε προσπάθεια συζήτησης γύρω από το Ρυθμιστικό Σχέδιο και τις συνέπειες των σχεδίων Μελισσανίδη για την περιοχή.

Στην κινητοποίηση καλεί και η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η οποία αναφέρει μεταξύ άλλων: “Το γήπεδο της ΑΕΚ και η επιθυμία των φιλάθλων της, χρησιμοποιούνται σαν πρόσχημα προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα σχέδια άλωσης της πόλης μας. Το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο στο οποίο εντάχθηκαν και τα περίφημα άρθρα για το γήπεδο, και η σπουδή υποτιθέμενων φιλοΑΕΚτζιδηκών site να ψηφιστεί ως έχει στο σύνολό του, αποδεικνύουν ότι ουσιαστικός σκοπός του περίφημου σχεδίου Μελισσανίδη είναι να μπει χέρι στο Άλσος και μέσω αυτού να μετατραπεί η γειτονιά μας σε περιοχή φτηνής και μαζικής διασκέδασης με χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα εμπορικών εκμεταλλεύσεων

που θα κάνουν τη ζωή των κατοίκων κόλαση, ενώ θα υποθηκεύσουν και το μέλλον των παιδιών τους. Και όλα αυτά με θέσεις εργασίας παρόμοιες με αυτές στις ρωμαϊκές γαλέρες. Σε κάθε περίπτωση και επειδή «είναι πολλά τα λεφτά», θα πρέπει να επιβληθεί η σιδερένια φτέρνα. Γι’ αυτό και επιχειρείται η τρομοκρατία όσων επιμένουν

να σκέφτονται και να αγωνίζονται για το μέλλον το δικό τους και των παιδιών τους, για το μέλλον της πόλης και του άλσους της. Η τρομοκρατία, ο φόβος και η καταστολή όμως δεν πρόκειται να περάσουν. Η Νέα Φιλαδέλφεια δεν πρόκειται να γίνει υγειονομική ζώνη για κανέναν. Η πόλη και οι άνθρωποί της, οι παππούδες μας και οι πατεράδες μας που πρόσφυγες αγωνίστηκαν για να στήσουν τη ζωή τους εδώ και τα κατάφεραν, δεν μας αφήνουν άλλο δρόμο να ακολουθήσουμε, παρά αυτόν που οι ίδιοι χάραξαν. Τον δρόμο του αγώνα και της αξιοπρέπειας, της συλλογικότητας και της δημοκρατίας. Παλεύουμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε ώστε τα δημοκρατικά δικαιώματα και οι λαϊκές ελευθερίες, το δικαίωμα στο να μπορείς να λες αυτό που πιστεύεις χωρίς φόβο και να κυκλοφορείς χωρίς περιορισμούς, να διευρύνονται και να εδραιώνονται κάθε φορά περισσότερο”.

Για τις συνέπειες του σχεδίου Μελισσανίδη στη Ν.Φιλαδέλφεια, αλλά και τα περιστατικά βίας και τρομοκρατίας από τους θιασώτες του, μπορείτε να ενημερωθείτε ανατρέχοντας στα δύο προηγούμενα φύλλα της Εργ.Αλληλεγγύης, μέσω της ιστοσελίδας ergatikiki.gr, καθώς και από την ιστοσελίδα του Συντονιστικού Κατοίκων syntonistiki.wordpress.com

ΜΑΝΩΛΑΔΑ Κάτω τα χέρια από τους μάρτυρες!

—υλοδαρμούς και απειλές για την ζωή του καταγγέλλει ο Τίπου Τσόντρι, ένα —από τα θύματα και μάρτυρας κατηγορίας στην δίκη του Βαγγελάτου και των μπράβων του για την επίθεση με τις καραμπίνες τον Απρίλη του 2013 στην Μανωλάδα.

Ο Τίπου κατήγγειλε τις επιθέσεις στην εκδήλωση που έγινε την Κυριακή στην διάρκεια του φεστιβάλ Μαρξισμός στην ΑΣΟΕΕ, όπου τον λόγο πήραν ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας, η **Νίκη Αργύρη**, εκπρόσωπος της ΚΕΕΡΦΑ και η **Τόνια Λαχανιώτη** από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας.

Την επόμενη μέρα οι εργάτες γης της Μανωλάδας έδωσαν συνέντευξη τύπου στα γραφεία της ΚΕΕΡΦΑ και μετά έστειλαν μήνυμα αλληλεγγύης διαδηλώνοντας στο πλευρό των καθαριστριών και των σχολικών φυλάκων στην κατασκήνωση έξω από το υπουργείο Οικονομικών.

Ακολουθεί απόσπασμα από την ομιλία του Τίπου την Κυριακή το πρωί στον Μαρξισμό 2014:

“Θα σε σκοτώσουμε”

“Την περασμένη Παρασκευή όταν ήμουν στο δικαστήριο η αδελφή του Βαγγελάτου μου έδωσε μια κλοτσιά από πίσω, μου είπε ‘μην ξαναγυρίσεις στο δικαστήριο, θα σε σκοτώσουμε’.

Την ίδια μέρα το βράδυ κατά τις 12-1.00 ήρθαν στην παράγκα που ζούμε, όπου δεν έχουμε φως, το ρεύμα είναι κομμένο. Ημουν έξω γιατί έκανε ζέστη και ήρθαν τρεις μηχανές με έξι άτομα και με χτύπησαν αλύπητα. Και απειλούσαν να πάρω όλα άτομα ζούνε μέσα στην παράγκα ‘να τους πάρεις και να φύγετε από την Μανωλάδα’.

Σήμερα, με βλέπετε εδώ, αύριο θα γυρίσω στην Μανωλάδα και δεν ξέρω αν θα ζήσω. Με

Ο Τίπου Τσόντρι (κέντρο) καταγγέλει τις απειλές που δέχεται από τους συνεργάτες του Βαγγελάτου στη Μανωλάδα. Στο πλευρό του ο Τζαβέντ Ασλάμ (δεξιά) από την Πακιστανική Κοινότητα και ο Αρίφ Ραχμάν (αριστερά) από την Μπαγκλαντεσιανή.

απειλήσαν ότι άμα με δουν ξανά στην Μανωλάδα θα με σκοτώσουν.

Εμείς εδώ και πολύ καιρό δεν μπορούμε να βρούμε δουλειά αλλού, ζούμε σε καθημερινή βάση με τον φόβο. Όταν περπατάμε στον δρόμο κοιτάμε πίσω μας, φοβόμαστε κάθε μέρα. Ενα χρόνο χωρίς δουλειά, το μέλλον μας είναι αβέβαιο.

Τα έξοδα να πηγαίνουμε στο δικαστήριο από την Μανωλάδα στην Πάτρα δύο φορές την βδομάδα είναι τεράστια για τα 49 άτομα που είμαστε μάρτυρες. Με τις συνεχείς διακοπές στην δίκη οι δικαστές μας τιμωρούν περισσότερο. Ξαν να θέλουν να κρατήσει το δικαστήριο μήνες, να κουραστούμε εμείς, να

σταματήσει ο αγώνας μας.

Οι δικαστές μας ρωτάνε σαν να είμαστε εμείς οι κατηγορούμενοι και μας κάνουν την ίδια ερώτηση 50 φορές και έτσι όταν καμιά φορά υπερδεύονται, οι κατηγορούμενοι γελάνε και μας βρίζουν, ενώ μέσα είναι οι δικαστές.

Θέλω να ευχαριστήσω την ΚΕΕΡΦΑ και όλους όσους μας στηρίζουν καθημερινά μέσα κι έξω από το δικαστήριο, μας βοηθάνε. Αυτή η βοήθεια πρέπει να συνεχίζει να έρχεται στον δικό μας αγώνα όλο και πιο πολύ, να αισθανόμαστε ασφαλείς. Ευχαριστώ όλους σας. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την βοήθειά σας, δεν θα ξεχαστούν ποτέ οι εργάτες της Μανωλάδας”.

Ρατσισμός και σεξισμός στο δικαστήριο

Η Τόνια Λαχανιώτη, από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας μίλησε για την καθημερινή μάχη που δίνεται στην Πάτρα για να δικαιωθούν οι εργάτες γης της Μανωλάδας και να καταδικαστούν οι ένοχοι:

«Στην Πάτρα ξεκίνησε στις 6 Ιούνη η δίκη του Βαγγελάτου και των μπράβων του. Οι δικηγόροι που τους υπερασπίζονται πρωτοστατούντος του Κούγια έχουν χρησιμοποιήσει τον πιο χυδαίο οχετό ρατσιστικών επιχειρημάτων. Προσπαθούν να τρομοκρατήσουν με κάθε δυνατό τρόπο τους μάρτυρες, παρουσιάζουν τις συνθήκες στα φραουλοχώρα σαν ιδανικές, ενώ έχουν καταγγελλεί απόπειρες δωροδοκίας.

Τώρα άρχισαν και τις σεξιστικές επιθέσεις μέσα στο δικαστήριο. Όταν μια γυναίκα μέσα από το ακροατήριο διαμαρτυρήθηκε για την επίθεση που έκανε στο δικαίωμα της απεργίας, έλαβε το σχόλιο από τους δικηγόρους του Βαγγελάτου ‘εσύ και οι άλλες που είστε εδώ μέσα μπορείτε να πάτε στο πεζοδρόμιο όπου είναι ο φυσικός σας χώρος’. Η πρόεδρος του δικαστηρίου αντί να βγάλει έξω τους δικηγόρους του Βαγγελάτου έβγαλε τις γυναίκες που διαμαρτυρήθηκαν για αυτή την συμπεριφορά.

Τους περιμέναμε

Φυσικά τους περιμέναμε στο πεζοδρόμιο, όπως και κάθε μέρα που εκδικάζεται η υπόθεση στην Πάτρα, μαζί με τους εργάτες από τα φραουλοχώρα στην Μανωλάδα και μαζί με σωματεία, συλλογικότητες και την υπόλοιπη αριστερά καθ’ όλη την διάρκεια της δίκης.

Τα κάνουν όλα αυτά γιατί φοβούνται ότι αυτήν την δίκη θα την χάσουν και αυτό πρέπει να πετύχουμε. Παρά το απαράδεκτο γεγονός ότι η κατηγορία μετατράπηκε από απόπειρα ανθρωποκτονίας σε απόπειρα για βαριές σωματικές βλάβες, είναι η πρώτη φορά που δικάζονται με την κατηγορία της δουλεμπορίας.

Είναι μια κοινή μάχη ντόπιων και μεταναστών εργατών γης για το δικαίωμα να πληρώνονται όλοι οι εργαζόμενοι τον μόχθο τους, να υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις, μια κοινή μάχη ενάντια στην λιτότητα και τον ρατσισμό που επιβάλει η κυβέρνηση Σαμαρά και να νομιμοποιηθούν οι μετανάστες.

Στην Πάτρα στη συγκέντρωση των διοικητικών του πανεπιστημίου, όταν μίλησαν οι εργάτες γης από την Μανωλάδα που μετέφεραν ακριβώς αυτό το μήνυμα και ζήτησαν την συμπαράσταση, οι συγκεντρωμένοι τους επιφύλαξαν την θερμότερη υποδοχή. Είναι εντυπωσιακή η αλληλεγγύη που δείχνουν με αποφάσεις τους συνδικάτα και σωματεία και πρέπει να την μετατρέψουμε σε ενεργή συμπαράσταση».

Συγκέντρωση στα δικαστήρια στην Πάτρα Πέμπτη 3 Ιούλη

“Από τα τελευταία δέκα χρόνια που παλεύουμε μαζί έχω καταλάβει το εξής. Αν δεν βγούμε με θάρρος να μιλήσουμε, δεν θα πετύχουμε τίποτα. Δεν φοβόμαστε” τόνισε στην ομιλία του ο Τζαβέντ Ασλάμ πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας.

“Τρία χρόνια πριν όταν οι φασίστες χτυπούσαν έναν άνθρωπο, επειδή ήταν μετανάστης, μέσα σε ένα λεωφορείο και κανείς δεν μίλαγε, εμένα αυτό με φόβιζε, αυτός είναι ο κίνδυνος, να μην μιλάει κανείς.

Προχθές απείλησαν το Τίπου που είναι μάρτυρας στην δίκη της Μανωλάδας. Είμαστε όλοι μάρτυρες, έχουμε κουράγιο, έχουμε τον τρόπο και ελπίζω στο τέλος, θα κερδίσουμε αυτήν την δίκη. Δεν φοβόμαστε τις απειλές ότι θα μας σκοτώσουν. Δολοφόνησαν. Δολοφόνησαν τον Σαχζατ Λουκμάν, τον Παύλο Φύσσα, τέρμα πλέον με τις δολοφονίες. Θέλουν να μας φοβίσουν, αλλά σήμερα πια χάνουν τη δύναμή τους.

Μπορεί να υπάρχουν νόμοι και δικαστήρια. Αλλά μόνο αν βγούμε ενωμένοι στο δρόμο και παλέψουμε τότε μόνο μπορεί να υπάρξει δικαιοσύνη και να εφαρμοστεί ο νόμος. Αλλιώς δεν υπάρχει νόμος, δικαιοσύνη, σεβασμός για τα δικαιώματά μας. Συνεχίζουμε”.

“Θα συνεχίσουμε μέχρι να δικαιωθούν οι εργάτες γης της Μανωλάδας, μέχρι να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να νομιμοποιηθούν οι μετανάστες, να σταματήσουν οι δολοφονίες στα σύνορα, να σταματήσουμε την φασιστική απειλή” τόνισε η Νίκη Αργύρη εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ.

“Μπροστά μας έχουμε την συγκέντρωση την Πέμπτη 3 Ιούλη το πρωί στα δικαστήρια της Πάτρας για την Μανωλάδα. Ακολουθεί το αντιρα-

“Δεν φοβόμαστε”, είναι το μήνυμα ντόπιων και μεταναστών

τσιστικό φεστιβάλ που έρχεται στην Αθήνα το επόμενο Σαββατοκύριακο. Θέλουμε στις 18 Σεπτέμβρη στον ένα χρόνο από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα να γίνει μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο ενόψει της δίκης της εγκληματικής συμμορίας της Χ.Α που πρόκειται σε λίγο να ξεκινήσει. Η διήμερη πανελλαδική συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ στις 11-12 Οκτώβρη. Στις 21 Μάρτη του 2015 να διαδηλώσουμε και στην Ελλάδα στην παγκόσμια μέρα δράσης ενάντια στον φασισμό που αποφασίστηκε στην συνάντηση του Unite Against Fascism στο Λονδίνο”.

...και τους αντιφασίστες

NEA YORKE

Την Αριστερά –και όχι μόνο- της ελληνικής κοινότητας έβαλε στο στόχαστρο η Χρυσή Αυγή Νέας Υόρκης δημοσιοποιώντας στην ιστοσελίδα της τις διευθύνσεις και άλλα προσωπικά δεδομένα όσων συμμετείχαν στο ντοκιμαντέρ του Ρίτσαρντ Λίδις “Golden Dawn New York”, “Χρυσή Αυγή Νέα Υόρκη”.

Η γραμμή των «αποκαλύψεων» είναι -για να θυμίσουμε την βεβήλωση του τάφου του Καρόλου Κουν- ότι όσοι καταγγέλλουν την Χρυσή Αυγή ως νεοναζί είναι «εβραίοι, πούστηδες και κομμουνιστές» - ανάμεσά τους ο Ιάνις Δελατόλας, μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της ΚΕΕΡΦΑ, που χαρακτηρίζεται «μαρξιστής για την εργατική τάξη, υποστηρικτής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και επαγγελματίας ομοφυλόφιλος», ο Νταν Γεωργακάς (αγωνιστής της δεκαετίας του ’60, πανεπιστημιακός) που χαρακτηρίζεται «τρομοκράτης», η κοινωνιολόγος Δέσποινα Λαλάκη που χαρακτηρίζεται «φιλότουρκη».

Στην ιστοσελίδα που διατηρούν οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής Νέας Υόρκης, σαν τρισάθλιες κοτούλες που είναι, δεν τολμάνε να δείξουν το «προσωπάκι» τους ούτε σε μια φωτογραφία. Σε δεκάδες φωτογραφίες, στις οποίες έχουν αναρτημένες, δεν φαίνονται παρά πάνω από 5-6 άτομα, και συγκεκριμένα οι πλάτες τους. Δεν πρέπει να υπάρχει παγκοσμίως άλλη ιστοσελίδα που να δείχνει τόσες πολλές πλάτες μαζεμένες. Όμως, ήδη άλλα αμερικάνι-

κα νεοναζιστικά σάιτ αναπαράγουν τις πληροφορίες αυτών των ρουφιάνων. «Η επίθεση της Χρυσής Αυγής σε μένα και τους ανθρώπους που εμφανίζονται στο ντοκιμαντέρ δείχνει ωμά πόσο αντισημίτες και ομοφοβικοί είναι», δήλωσε στο «Εθνος της Κυριακής» ο σκηνοθέτης Ρίτσαρντ Λίδις. «Πρόκειται ξεκάθαρα για μια έμμεση απειλή που προσπαθεί να σπείρει τον φόβο στους ανθρώπους ώστε να σταματήσουν να μιλούν. Ολοι νιώθουμε πως μπορεί να είμαστε σε κίνδυνο, αλλά κανείς δεν μου ζήτησε να κατεβάσω την ταινία».

«Προσπαθούν να μας φοβίσουν, αλλά δεν θα καταφέρουν. Δεν πρόκειται να μας φιμώσουν. Δεν θα σταματήσουμε να λέμε στον κόσμο την αλήθεια» λέει ο Ιάνις Δελατόλας εκτιμώντας ότι η ΧΑ δεν έχει ρίζες στην Αστόρια: «Είναι ένας μικρός πυρήνας απομονωμένος. Κι αυτό επειδή δράσαμε γρήγορα, εξαρχής».

ΠΑΡΙΣΙ

Ολοκληρώθηκε το αντιφασιστικό διήμερο που οργάνωσε στο Παρίσι η CONEX (Coordination Nationale Contre l’Extrême Droite, Πανεθνικός Συντονισμός Ενάντια στην Ακρα Δεξιά) με συμμετοχή αγωνιστών από ολόκληρο το φάσμα του αντιφασιστικού κινήματος.

Το βασικό ζήτημα συζήτησης του διημέρου ήταν ο κίνδυνος της φασιστικής απειλής τόσο στη Γαλλία, όσο και στην Ευρώπη που εκφράστηκε κυρίως με την άνοδο ακροδεξιών -φασιστικών κομμάτων στις ευρωεκλογές.

Στη Γαλλία η άνοδος του FN έχει προκαλέσει μεγάλη ανησυχία στην αριστερά και στη πλειοψηφία της εργατικής τάξης, παρόλα αυτά από την επομένη των εκλογών μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί μια σειρά από αντιφασιστικές διαδηλώσεις-εκδηλώσεις στις οποίες εντάσσεται και το 2ήμερο της Conex.

Στο επίκεντρο των συζητήσεων ήταν η μεγάλη κινητοποίηση που ετοιμάζεται στη Λυόν τον Νοέμβριο όπου θα πραγματοποιήσει το FN το κεντρικό του συνέδριο. Αντιφασίστες από όλη τη Γαλλία θα οργανώσουν μια πανεθνική διαδήλωση ενάντια στο FN τις ημέρες του συνεδρίου.

Την κινητοποίηση στηρίζουν συλλογικότητες και συνδικάτα, ανάμεσά τους οι CAPAB, CONEX, Federation SUD Education, Riposte Antifasciste, Ras le Front Isere, Sang pour sans (Champigny 94), Solidaires Finances Publiques, SUD Education 34, Union syndicale Solidaires, VIRAGES (Houilles 78), VISA,VISA 13.

Η ΚΕΕΡΦΑ Παρισιού χαιρετίζοντας την προσπάθεια ενός μεγάλου αντιφασιστικού μετώπου στη Γαλλία

συμμετείχε εξ αρχής σε όλες τις κινητοποιήσεις στο Παρίσι. Έτσι και τώρα θα στηρίξουμε με κάθε τρόπο την μεγάλη αντιφασιστική καμπάνια και θα δουλέψουμε για την επιτυχία της. Παράλληλα θα συνεχίσουμε οργανώνοντας και την παγκόσμια ημέρα ενάντια στο φασισμό στις 21 Μάρτη, πρόταση που βάλαμε και στην κεντρική συνέλευση του διημέρου.

Μάνος Καρτέρης

ΔΙΚΗ Χ.Α.
“Η πιο δεμένη υπόθεση”

Με επιτυχία και μεγάλη συμμετοχή έγινε την Παρασκευή 27/6 το απόγευμα στα πλαίσια του Μαρξισμού η εκδήλωση με θέμα το Αντιφασιστικό κίνημα πολιτική αγωγή στη δίκη της Χ.Α με ομιλητές την Κατερίνα Θωίδου από την Εργατική Αλληλεγγύη, τον Πέτρο Κωνσταντίνου από την ΚΕΕΡΦΑ, τον Θανάση Καμπαγιάννη και τον Κώστα Παπαδάκη από την Πρωτοβουλία για την πολιτική αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος στην δίκη της Χ.Α.

Η Κατερίνα Θωίδου μετέφερε την εικόνα της αντιφασιστικής δράσης από τη Νίκαια: Πως σε γειτονίες που οι νεοναζί θεωρούσαν προπύργιό τους όπως η Νίκαια αναγκάστηκαν τελικά να κλείσουν τα γραφεία τους, δεν κατέβασαν δημοτική παράταξη αλλά αντίθετα εξέλεξε δημοτικό σύμβουλο η αντικαπιταλιστική αριστερά, δεν κατάφεραν να αποκτήσουν σταθερές και οργανωμένες σχέσεις με τον κόσμο που τους ψήφισε.

Ο Θανάσης Καμπαγιάννης μετέφερε την εικόνα ότι τα χιλιάδες στοιχεία που εμπεριέχονται στην δικογραφία αποδεικνύουν την ενοχή των νεοναζι της Χρυσής Αυγής στις υποθέσεις του Παύλου Φύσσα, των αιγύπτων ψαράδων και του ΠΑΜΕ στο Πέραμα καθώς και την οργανωμένη εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής – σε αντίθεση με την προπαγάνδα των νεοναζι ότι είναι “σκευωρία”. «Πρόκειται για την πιο δεμένη υπόθεση εγκληματικής οργάνωσης» τόνισε προσθέτοντας ότι μέσα από την εκδίκαση δεν θα αναδειχτεί μόνο η ενοχή των νεοναζι της Χ.Α, αλλά και οι ευθύνες όσων τους καλύπταν.

Ο Κώστας Παπαδάκης μεταφέροντας πλήθος παραδειγμάτων από

τις ταξικές και ρατσιστικές αποφάσεις σε όλες -και ιδιαίτερα τις υψηλές- βαθμίδες των δικαστικών σωμάτων, τόνισε ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για δικαιοσύνη αλλά δικαστική εξουσία και ότι η μόνη δύναμη που μπορεί να επιβάλει ανατροπές σε αυτό το επίπεδο είναι το αντιφασιστικό κίνημα.

«Η Χρυσή Αυγή δεν έχει μεταλλαχθεί. Έχεάστε την Χ.Α των ταγμάτων εφόδου, είναι μια παλιά σελίδα που γύρισε», υποστηρίζουν κάποιοι. Αλλά πρόκειται για ψέματα» τόνισε από την πλευρά του ο Πέτρος Κωνσταντίνου που πρότείνει όχι μόνο να ενταθεί η αντιφασιστική δράση, αλλά να υπάρξει καμπάνια ενημέρωσης και δουλειά πόρτα-πόρτα στις γειτονίες ενάντια στον ρατσισμό και τα φασιστικά ψέματα.

Τον λόγο πήραν πολλοί ομιλητές ανάμεσά τους η Δήμητρα Λιναρδάκη που μίλησε για τον αγώνα της τοπικής κοινωνίας στο Νέο Ηράκλειο, όπου οι νεοναζί μετά από αρκετές κινητοποιήσεις αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα γραφεία τους. Επίσης ο Λάμπης Κασιόγης, μέλος του Συντονιστικού Κατοίκων Ν.Φιλαδέλφειας-Ν.Χαλκηδόνος που μετέφερε την εμπειρία από τον αγώνα των κατοίκων ενάντια στα σχέδια του Μελισσανίδη και τον τρόπο που προσπαθούν να σπείρουν στην γειτονιά οι τραμπούκοι του, μιλώντας για ένα νέο «Αγιο Παντελεήμονα».

Ζωντανή συζήτηση και αντιπαράθεση έγινε και στην συζήτηση του Μαρξισμού με θέμα «Χρυσή Αυγή και εκλογές, 500.000 φασίστες;» με βασικούς ομιλητές τον Αρη Χατζηστεφάνου (Infowar) και τον Θανάση Καμπαγιάννη.

Βεβήλωση Μνημείου Ολοκαυτώματος

Βεβήλωση του Μνημείου του Ολοκαυτώματος στην Αθήνα έγινε την Παρασκευή στις 27 Ιουνίου από φασίστες που έγραψαν συνθήματα που ζητούσαν να θανατωθούν όλοι οι Εβραίοι.

Την βεβήλωση του Μνημείου κατήγγειλαν οι Ισραηλίτικες Κοινότητες της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, εκεί όπου πριν δύο μήνες είχε καταγγελλθεί ανάλογη βεβήλωση του εβραϊκού νεκροταφείου.

Όσο και να προσπαθούν οι Κασιδιάρηδες να πείσουν ότι οι «αγκυλωτοί σταυροί» ανήκουν στο παρελθόν, οι νεοναζί είναι τόσο αμετανόητοι και πιστοί σε ό, τι χειρότερο γέννησε η ανθρωπότητα, ώστε 70 χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα δεν αφήνουν ήσυχους ούτε τους νεκρούς.

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Το ενδιαφέρον δεν περιορίστηκε εκεί, αλλά απλώθηκε σε όλους τους κύκλους είτε είχαν επίκεντρο τις μαρξιστικές ιδέες και τους με-γάλες επαναστάτες, είτε το πώς παλεύουμε τους φασίστες και το ρατσισμό, είτε επίκαιρα θέματα για την αριστερά και την προοπτική του κινήματος σή-μερα. Κατάμεστες ήταν οι αίθουσες στις συζητή-σεις “Μπορεί ο Μαρξισμός να εξηγήσει την ανθρω-πινή καταπίεση;”, “Το Κεφάλαιο στο 21ο αιώνα”, “Χρυσή Αυγή και εκλογές-500.000 φασίστες;”, “Η Αριστερά μετά τις εκλογές”. Κάθε μία είχε τα δικά της ερωτήματα, τη δική της αντιπαράθεση και επι-χειρήματα που ξεδιπλώνονταν τόσο από τους ειση-γητές, όσο και από το ακροατήριο.

“Είναι ένα φεστιβάλ πάρα πολύ βοηθητικό για να οργανώσουμε καλύτερα τις μάχες του αύριο”, μας είπε η **Διοτίμα Χριστοπούλου**, φοιτήτρια. “Παίρνον-τας εμπειρίες από τις επαναστάσεις αλλά και τους πολέμους του παρελθόντος, με εισηγήσεις κατα-νοητές που ξεφεύγουν από την ακαδημαϊκή διδα-σκαλία και απευθύνονται σε ευρύτερα ακροατήρια, αναλύονται με απλό τρόπο θεωρητικές ιδέες κα-ζητήματα έτσι ώστε όλοι μας να μπορούμε να έχουμε και την αναγκαία θεωρητική βάση και άποψη για τον τρόπο που παλεύουμε, για την εργατική εναλ-λακτική, για τις επαναστάσεις της νέας εποχής”.

Όλες οι πλεύρες

Στο τέλος κάθε ημέρας, οι κεντρικές συζητήσεις αναδείκνυαν κάθε πλευρά των μαχών του κινήμα-τος. Η εκδήλωση “η εργατική αντίσταση θα νική-σει!” το βράδυ της Πέμπτης έδωσε τη δυνατότητα στους εργαζόμενους της ΕΡΤ, των νοσοκομείων, του ΜΕΤΡΟ, τους σχολικούς φύλακες να μιλήσουν για τους αγώνες τους που συνεχίζονται.

Η εκδήλωση “Η πολιτική αγωγή στη δική της Χρυ-σής Αυγής” το βράδυ της Παρασκευής συγκέντρω-σε τις μάχες του αντιρατσιστικού και αντιφασιστι-κού κινήματος και ανέδειξε τις προκλήσεις που έχει μπροστά του. Ενώ η εκδήλωση “Οχι στην Ευρώπη της λιτότητας και του ρατσισμού” το βράδυ του Σαββάτου έφερε την εικόνα της αντίστασης σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης -ακόμα και μέσα στη Γερμανία της Μέρκελ όταν ο σύντρο-φος Κλάους Χένινγκ από το Marx21 μίλησε για το κίνημα εκεί.

“Για μένα το Φεστιβάλ είναι πρωτόγνωρο”, μας εί-πε ο **Έντρικ Καναβάνι**, άνεργος. “Έρχομαι για πρώτη φορά και καταλαβαίνω πως όλα όσα ακούγονται εί-ναι χρήσιμα και αναγκαία. Πρέπει να βρούμε τον τρόπο αυτές οι ιδέες να φτάσουν σε όσο περισσό-τερους καθημερινούς ανθρώπους. Είμαι μετανά-στης από την Αλβανία. Οι περισσότεροι Αλβανοί που ζουν στην Ελλάδα βλέπουν κατάσταση και συμφωνούν πως πρέπει να γίνουν αγώνες, όμως έχουν ακόμα τις ιδέες από ένα δύσκολο παρελθόν. Πιστεύω ακράδαντα πως είναι πολύ σημαντικό να κερδίσουμε αυτόν τον κόσμο και να τον οργανώ-σουμε μαζί μας”.

“Ο Μαρξισμός 2014 έχει πάρα πολύ ψηλό θεωρη-τικό επίπεδο, είναι ένα ανοιχτό Φεστιβάλ που επι-τρέπει τη πολυγλωμία και τις διαφορετικές από-ψεις”, μας είπε ο **Βασίλης Στεφανίδης**, άνεργος. “Πάρα πολύ σημαντικές είναι οι συζητήσεις που έχουν να κάνουν με την ανάλυση του φασισμού -που ορθώς εστιάζει το Φεστιβάλ- αφού δίνονται πολλές και διαφορετικές προσεγγίσεις για την κα-τανόηση της φασιστικής απειλής. Ο Μαρξισμός ανοίγει τους ορίζοντες των οργανωμένων αγωνι-στών και απλώνει διαύλους επικοινωνίας με όλο τον κόσμο που δίνει μάχες”.

Δέσποινα Κωστοπούλου

“Μάθαμε τι θα πει αλληλεγγύη”

Όρθιοι, με υψωμένες γροθιές και το σύνθημα “Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι” υποδέχτηκαν την Δέσποινα Κωστο-πούλου από τις μαχητικές καθαρί-στριες του υπουργείου Οικονομικών, οι εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνί-στριες που γέμισαν το μεγάλο αμφι-θέατρο της ΑΣΟΕΕ την Κυριακή το βράδυ για το κλείσιμο του Μαρξ-ισμού.

“Είμαι και γω από την Μανωλάδα και νιώθω πολύ περήφανη που βλέπω αυ-τούς τους ανθρώπους, που ζουν και εργάζονται εκεί, με τους χειρότερους όρους, να σηκώνουν το ανάστημά τους και να μην φοβούνται μπροστά στην τρομοκρατία και τις απειλές”, ξε-κίνησε την ομιλία της η Δέσποινα, ανα-φερόμενη στους εργάτες γης της Μα-νωλάδας που κάθονταν δίπλα της.

“Εμείς αποφασίσαμε να πάμε τον αγώνα μέχρι τέλος, μέχρι να γυρίσου-με πίσω στη δουλειά μας”, συνέχισε, περιγράφοντας τους οκτώ συγκεν-τρικούς μήνες αγώνα μεταξύ αυτών και τις 54 τελευταίες μέρες στις σκη-νές. “Όταν μας είπαν πως θα φύγου-με δεν το πιστέψαμε. Στις 18 Σεπτέμ-βρη πήραμε τις διαπιστωτικές μας κάρτες και βγήκαμε σε διαθεσιμότη-τα. Από εκείνη τη στιγμή άρχισε η δουλειά του μωρμηγκιού. Ραντεβού με ένα ένα τα άτομα κάθε μέρα για να μπορέσουμε να συγκεντρώσουμε έναν αριθμό ικανό ώστε να μπορούμε να κρατάμε ένα πανό, να έχουμε μια ντουντούκα και να καταφέρουμε να βγούμε στο δρόμο. Πιστέψτε με, δεν είχαμε ιδέα γι’ αυτό. Ούτε πως γίνε-ται, ούτε που θα πάμε, ούτε τίποτα.

Είχαμε όμως κάτι που μας έκανε να τα καταλάβουμε όλα γρήγορα, τη θέ-λησή μας να δώσουμε αγώνα για να μην χάσουμε τη δουλειά μας”, εξήγη-σε σε μια σπάνια περιγραφή των προ-χωρημάτων που κάνει η τάξη αλλά και η κάθε εργάτρια και εργάτης ξεχωρι-στά μέσα στις μάχες.

“Όταν ρωτήσαμε το Θεοχάρη, “για-τί εμάς;”, εκείνος απάντησε πως υπο-λόγιζαν πως θα δημιουργούσαμε το λιγότερο πρόβλημα γιατί είμαστε ο τε-λευταίος τροχός της αμάξης. Κοιτάξ-τε πόσο γελάστηκαν. Όλοους αυτούς τους μήνες τον αγώνα χίσαμε σιγ-

μές που δεν τις έχουμε ξαναχίσει σε ολόκληρη τη ζωή μας και ίσως να μην τις ξαναχίσουμε. Αυτός ο αγώνας μας έμαθε τι σημαίνει διεκδίκηση. Μα πάνω απ’ όλα το πιο σημαντικό πράγ-μα που διδάχτηκα σε αυτόν τον αγώ-να, στα 53 μου χρόνια, είναι το τι ση-μαίνει στην πράξη η αλληλεγγύη. Τη μάθαμε και την είδαμε στο δρόμο, με τους ανθρώπους να μας σφίγγουν το χέρι, με τα νέα παιδιά που έρχονται και αφήνουν στο κουτί ενίσχυσης ακό-μα και 1 ευρώ και 50 λεπτά, με ξένους και έλληνες που έρχονται να μας δώ-σουν κουράγιο και να μας πουν να συ-νεχίσουμε, με συλλογικότητες και δο-μές, με συνδικάτα.

Μέχρι τέλος

Ήμουν από τις γυναίκες που δεν ασχολούνταν με τα πολιτικά. Ανήκα κάπου αλλά μέχρι εκεί. Διαπίστωσα όμως πως οι περισσότεροι “πολιτικοί” είναι τόσο δειστροπαμένοι που αν τους δω ποτέ στο δρόμο νιώθω πως είναι κατασάρδεις και θέλω να τους πατήσω, να τους συνθλίψω. Αυτούς που συναν-τήσαμε στα υπουργεία όλους αυτούς τους μήνες είναι όλοι τους ένα τίποτα και ούτε θέλω ποτέ στη ζωή μου να τους ξαναδώ. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν θα πρέπει να έχουμε άποψη για την πολιική, για το πού πρέπει να κοι-τάει ο καθένας και τι πρέπει να κάνει.

Αυτός ο αγώνας παρόλο που μας γονάτισε από την κούραση γιατί είμα-στε όλες πάνω από τα 45, θα πάει μέ-χρι τέλος. Και θα τον πάμε με όλες τις δυσκολίες. Θα γυρίσουμε πίσω. Και θα γυρίσουμε πανηγυρικά”.

Μαρία Στύλλου

“Έχει η Αριστερά και το εργατικό κίνημα τη δυνατότητα να δώ-σουν λύσεις ενάντια στα μνημό-νια, ενάντια στην κρίση, ενάντια στους πολέ-μους και το ρατσισμό, στο ίδιο το σύστημα; Μπορεί η αριστερά και το εργατικό κίνημα να δώσουν λύσεις απέναντι στον καπιταλι-σμό; Η απάντηση που δίνει το τετράημερο του Μαρξισμού είναι ναι”. Με αυτά τα λόγια συμπύκνωσε η Μαρία Στύλλου, στην ομιλία της στην τελική εκδήλωση του φεστιβάλ, την πολιτική συζήτηση που έγινε τις τέσσερις μέ-ρες της διοργάνωσης.

“Μιλήσαμε για τα εγκλήματα του Α’ ΠΠ, τότε που οι σοσιαλδημοκράτες πίστευαν πως έπρεπε να συνταχθούν με τους ιμπεριαλι-στές στο μεγάλο σφαγείο της εργατικής τά-ξης. Απέναντι σε αυτό το έγκλημα συσπειρώ-θηκε ένα πολύ μικρό κομμάτι επαναστατών που όχι μόνο κατάφερε να σταματήσει τον πόλεμο, αλλά έφτασε να οργανώσει την επα-νάσταση και να δώσει για πρώτη φορά στην ιστορία την δυνατότητα στις καθαρίστριες εκείνης της εποχής να οργανώσουν μια κοι-νωνία όπως παλεύου-με να χτίσουμε και εμείς, με τις δικές μας καθαρίστριες, με τους δικούς μας μετανά-στες, με τους εργαζό-μενους της ΕΡΤ στο σήμερα.

Και μετά ξαναήρθαν τα δύσκολα, φτώχεια, πόλεμοι, δικτατορίες. Φέτος, λοιπόν, δεν έχουμε μόνο να θυμηθούμε τα 100 χρόνια από τον Α’ ΠΠ αλλά έχουμε να διδαχθούμε από την εμπειρία του τι σημαίνει να ανατρέ-πονται δικτατορίες, να ανοίγουν περίοδοι -όπως στην Πορτογαλία- που η κυρίαρχη τά-ξη να μην μπορεί να πάρει τον έλεγχο. Και στην Ελλάδα να έχουμε έκρηξη του εργατι-κού κινήματος που ανάγκασε τα αφεντικά να ενδίδουν στα εργατικά αιτήματα, να διώχνε-ται η μοναρχία και να μπαίνουν οι βάσεις για μια νέα επαναστατική αριστερά.

Η ιστορία και η συζήτηση για τον Α’ΠΠ μας έμαθε δυο πράγματα. Το ένα ότι υπάρ-χει το υποκείμενο που μπορεί να το κάνει και

“Πηγαίνετε να δείτε τις καθαρίστριες”

το βλέπουμε ακόμα και σε αυτό το τραπέζι, σε αυτό το πάνελ. Όσοι αμφισβητούν αν η εργατική τάξη μπορεί να δώσει τη λύση είναι βαθιά νυχτω-μένοι. Όποιοι πιστεύουν αυτή τη στιγμή πως έχουμε να περιμένουμε τις εκλογές για να δώ-σουμε τη λύση κάνουν εγκληματικό λάθος. Ακό-μα και για να ανέβει η αριστερά στις εκλογές, χρειάζεται η κίνηση αυτής της εργατικής τάξης. Αυτή η τάξη την ανέβασε, αυτή η τάξη θα την προφυλάξει απ’ όλα τα σκαμπίλια, τις κλωτσιές και τις τρικλοποδιές που θα ρίχνει η κυρίαρχη τάξη. Αυτή η τάξη θα επιβάλει το δικό της πρό-γραμμα. Αυτή η τάξη θα βάλει την προοπτική.

Όποιοι αμφισβητούν την δύναμη της εργατι-κής τάξης ας πάνε μια βόλτα μέχρι το Σύνταγμα και τις καθαρίστριες. Ακόμα περισσότερο ας ορ-γανώσουμε όλοι μαζί, με την Εργατική Αλληλε-

γύη, την γενική απεργία σε όλο το δημόσιο στις 9 Ιούλη. Αυτό είναι το βήμα για να νικήσουν και οι καθαρίστριες. Προφανώς έχουν την αλληλεγ-γύη μας. Προφανώς πιστεύω πως πρέπει να φτιάξουμε κίνημα συμπαράστασης σε όλες τις πόλεις για τις καθαρίστριες. Αλλά ταυτόχρονα η δύναμή μας είναι να βάλουμε σε κίνηση αυτή τη τάξη και αυτό δεν είναι αφηρημένο, το έχουμε μπροστά μας και είναι η 9 Ιούλη.

Αύριο

Αυτό σημαίνει πως από αύριο πρέπει να βρε-θούμε παντού. Στα νοσοκομεία και τους δήμους, στα ΙΚΑ και όλα τα γιατρεία, στις εφορίες, στους εκπαιδευτικούς. Με τις συντρόφισσες καθαρί-στριες στο πλάι, που μπορούν να δώσουν ένα δυνατό μήνυμα αντίστασης και να ξεσηκώσουν, να γυρίσουμε όλους τους χώρους του δημόσιου και να προπαγανδίσουμε την απεργία. Αυτό εξα-πλώνει την μάχη τους και ταυτόχρονα δυναμώνει τους εργατικούς χώρους.

Ετσι δείχνουμε ότι αυτή η δύναμη δεν είναι κα-τακερματισμένη, δεν είναι κομματάκια που το κά-θε ένα παλεύει να σώσει τον εαυτό του. Αντιθέ-τως, είναι δύναμη επιθετική, που μπορεί να παλέ-ψει όχι μόνο για να σταματήσει τις απολύσεις αλλά για να πάρει τις δουλειές πίσω. Να παλέψει για να μην γίνει καμιά ιδιωτικοποίηση αλλά και να πάρουμε πίσω όλα όσα έχουν ιδιωτικοποιηθεί. Να παλέψει όχι μόνο για να ρίξει τα μνημόνια, αλλά και για να πάρει όλος ο κόσμος αυξήσεις. Να ανοίξουν σχολεία με περισσότερους δασκά-λους, να ανοίξουν περισσότερα νοσοκομεία με περισσότερους νοσηλεύτες.

Αυτό είναι ο εργατικός έλεγχος που λέμε στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Και δεν είναι κάτι φανταστικό. Δεν περιμένουμε ότι θα βγει ένα κόμμα της Αριστεράς πρώτο στις εκλογές και με μαγικό τρόπο θα τα λύσει όλα. Ακόμα και να είχε την πρόθεση, στην πραγματικότητα ο μόνος τρό-πος για να τα λύσουμε όλα είναι η κίνηση της ερ-γατικής και αυτό δεν είναι αφηρημένο, το έχουμε μπροστά μας και είναι η 9 Ιούλη.

Από αυτή την άποψη, βρισκόμαστε σε ένα ση-μαντικό σταυροδρόμι και το κρίσιμο σημείο είναι το πόσο δυνατό είναι το επαναστατικό κομμάτι της αριστεράς σε κάθε εργατικό χώρο. Αν έχει τη δύναμη να μπει μπροστά και να οργανώσει τους αγώνες, να παλέψει κόντρα στις αυταπά-τες, να οργανώσει την αλληλεγγύη. Να οργανώ-σει μια πετυχημένη απεργία στις 9/7 και με βάση αυτή την πετυχημένη απεργία, να γυρίσει πίσω στα συνδικάτα τους, σε όλα τα συνδικάτα και να διεκδικήσουν να πάνε για κλιμάκωση μέσα στο καλοκαίρι.

Η εμπειρία από τις καθαρίστριες όπως μας την παρουσίασε η Δέσποινα είναι σημαντική. Δεν ξε-κίνησαν όλες μαζί και οι 500, ξεκίνησε μια μικρή ομάδα -έχει να μας διδάξει φοβερά πράγματα η τάξη.

Η επιτυχία του Μαρξισμού δεν είναι μόνο σε αυτά που είπαμε αλλά σε αυτά που θα κάνουμε από αύριο. Εκεί κρίνεται αν οι ιδέες έχουν εφαρ-μογή στην πράξη. Αν γύρω από αυτές τις ιδέες μπορούμε να συσπειρώσεις και να κερδίσεις ακό-μα μεγαλύτερο κομμάτι, από αυτούς που θέλουν να δώσουν τη μάχη και μαζί σε ένα μεγάλο στρα-τό, στρατό επανάστασης, μπορείς να συνεχίσεις και να νικήσεις”.

Νομίζω ότι ο Μαρξισμός απο-τελεί ένα μεγάλο γεγονός για την αντικαπιταλιστική αριστερά γιατί είναι το μοναδικό φεστιβάλ που έχει τόσες πολιτικές συζητήσεις. Είναι τρομερό μέσα σε 4 ημέρες να συζητούνται τόσο βαθιά, και να τρέχουν παράλληλα πάνω από 40 θεωρητικά ζητήματα. Όλες αυτές οι ιδέες βοηθούν τους συν-τρόφους για να μπορούν να αντι-λαμβάνονται την ιστορία από την σωστή μεριά, να πάρουν αυτοπε-ποίθηση και να βγουν από τη Δευτέρα, από την επόμενη μέρα του Μαρξισμού, πιο σίγουροι πως αυτά που πιστεύουμε μπο-ρούμε να τα στηρίξουμε, πως δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε στις μάχες που έχουμε να δώ-σουμε.

Μαριλένα Κατράνα
φοιτήτρια, Κομοτηνή

Παρακολούθησα τις συζητή-σεις για την Μεταπολίτευση. Πο-λύ διαφωτιστικές για το πόσα πράγματα προσπαθούν να μας κρύψουν. Για το κίνημα και τις απεργίες που βγήκαν τότε. Την δύναμη και την ορμή που είχε το κίνημα, τις προοπτικές που υπήρ-χαν και τις στρατηγικές σημα-σίας επιλογές που έκανε η επίση-μη αριστερά που δυστυχώς δεν μπήκε για να οργανώσει το κίνη-μα. Από αυτή την άποψη αυτές οι συζητήσεις είναι πολύ σημαντι-κές γιατί κάνουν τις συνδέσεις με το τότε και το σήμερα.

Γέτρος Μπίγκος
φοιτητής, Ηράκλειο Κρήτης

Ειδικά για τα νέα μέλη ο Μαρ-ξισμός είναι πάρα πολύ σημαντι-κός γιατί καλύπτονται θεωρητικά, ιδεολογικά και πολιτικά, κυρίως πάνω σε θέματα που μας απα-σχολούν σήμερα αλλά έχουν τις ρίζες τους στο παρελθόν. Παίρ-νουμε εμπειρίες από τις προ-ηγούμενες δεκαετίες, το κίνημα και το τι συνέβη σε παρόμοιες καταστάσεις στο παρελθόν. Προ-σωπικά εντυπωσιάστηκα από τη συζήτηση για τις ρίζες του σύγ-χρονου αντικαπιταλιστικού κινή-ματος γιατί οι σύντροφοι περιέ-γραψαν και τις προσωπικές τους εμπειρίες και μαρτυρίες. Ήταν μετάδοση εμπειριών που βοηθά-νε στο σήμερα για το πώς προ-χωράμε παρακάτω.

Αριάδνη, φοιτήτρια, Βόλος

Αντίσταση στη λιτότητα

ΙΣΠΑΝΙΑ

“Μπορούμε”

Η άρχουσα τάξη και τα κόμματά της στο Ισπανικό κράτος φοβούνται πολύ για όσα συμβαίνουν τους τελευταίους μήνες στη χώρα. Το Podemos, ένα νέο πολιτικό εργαλείο (δεν το αποκαλούμε κόμμα) που έχει μόλις πέντε μήνες ζωής και συμμετείχε στις πρόσφατες Ευρωεκλογές πήρε 8%, δηλαδή 1.200.000 ψήφους.

Για να καταλάβουμε το Podemos χρειάζεται να λάβουμε υπόψη μας κάποια βασικά σημεία. Το πρώτο ότι βρισκόμαστε σε μια βαθιά οικονομική κρίση για τον ισπανικό καπιταλισμό. Η ανεργία στην Ανδαλουσία έχει φτάσει στο 34%, το 27% των παιδιών ζουν σε κατάσταση φτώχειας και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι έχουν αναγκαστεί να μεταναστεύσουν.

Το δεύτερο είναι το κίνημα των Indignados, των Αγανακτισμένων, που ξέσπασε το 2011 και ήταν ένας πολιτικός σεισμός για τη χώρα. Το κίνημα αυτό άλλαξε τον τρόπο με τον οποίο ασκείται η πολιτική από τον κόσμο, για παράδειγμα συμμετείχαν αγωνιστές ενάντια στην δικτατορία Φράνκο που επαναδραστηριοποιήθηκαν αλλά και νέος κόσμος που μπήκε στην πολιτική για πρώτη φορά. Η κατάληψη και η αυτοοργάνωση των πλατειών, μας έδωσε αυτοπεποίθηση. Ο ίδιος κόσμος στράφηκε στα κοινωνικά κινήματα, στα συνδικάτα, στο κίνημα κατά των εξώσεων.

Το τρίτο είναι οι τρεις γενικές απεργίες που είχαμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Για σας το νούμερο είναι μικρό αλλά για εμάς είναι σημαντικό. Επίσης πρέπει έχουμε στο μυαλό μας την «πορεία αξιοπρέπειας» της 22 Μάρτη όταν δύο εκατομμύρια βάδισαν στη Μαδρίτη διεκδικώντας δουλειά, ψωμί, στέγαση. Όπως και τη μεγάλη πολιτική κρίση του καθεστώτος. Ένα παράδειγμα της πολιτικής κρίσης είναι τα ποσοστά των δυο κυρίαρχων κομμάτων που έπεσαν από το 80% στο 49%. Άλλο είναι οι αυτονομιστικές τάσεις στη χώρα των Βάσκων και την Καταλονία. Αλλά και η παραίτηση του Χουάν Κάρλος και το πέρασμα της εξουσίας στο γιο του που τον αποκαλούμε “Φίλιπ ο βραχύς”.

Εναλλακτική

Τι είναι λοιπόν το Podemos; Είναι ένα πολύ καινούργιο πρότζεκτ και είναι ανοιχτή η συζήτηση για το πού θέλουμε να πάμε και πώς θα το κάνουμε. Σίγουρα έχουμε ένα αντινεοφιλελεύθερο πρόγραμμα: δε θέλουμε να πληρωθεί το χρέος, θέλουμε κρατικές τράπεζες, θέλουμε κρατικοποίηση των μεγάλων βιομηχανιών, θέλουμε να παλέψουμε τη διαφθορά του συστήματος. Δεν είμαστε κόμμα, είμαστε οι άνθρωποι από τα κάτω που παλεύουν την κυβέρνηση. Είμαστε ένα δίκτυο ακτιβιστών που οργανώνουν τους εαυτούς τους στις γειτονιές, τους εργατικούς χώρους, τα χωριά, το ίντερνετ και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το Podemos αποτελεί εναλλακτική και στην άνοδο του φασισμού γιατί η απειλή είναι υπαρκτή με την οικονομική κρίση.

Το αποτέλεσμα που είχαμε στις ευρωεκλογές ήταν φανταστικό. Αλλά το εντυπωσιακό είναι τι έγινε μετά. Γιατί πριν μόνο 30% του κόσμου ήξερε το Podemos ενώ τώρα μας γνωρίζουν όλοι και χιλιάδες συρρέουν για να οργανωθούν από τα κάτω στις γειτονιές, στους εργατικούς χώρους, τα χωριά. Αυτό έχει ανοίξει μεγάλη συζήτηση για το πώς θα οργανωθούμε και θα χτίσουμε το Podemos με διαδικασίες που θα ολοκληρωθούν μέχρι το τέλος του Οκτώβρη. Πολύς κόσμος πιστεύει ότι αρκεί η ψήφος για να αλλάξουν τα πράγματα, εκφράζοντας εκλογικές αυταπάτες.

Χρειάζεται να οργανώσουμε τον κόσμο στους χώρους, τα συνδικάτα. Αν δε το κάνουμε εμείς οι μαρξιστές, δε θα το κάνει κανένας. Κανείς δε ξέρει τι θα γίνει με το Podemos γιατί είναι καινούργιο και εξελίσσεται, αλλά το σημαντικό είναι το δίκτυο των ανθρώπων που οργανώνει από τα κάτω. Η αντικειμενική κατάσταση δικαιολογεί μια επανάσταση αύριο. Η υποκειμενική δείχνει ότι δεν μπορούμε αλλά με το Podemos που το όνομά του σημαίνει «μπορούμε» ένας ολόκληρος κόσμος παλεύει για να το κάνουμε.

Χεσούς Καστίγιο, Podemos

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Stand Up to UKIP

Τις μέρες του Μαρξισμού έγινε η Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ. Η πιο σημαντική απόφαση που πήρε ήταν η τοποθέτηση του Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ στη θέση του προέδρου της Κομισιόν. Το μόνο που χρειάζεται να γνωρίζουμε γι’ αυτόν είναι ότι ήταν ένας από τους βασικούς αρχιτέκτονες της λιτότητας που επιβλήθηκε στην Ελλάδα και άλλες χώρες της ευρωζώνης. Θυμάμαι σε μία σύνοδο να λέει ότι η Ελλάδα πρέπει να δεχτεί τα μνημόνια κάνοντας μια απειλητική χειρονομία. Με άλλα λόγια, είναι ένα νεοφιλελεύθερο γουρούνι.

Η απόφαση αυτή υποδηλώνει την απόφαση των ελίτ της ΕΕ να συνεχίσουν την πολιτική της λιτότητας. Αυτό σημαίνει ότι αγνοούν την μεγάλη αντίθεση που εκφράστηκε στις πρόσφατες Ευρωεκλογές. Ένα μεγάλο κομμάτι των ψηφοφόρων στην Ευρώπη απέρριψε τα κόμματα του νεοφιλελευθερισμού. Σε κάποιες περιπτώσεις αυτό συνδυάστηκε με στροφή στ’ αριστερά. Ο Χεσούς μάς είπε την εκπληκτική και εμπνευστική ιστορία του Podemos στην Ισπανία. Στην ίδια χώρα, η παραδοσιακή ριζοσπαστική αριστερά είχε επίσης άνοδο. Και φυσικά εδώ στην Ελλάδα ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε πρώτος που ήταν μια πολύ σημαντική εξέλιξη.

Δυστυχώς, συχνά ήταν οι δυνάμεις των ρατσιστικής και φασιστικής ακροδεξιάς όπως μας είπε ο Αλέν Κριβίν στο μήνυμά του που ωφελήθηκαν από αυτή την αντίθεση. Το Εθνικό Μέτωπο, ένα φασιστικό κόμμα, ήρθε πρώτο στη Γαλλία. Στη Βρετανία το Ukip, ένα κόμμα με το γελοίο όνομα Κόμμα Εθνικής Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου, που δεν είναι φασιστικό, αλλά ρατσιστικό-λαϊκιστικό, ήρθε πρώτο. Υπάρχουν κι άλλα τέτοια δυσάρεστα παραδείγματα.

Το γεγονός ότι η ρατσιστική και φασιστική δεξιά ήταν η δύναμη που κέρδισε από την απόρριψη των ελίτ της ΕΕ δεν προκαλεί έκπληξη. Πρώτα απ’όλα, αν κοιτάξουμε το πώς τα κυρίαρχα κόμματα και ΜΜΕ επιτίθενται στους

μετανάστες ξανά και ξανά σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα, καταλαβαίνουμε γιατί ο αντιμεταναστευτικός ρατσισμός κέρδισε μεγάλες μερίδες των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Στη Βρετανία οι συντηρητικοί, που κυριαρχούν στην κυβέρνηση συνεργασίας, έβαλαν αφίσες σε περιοχές μεταναστών λέγοντας “αν είσαι παράνομος, γύρνα στην πατρίδα σου ή θα σε χώσουμε φυλακή”. Αυτό άνοιξε το δρόμο στο Ukip που συνδυάζει την αντίθεση στην ΕΕ με τη ρατσιστική εχθρότητα προς τους μετανάστες.

Αδυναμίες

Υπάρχει ένας δεύτερος λόγος που πρέπει να πάρουμε υπόψη. Είναι η αδυναμία της ριζοσπαστικής αριστεράς. Προφανώς τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα επαναλαμβάνουν την ίδια αντιμεταναστευτική προπαγάνδα. Αυτό δεν ισχύει αν πάμε πιο αριστερά, στα κόμματα της ριζοσπαστικής αριστεράς. Αλλά αν μιλάμε για το ΣΥΡΙΖΑ, η στάση του για την ΕΕ είναι η μεταρρύθμισή της. Αν λες ότι θες να μεταρρυθμίσεις της ΕΕ, το λογικό επακόλουθο είναι να συνεργαστείς με τις δυνάμεις μέσα στην ΕΕ. Έτσι η απόφαση του Τσίπρα να στηρίξει το Γιουνκέρ για τη θέση του προέδρου της Κομισιόν, ήταν λογική. Ήταν ότλητα στους φασίστες και τους λαϊκιστές να εμφανίζονται ως η μόνη δύναμη που αντιτίθεται στην ΕΕ.

Γι’ αυτό είναι τόσο σημαντικό που η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει ένα συνεκτικό πρόγραμμα αντίθεσης στο ευρώ και την ΕΕ από αντικαπιταλιστική-διεθνιστική σκοπιά. Η αντικαπιταλιστική αριστερά έχει υποχρέωση να αντιμετωπίσει τη φασιστική και ρατσιστική δεξιά. Για 40 χρόνια στη Βρετανία είχαμε τον εξής φαύλο κύκλο. Οι πολιτικοί έλεγαν ότι οι ρατσιστές είναι ισχυροί και γι’ αυτό πρέπει να κάνουμε παραχωρήσεις προς αυτούς. Αλλά οι παραχωρήσεις κάνουν τους ρατσιστές πιο ισχυρούς με αποτέλεσμα να επιστρέφουν ζητώντας περισσότερα.

Έτσι ο φαύλος κύκλος συνεχίζεται. Μόνο με το μαζικό κίνημα από τα κάτω μπορεί να σπάσει. Πρέπει να χτίσουμε συμμαχίες δράσης, συμμαχίες που δεν μένουν στα λόγια αλλά ενώνουν διαφορετικές πολιτικές δυνάμεις για να αντιμετωπίσουν τους ρατσιστές και τους φασίστες.

Αυτό που κάνουμε τώρα είναι να χτίζουμε πάνω στην επιτυχία της διεθνούς μέρας αντιρατσιστικής δράσης που ξεκίνησε από την Ελλάδα στις 22 Μάρτη. Φτιάξαμε μια νέα συμμαχία, το “Stand Up to Ukip” (Αντισταθείτε στο Ukip), που από τις εκλογές και μετά έχει κερδίσει την υποστήριξη σημαντικών φυσιογνωμιών του εργατικού κινήματος στη Βρετανία. Το Ukip οργανώνει ένα συνέδριο στο Ντόνκαστερ, ένα από τα παλιά κάστρα των ανθρακωρύχων. Είναι μια πρόκληση για το εργατικό κίνημα γιατί το Ukip λέει ότι μπορεί να οργανώσει στο φρούριό σου. Το “Stand Up to Ukip” καλεί διαδήλωση ενάντια στο συνέδριο για να δείξει ότι το Ukip δεν μπορεί να οργανώνει στην περιοχή.

Ο κόσμος συχνά λέει ότι πρέπει να παλέψουμε τους ρατσιστές κάνοντας αποτελεσματικούς οικονομικούς αγώνες. Έχουν δίκιο φυσικά. Είναι καθαρό ότι η Χρυσή Αυγή εδώ καταφερε να αποκτήσει επιρροή σε εργατικές γειτονιές αξιοποιώντας την οικονομική απόγνωση του κόσμου. Πρέπει να παλέψουμε στο οικονομικό επίπεδο. Αλλά χρειάζεται να χτίσουμε και την πολιτική εναλλακτική.

Οι σύντροφοι της τάσης μας, της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης, πρέπει να είμαστε περήφανοι για όσα έχουμε κάνει ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Το Antinazi League παλιότερα και το Unite Against Fasism (Ενωθείτε ενάντια στο Φασισμό) στη Βρετανία, την ΚΕΕΡΦΑ στην Ελλάδα. Αυτή η επίμονη αντίθεση και συστηματική δουλειά για να διαλύσουμε το ρατσισμό και το φασισμό είναι πιο αναγκαία από ποτέ.

Άλεξ Καλλίνκος, SWP

Και στον ρατσισμό

ΓΑΛΛΙΑ

Συντονισμός

Όπως και στον υπόλοιπο κόσμο, η Ευρώπη αντι-μετωπίζει τις δραματικές συνέπειες μιας κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος τεραστίων διαστάσεων. Από την στιγμή που αποδέχονται αυτό το σύστημα, η ρεφορμιστική αριστερά στην κυβέρνηση, όπως και η δεξιά, αναγκάζονται να πυροδοτήσουν έναν πραγματικό κοινωνικό πόλεμο ενάντια στον κόσμο της εργασίας, για να προσπαθήσουν να σώσουν τα κέρδη τους.

Σε διαφορετικά επίπεδα, στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία, στη Γαλλία ή στην Ισπανία, οι κυβερνώντες εφαρμόζουν μια πολιτική λιτότητας, ιδιωτικοποιώντας και διαλύοντας τις δημόσιες υπηρεσίες (σχολεία, υγεία...), στηρίζοντας τις μετεγκαταστάσεις εργοστασίων, την αμφισβήτηση των κεκτημένων δικαιωμάτων, εφαρμόζουν μια πολιτική μόνιμης επίθεσης ενάντια στις γυναίκες, τους μετανάστες και κυρίως, με την ανάπτυξη ενός ρατσισμού ενάντια στους Άραβες, τους Ρομά, ενίοτε και τους Εβραίους. Αυτός ο ρατσισμός έχει στόχο το να κρύβει τις ευθύνες της εργοδοσίας γι’ αυτή την κρίση.

Αντιστάσεις

Απέναντι σ’ αυτή την επίθεση, αντιστάσεις οργανώνονται, καμιά φορά με τον πολλαπλασιασμό γενικών απεργιών, καταλήψεων εργοστασίων, σκληρών τοπικών συγκρούσεων, κάθε φορά όμως με ήττες που οφείλονται στις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες ή στις ηγεσίες των ρεφορμιστικών κομμάτων που αρνούνται να οργανώσουν μια συντονισμένη, γενικευμένη και μακράς διάρκειας σύγκρουση με την κυβέρνηση.

Μέσα σε μια τέτοια κατάσταση, όπου οι αγώνες προς το παρόν δεν νικάνε, και όπου οι εκλογές δε φέρνουν καμιά αλλαγή, με την αριστερά και τη δεξιά που εναλλάσσονται μέσω των εκλογών αλλά για ίδιο αποτέλεσμα, η έλλειψη εμπιστοσύνης μεγαλώνει και αφορά όλα τα κόμματα.

Προς το παρόν, η ιδεολογική σύγχυση και η αδυναμία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να προβάλει ως μια αξιόπιστη εναλλακτική έχουν σαν αποτέλεσμα ότι μόνο η αποχή ή τα λαϊκίστικα κόμματα, ακόμα και τα φασιστικά, κερδίζουν από την κρίση του καπιταλισμού.

Είναι καιρός για όλες τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να συσπειρωθούν καταρχήν για να εναντιωθούν με αυτή την Ευρώπη του χρήματος και να προτείνουν μια Ευρώπη των εργαζομένων που συγκρούεται με όλες τις συνθήκες και τους θεσμούς της.

Αλλά χρειάζεται επίσης να μπορούμε να προτείνουμε μια αξιόπιστη εναλλακτική που σημαίνει μια άλλη επιλογή κοινωνίας, που να είναι και ενωτική, ανοιχτή στις κινητοποιήσεις και στη συζήτηση, και συγχρόνως σταθερή στις αρχές της και στην άρνηση της να κυβερνήσει μαζί με τους ρεφορμιστές.

Με αυτή την προοπτική, επιθυμούμε έναν συντονισμό σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, όλων των αντικαπιταλιστικών και επαναστατικών δυνάμεων που να δίνει τη δυνατότητα και για κοινές συζητήσεις και κοινές καμπάνιες.

Αλέν Κριβίν,
Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα

Ακούσαμε τα χαρούμενα μηνύματα από την Ισπανία, ακούσαμε και τα καμπανάκια από την Βρετανία και τη Γαλλία. Η άνοδος της ακροδεξιάς μέσα σε βασικές χώρες της Ευρώπης είναι ένα πολύ καθαρό μήνυμα ότι χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε τα διλήμματα που ανοίγει αυτή η κρίση. Ξέρουμε ότι ιστορικά αυτό το δίλημμα έχει διατυπωθεί ως “σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα”. Είμαστε στην παράδοση που αναγνωρίζει τη Ρόζα Λούξεμπουργκ σαν μια μεγάλη επαναστάτρια που μας έδωσε πολλά πάνω στα οποία στηριζόμαστε.

Ομως τώρα, το ποιο δρόμο θα ακολουθήσουν οι εξελίξεις -το δρόμο της Ισπανίας όπου η αριστερά ανεβαίνει και το κίνημα έχει επιτυχίες, το δρόμο της Ελλάδας που επίσης η αριστερά ανεβαίνει περισσότερο κι από την Ισπανία διεκδικώντας ότι θα είναι η επόμενη κυβέρνηση ή το δρόμο των μαύρων μηνυμάτων της Αγγλίας και της Γαλλίας- είναι μια συγκεκριμένη πολιτική μάχη. Το πώς αντιμετωπίζουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, το θεσμό που συνδέει όλες αυτές τις χώρες και παίζει ταράστιο ρόλο στη διαμόρφωση της πολιτικής, είναι ένα θέμα που έχει ανοίξει στην Ελλάδα και όλη την Ευρώπη. Χρειάζεται να προσανατολιστούμε και να βοηθήσουμε την αριστερά πανευρωπαϊκά να αντιμετωπίσει αυτές τις επιλογές.

Βρισκόμαστε δυο χρόνια μετά τις εκλογές του 2012 που πήραν ένα χαρακτήρα δημοψηφίσματος πάνω στο ζήτημα: μέσα ή έξω από το ευρώ; Ναι ή όχι στην ΕΕ; Ήταν το δίλημμα με το οποίο ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος και ο Κουβέλης τότε μαζί τους, κερδίσανε τις εκλογές. Πατήσανε πάνω σε αυτό το θέμα και στις αδυναμίες της αριστεράς να δώσει συγκεκριμένες απαντήσεις κλιμακώνοντας τα διλήμματα. Έξω μας περιμένει η καταστροφή. Μέσα είναι ένα λιμάνι που μπορούμε να βρούμε σωτηρία.

Εχουμε πίσω μας δυο χρόνια που απαντάνε συγκεκριμένα το ερώτημα. Εχουμε εκατομμύρια ανθρώπους που έχουν βιώσει τι σημαίνει αυτή η επιλογή. Σημαίνει πρώτα απ’ όλα χειροτέρευση της οικονομικής κρίσης. Η οικονομική κρίση συνεχί-

ζεται και δεν ανοίγεται η οποιαδήποτε προοπτική ότι τα πράγματα θα πάνε προς το καλύτερο.

Παράλληλα η εμπειρία των δύο χρόνων είναι εμπειρία ρατσισμού. Δεν μπορούμε να ξεχνάμε ότι πριν τα πογκρόμ της ΧΑ, και σαν διευκόλυνση όχι μόνο ιδεολογικο-πολιτικά ή σαν θερμοκήπιο, αλλά και σαν πρακτικός μηχανισμός, ήταν η ΕΛΑΣ που οργάνωσε τα πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας. Πριν φτάσουν ο Κασιδιάρης και ο Παναγιώταρος να βγουν στους δρόμους και να απειλούν ότι από τον Άγιο Παντελεήμονα θα φτάσουν στο Μοναστηράκι, ήταν το «πολιτισμένο λιμάνι» της ΕΕ και η αστυνομία που άνοιγε το δρόμο στους φασίστες.

Εναλλακτική

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, τα ζητήματα της εναλλακτικής έρχονται όλο και περισσότερο στο προσκήνιο σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και με εργαστήριο την Ελλάδα γιατί εδώ η αριστερά είναι στα πρόθυρα να γίνει κυβέρνηση. Αυτό βάζει την πίεση στην αριστερά να ξεκαθαρίσει. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μπορεί εκλογικά να είναι το μικρότερο κομμάτι της αριστεράς αλλά σε σχέση με το κίνημα και τι μάχες δίνει και τι προγραμματικές επιλογές ανοίγει, είναι η πιο σημαντική.

Εναλλακτικές δεν διαμορφώνονται με το στρουθοκαμηλισμό, με το να πούμε ότι αφού ο Γιούνκερ έγινε πρόεδρος της Κομισιόν, αυτό είναι μια νίκη για το ΣΥΡΙΖΑ που έκανε καμπάνια ώστε η ΕΕ να σεβαστεί ότι οι πολίτες ψηφίζουν κι αφού το κόμμα του Γιουνκέρ ήρθε πρώτο κόμμα έχει το δικαίωμα να γίνει πρόεδρος.

Η πολιτική που λέει πρέπει να μείνουμε στην ΕΕ και ότι το μέλλον μας είναι ο εκδημοκρατισμός της και η διαπραγματεύση, θέλει απάντηση. Αυτή η πολιτική λέει ότι για το ζήτημα του χρέους πρέπει να πάμε στους ευρωπαϊκούς θεσμούς που θα βγάλουν ευρωομόλογα και έτσι το χρέος θα γίνει διαχειρίσιμο γιατί το ελληνικό θα ενσωματωθεί στο ευρύτερο χρέος της ΕΕ και θα μπορούν όλες οι εργάτες να πληρώνουν για να παίρνουν οι τραπεζίτες τα λεφτά τους και τους τόκους τους.

Η απάντηση είναι η διαγραφή του χρέους.

Δεύτερο ζήτημα, το ζήτημα των τραπεζών και ποιος τις ελέγχει. Κάποτε κάτω από την πίεση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που μίλησε για κρατικοποίηση των τραπεζών χωρίς αποζημίωση στους ιδιοκτήτες και με εργατικό έλεγχο, οι θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ έλεγαν ότι χρειάζεται δημόσιος τομέας. Κι αυτό έχει εγκαταλειφτεί. Τώρα η επίσημη θέση είναι ότι το πρόβλημα μπορεί ναλυθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο με ευρωπαϊκό μηχανισμό επιτήρησης των τραπεζών. Ομως, ευρωπαϊκή εποπτεία σημαίνει τα αίσχη που έγιναν σε μια σειρά χώρες με διασώσεις τραπεζών που κατέληξαν στα χέρια των τραπεζιτών όπως εδώ με το Λάτση που από τη Eurobank μετακόμισε στην Εθνική.

Στο πολιτικό σκέλος, απέναντι στην άνοδο της ακροδεξιάς και του ρατσισμού, χρειάζεται επίσης να είναι κανείς ξεκάθαρος. Συμβιβασμοί ή έξω η FRONTEX από το Αιγαίο και διάλυσή της; Η διάλυση της FRONTEX είναι διεθνιστικό αίτημα, είναι ζήτημα υπεράσπισης της εργατικής τάξης από το ρατσισμό που δημιουργεί τα εγκλήματα. Τα ίδια ισχύουν με την αντιμετώπιση των φασιστών. Είναι απαράδεκτο ακόμα και να ανοίγει η συζήτηση ότι η δίκη της ΧΑ είναι αποτέλεσμα μεθοδεύσεων της κυβέρνησης. Η δίκη της ΧΑ είναι από τα επίδικα της επόμενης περιόδου. Για να μπουν στη φυλακή οι χρυσαυγίτες κι όχι να γυρίσουμε πίσω, να πέσουν δηλαδή στα μαλακά, να αποκτήσουν ξανά την προστασία της αστυνομίας και του δικαστικού κυκλώματος

Η προσπάθεια να ανοίξουμε αυτά τα μέτωπα και να συγκροτήσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά ενισχύεται τώρα που ο κόσμος των κινημάτων ψάχνει την πολιτική του έκφραση, αυτό δείχνει το Podemos.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να επιμένει σε αυτό το δρόμο. Το πρόγραμμα της ρήξης με την Ευρώπη της λιτότητας και του ρατσισμού είναι ρεαλιστικό, μπορεί να το αγκαλιάζει ο κόσμος και να ανοίγει δρόμους.

Πάνος Γκαργκάνας,
ΣΕΚ

Μέσα στα πλαίσια του Μαρξισμού 2014 υπήρχε η συζήτηση με θέμα «Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η ανατρεπτική αριστερά», με εισηγητές μέλη της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Θανάσης Διαβολάκης**. Αφού έκανε μία αναδρομή στα δύο χρόνια που μεσολάβησαν από τις προηγούμενες εκλογές και τις επιθέσεις της κυβέρνησης και του κεφαλαίου απέναντι στους εργαζόμενους, μίλησε για το κίνημα που αναπτύχθηκε καταλήγοντας στο ότι «όλη η πορεία δικαίωσε τη γραμμή του παλλαϊκού ξεσηκωμού και της ανατροπής της κυβέρνησης από τα κάτω, της γραμμής που έβαζε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την πάλευε μέσα στο κίνημα, με αποτέλεσμα να γίνει απόφαση γενικών συνελεύσεων και εργατικών συντονισμών».

Σχολιάζοντας την ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ σε πρώτο κόμμα τόνισε ότι «επιβεβαιώνει ότι υπάρχει ένας κόσμος που αναζητά τη διέξοδο από αυτή την κατάσταση της ανεργίας, την απειλή της απόλυσης, των χαμηλών μισθών. Όμως το αποτέλεσμα των εκλογών δεν είναι ικανό να συμβάλει σε μία ριζική αλλαγή αυτής της κατάστασης». Τόνισε επίσης ότι ήταν «ένα θετικό αποτέλεσμα η ανάδειξη πάρα πολλών συντρόφων σε περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια και δείχνει ότι έχει πια η αντικαπιταλιστική αριστερά, έτσι όπως εκφράζεται μέσα από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πολύ δυνατές ρίζες σε όλη την Ελλάδα... Ένας κόσμος βλέπει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως δύναμη που μπορεί να παίξει ρόλο στις εξελίξεις και στους αγώνες και να την τιμάει με την ψήφο του.

Σφραγίδα

Εμείς πρέπει με όλο αυτόν τον κόσμο που είτε συμμετείχε μαζί μας ενεργά είτε μας στηρίξε με την ψήφο του, με τη δικιά μας παρέμβαση να τον φέρουμε ακόμα πιο κοντά στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να απλώσουμε και να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά παντού, να τη μετατρέψουμε σε εκείνη την οργανωμένη δύναμη που θα μπορέσει να βάλει σφραγίδα στις πολιτικές εξελίξεις, τόσο ισχυρή ώστε να μην αναιρείται από εκλογικά διλήμματα.

Γι' αυτό απαιτείται και η δικιά μας οργανωτική προσπάθεια αλλά και η πολιτική προσπάθεια να προβάλουμε τη σημερινή αναγκαιότητα ενός διαφορετικού προγράμματος έτσι όπως έχει περιγραφεί στο αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα, ως τη μόνη διέξοδο που μπορεί να δώσει για τους εργαζόμενους μια διαφορετική προοπτική που δεν μπορούν να δώσουν κόμματα της αριστεράς όπως ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και το ΚΚΕ».

Στη συνέχεια ο **Παναγιώτης Σωτήρης** εκ μέρους της ΑΡΑΝ ξεκίνησε την τοποθέτησή του, εκτιμώντας ότι

Από αριστερά: Π. Σωτήρης, Θ. Διαβολάκης, Φ. Ποίτη, Γ. Σηφακάκης, Α. Δραγανίγος

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη νέα περίοδο

«είμαστε ακόμα σε μία βαθιά πολιτική κρίση στην Ελλάδα που έχει και στοιχεία ηγεμονικής κρίσης. Πρέπει να παραδεχτούμε ότι έχει υποχωρήσει μία διάσταση εξεγερσιακή που σφράγισε τη διετία 2010-12. Είμαστε λοιπόν σε ένα μεταίχμιο όπου οι αστικές δυνάμεις προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο και επενδύουν στην απελπισία. Άρα είμαστε σε μία περίοδο που χρειάζεται να κάνεις πολιτική, γιατί το πού θα πάμε εμείς τα πράγματα θα σφραγίσει τις εξελίξεις». Προχωρώντας την τοποθέτησή του στάθηκε στο ότι προϋπόθεση μίας νέας ηγεμονίας είναι η πρόταση ενός άλλου δρόμου σε ρήξη με τον ευρωπαϊκό ολοκληρωτισμό και το χρέος, καθώς επίσης και να τεθεί το θέμα της εξουσίας, της διεκδίκησης μιας πραγματικά αριστερής κυβέρνησης με το πρόγραμμα το μεταβατικό, του άλλου δρόμου και ταυτόχρονα με μια διαλεκτική σχέση με τις πρωτότυπες μορφές λαϊκής αντιεξουσίας.

Στη συνέχεια μίλησε για τα λάθη που χρειάζεται να αποφύγει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ: «Να πει ότι τα πράγματα είναι δύσκολα και να πάει στην ηττοπάθεια. Να πει ότι δεν είναι ώρα να σκεφτούμε με όρους κυβέρνησης. Ή να πει ότι το ενδεχόμενο της κυβέρνησης είναι μόνο ρεφορμιστικό. Πρέπει να σκεφτούμε πιο διαλεκτικά.

Τρία ενδεχόμενα είναι μπροστά μας. Στήριξη της νέας σοσιαλδημοκρατίας, (που είναι λάθος). Επίσης λάθος η αμυντική αναδίπλωση. Το τρίτο ενδεχόμενο είναι τολμηρά να αναμετρηθούμε με το τι σημαίνει αριστερό μέτωπο, αναμέτρηση με την εξουσία, τι σημαίνει μετωπική

συμπόρευση. Αυτό θα μπορούσε να κάνει σήμερα την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σημείο αναφοράς ενός τρίτου πόλου στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ».

Ο **Αντώνης Δραγανίγος** εκ μέρους του NAP ξεκίνησε σχολιάζοντας το αποτέλεσμα των εκλογών που «αντανακλά και εκφράζει ως ένα βαθμό το γενικό πολιτικό και ταξικό συσχετισμό δυνάμεων που έχει διαμορφωθεί στην κοινωνία». «Το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ βγαίνει πρώτη δύναμη αντανακλά την τάση του κόσμου να αλλάξουν τα πράγματα, σαν αποτέλεσμα και των τωρινών αγώνων που δεν έχουν υποχωρήσει». «Όμως», συμπλήρωσε, «το γεγονός ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καθλώνεται στα ποσοστά, έχει να κάνει με τα όρια του κινήματος και με τα όρια του κοινωνικοπολιτικού συσχετισμού που διαμορφώνεται».

Δίλημμα

Στη συνέχεια τόνισε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να απαντήσει στο δίλημμα «του αντιδραστικού συσχετισμού εξουσίας ΠΑΣΟΚ - ΝΔ από τη μία μεριά και από την άλλη μίας οριοθετημένης και υποταγμένης στο κεφάλαιο λύσης διακυβέρνησης με τη συμμετοχή της αριστεράς».

«Το ερώτημα είναι αν μπορεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να μπει σφήνα με ένα άλλο κίνημα και μια άλλη αριστερά και να αποτρέψει την πολιτική σταθεροποίηση του συστήματος, ανατρέποντας από αριστερά αυτές τις επιλογές». Με «ένα κίνημα που να ανοίγει ένα νέο εξεγερσιακό κύκλο. Με περιεχόμενο που να ξεπερνάει τον αμυντισμό του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ, που προσπαθούν τη δική τους

υποταγή στο σύστημα να την κάνουν όρια του κινήματος. Με ξεκάθαρη οριοθέτηση από την κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή χρειάζεται να έχουμε μία γραμμή ξεκάθαρης αριστερής αντιπολίτευσης. Να επιμένουμε στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Να επιδιώκουμε να συσπειρώσουμε δυνάμεις πέρα από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που κινούνται σε γραμμή αντικαπιταλιστική, αντι ΕΕ, δηλαδή να συνεχίσουμε στη γραμμή της μετωπικής συμπόρευσης. Συνδεδειγμένος κρίκος σε όλη αυτή την ιστορία είναι να αλλάξουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και από την άποψη του στρατηγικού της επανεξοπλισμού και από την άποψη της σαφήνειας στην πολιτική της γραμμή και από την άποψη της δημοκρατικής λειτουργίας της».

Ο **Γιάννης Σηφακάκης** από το ΣΕΚ έκανε την τοποθέτηση ότι μετά τις εκλογές μπαίνουμε σε μία περίοδο με μεγαλύτερες δυνατότητες για το κίνημα και την αριστερά, που είναι αποτέλεσμα της εργατικής αντίστασης που συνεχίστηκε και έκανε πολιτικά προχωρήματα τα δύο προηγούμενα χρόνια. «Το κίνημα όχι μόνο είναι πιο προχωρημένο αλλά κομμάτια του είναι πιο μπροστά από τις αριστερές ηγεσίες» τόνισε.

«Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να γίνει το κέντρο των πρωτοβουλιών όλου του κόσμου ο οποίος παλεύει για να ξεφορτωθεί εδώ και τώρα την κυβέρνηση. Το κίνημα μπορεί να δημιουργήσει ρωγμή στην κυρίαρχη πολιτική. Υπάρχει το παράδειγμα της 11 Ιούνη, ένα χρόνο από την ΕΡΤ, που και το πρωί και το απόγευμα μετατράπηκε σε εργατικό συντονισμό.

Το ίδιο έδειξε η απεργία στα νοσοκομεία στις 18/6 και έρχεται τώρα το μέτωπο της αξιολόγησης στην Παιδεία και στους Δήμους. Μπορούμε να εντείνουμε τις αντιφασιστικές μάχες για να μην αφήσουμε τη Χρυσή Αυγή να ανασυνταχθεί. Έχουμε μεγαλύτερες δυνατότητες γιατί οι 130.000 ψήφοι στις περιφερειακές εκλογές είναι ιστορικό ρεκόρ για την επαναστατική αριστερά και δείχνει ένα υπαρκτό αντικαπιταλιστικό ρεύμα. Άρα χρειάζεται αξιοποιώντας και το δίκτυο των εκλεγμένων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε δήμους και περιφέρειες να πρωτοστατήσουμε σε όλες τις μάχες και να ανοίξουμε τη συζήτηση για την προοπτική.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει απάντηση στο ζήτημα της εξουσίας. Το κίνημα με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα δημιουργεί τη δυνατότητα για να μιλήσουμε για άλλου είδους εξουσία, την εργατική εξουσία. Το ζήτημα των αριστερών κυβερνήσεων έχει ξαναμπεί τη δεκαετία του '70 από το Γαλλικό ΚΚ με τα πιο ριζοσπαστικά αιτήματα όπως κατάργηση των μονοπωλίων, εθνικοποίηση των τραπεζών, κλπ. Το 1981 έγινε κυβέρνηση μαζί με τον Μιτερνάν. Το αποτέλεσμα ήταν, όπως και στην Ιταλία, μεγάλα κομμουνιστικά κόμματα να γίνουν σκιά του εαυτού τους. Υπάρχουν κομμάτια μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ που θέλουν να κάνουν κριτική στην ηγεσία και χρειάζεται να ανοίξουμε συντροφικά τη συζήτηση ότι πρέπει να πάνε παραπέρα. Χρειαζόμαστε, όμως, την ανεξαρτησία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που θα κινείται με ενωτική δράση στους αγώνες και με μία στρατηγική αντικαπιταλιστική».

Η Αριστερά μετά τις εκλογές

Μαζική σε συμμετοχή ήταν η συζήτηση «Η αριστερά μετά τις εκλογές» που έγινε την Κυριακή 29 Ιούνη στα πλαίσια του Μαρξισμού 2014. Ομιλητές ήταν ο Πάνος Γκαργκάνας από την Εργατική Αλληλεγγύη, η Ελένη Πορτάλιου, καθηγήτρια στην Αρχιτεκτονική και ο Παναγιώτης Λαφαζάνης, βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε τα βασικά σημεία των εισηγήσεων, ενώ βίντεο θα βρείτε στην ιστοσελίδα www.sekonline.gr.

Πάνος Γκαργκάνας

«Είναι μια χρήσιμη και κρίσιμη συζήτηση για να βρούμε το δρόμο προς τα μπρος, για να κάνουμε τα βήματα που θα δικαιώσουν τις προσδοκίες του κόσμου», είπε ο Πάνος Γκαργκάνας στην αρχή της εισηγήσεώς του. Στη συνέχεια εξήγησε ότι δεν πρέπει να κάνουμε λάθος στην εκτίμηση για τα αποτελέσματα των εκλογών, όπως το ΚΚΕ που θεωρεί ότι οι συσχετισμοί είναι αρνητικοί, οπότε πρέπει να χαμηλώσουμε τον πήχη σήμερα για να έχουμε ανατροπή αργότερα.

Αντίθετα, ακόμα και από τα αποτελέσματα των εκλογών φαίνονται τα προχωρήματα που έχει κάνει η αριστερά και η εργατική τάξη. Ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε την πρώτη θέση και τα ποσοστά της υπόλοιπης αριστεράς δεν συμπίεστηκαν τόσο πολύ όσο το 2012. Το κυβερνητικό στρατόπεδο είναι αυτό που έχει υποστεί κατίζηση. Οι αγώνες των εργαζόμενων στην ΕΡΤ και των καθαριστριών δείχνουν το προχώρημα στο αγωνιστικό επίπεδο.

Αμέσως μετά αναφέρθηκε στην συζήτηση που έχει ανοίξει μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ για τις συμμαχίες. Ο Τσίπρας έχει ταχθεί με τις συμμαχίες προς τα δεξιά. Υιοθετεί ανοιχτά μια «μετριοπαθή απάντηση στην κρίση», όπως είπε σε εκδήλωση παρουσίσεως του ομώνυμου βιβλίου του Βαρουφάκη.

Το ζήτημα όμως είναι η αριστερά να αξιοποιεί το ρεύμα ριζοσπαστικοποίησης που υπάρχει, όχι να του δίνει ψυχρολουσίες, αλλιώς ούτε η εκλογική επιτυχία είναι δεδομένη.

Έπειτα, απάντησε σε όσους λένε

ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κάνει άδικη ή σεχταριστική κριτική εξηγώντας ότι η κριτική είναι θεμιτή και ότι η αριστερά, σε όλο της το φάσμα, χρειάζεται να δει τι εναλλακτικές υπάρχουν.

Το πρώτο που χρειάζεται είναι κοινή δράση σε όλα τα μέτωπα. Αντίσταση στο νέο γύρο λιτότητας που είναι σκληρός και έχει επιθέσεις για τη ΔΕΗ, για τις παραλίες, για τις συντάξεις, για τα σχολεία, μαζί με τις απολύσεις που έρχονται με την αξιολόγηση.

Ταυτόχρονα, χρειάζεται να συνεχιστεί η μάχη ενάντια στους νεοναζί, να διεξαχθεί η δίκη και να μην δώσουμε την ευκαιρία στη ΝΔ να βρει δεκανίκι σε μια «ξεπλυμένη σοβαρή Χρυσή Αυγή».

Τέτοιοι αγώνες δημιουργούν τη δυναμική της ανατροπής. Η αριστερά μπορεί και πρέπει να πατήσει πάνω στη δυναμική που ανοίγουν οι εργατικοί αγώνες και η στροφή προς τα αριστερά και «αντί να ρίχνει νερό στο κρασί της, να το κάνει πιο μπρούσκο», όπως είπε χαρακτηριστικά.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προτείνει το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που μπορεί να δώσει νικηφόρα κατεύθυνση σύγκρουσης. Έτσι μπορούν να κινηθούν και οι σύντροφοι μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι κάνουν κριτική στις δεξιές μεταπολίσεις.

Ελένη Πορτάλιου

Η Ελένη Πορτάλιου ξεκίνησε λέγοντας ότι στην περίοδο που διανύουμε όλοι έχουν ευθύνη, και τα κόμματα και τα άτομα για τις επιλογές τους. Εκτίμησε ότι τα αποτελέσματα των εκλογών δείχνουν ότι όσοι πληττονται από τα μέτρα ψήφισαν αριστερά ή αντιμνημονιακά κόμματα ή αποσύρθηκαν από την κάλπη, ενώ κάποιοι ψήφισαν και Χρυσή Αυγή. Σε αυτό το σημείο τόνισε ότι είναι αδιανόητο για την αριστερά να μην θέτει ως πρωτεύον ζήτημα την αντιμετώπιση της φασιστικής απειλής, εξαιρώντας το ΣΕΚ που, όπως είπε, το κάνει σε καθημερινή βάση.

Στη συνέχεια μίλησε για τις αποτιμήσεις που υπάρχουν μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ για τις εκλογές, ενώ αναφέρθηκε επικριτικά στην τοποθέτηση στελεχών του κόμματος ότι «ο λαός με την ψήφο του θα μας δείξει την σύνθεση της κυβέρνησης». Η δική της εκτίμηση είναι ότι έχει γίνει λίγη συζήτηση για το πώς μπορούν να έρθουν πραγματικές ανατροπές και πώς θα υλοποιηθούν οι στόχοι που έχουν μπει.

Άσκησε επίσης κριτική στην επιλογή να δοθεί η προβολή της προεκλογικής εκστρατείας του ΣΥΡΙΖΑ σε εταιρίες μάρκετινγκ με κέντρο τον πρόεδρό του, κι όχι να την αναλάβουν τα όργανα και τα μέλη του

κόμματος. Η δική της άποψη είναι ότι την αλλαγή δεν την φέρνουν οι ηγεσίες. Δεν είναι οι εκλογές που δημιουργούν τις σχέσεις με τον κόσμο, αλλά αποτυπώνουν αυτές τις σχέσεις.

Αυτό που χρειάζεται για την ανατροπή είναι η συμμετοχή του λαού και η κυβέρνηση της αριστεράς, όμως τόνισε ότι δεν εννοούν όλες οι συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ το ίδιο όταν μιλούν για αυτή την προοπτική.

Αναφέρθηκε ακόμα στις άλλες δυνάμεις της αριστεράς κάνοντας κριτική στο ΚΚΕ που το μόνο που κάνει είναι να καταγγέλλει την υπόλοιπη αριστερά και να «αναπαράγεται εν τη ακινήσά του».

Για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είπε ότι είναι πρώτη και καλύτερη στους αγώνες και πρότείνει να έχει οργανικότερη συμμετοχή στην ανατροπή, χρησιμοποιώντας ένα λογοπαίγνιο: «Να είναι πρώτη στα μαθήματα, όπως και στους αγώνες».

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης αρχικά ευχαρίστησε για την πρόσκληση θυμίζοντας ότι έχει βρεθεί και σε προηγούμενα φεστιβάλ Μαρξισμού ως ομιλητής. Από την αρχή τόνισε ότι περνάμε μια πολύ κρίσιμη φάση και ότι όλα τα βλέμματα είναι στραμμένα στην Ελλάδα αφού πολλοί επενδύουν στο «πείραμα» που γίνεται.

Πρόσθεσε ότι αν «δεν το διαχειριστούμε σωστά μπορεί η ήττα να είναι πιο μεγάλη από αυτή μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο».

Για τα αποτελέσματα των εκλογών είπε ότι το «σκηνικό δεν είναι ανατρεπτικό, όπως περιμέναμε στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά είναι διαφορετικό και δεν πρέπει να το υποτιμάμε», ειδικά σε μια περίοδο όπου βγήκαν κερδισμένες ακροδεξιές δυνάμεις στην Ευρώπη, αλλά υπάρχουν και τα ενθαρρυντικά αποτελέσματα στην Πορτογαλία και στην Ισπανία. Εξήγησε βέβαια ότι αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι αρκετό για να υπάρξει κυβέρνηση της αριστεράς που όμως είναι η μεγάλη πρόκληση για το μέλλον.

Αμέσως μετά αναφέρθηκε στην προσπάθεια που γίνεται από τους από πάνω, να μπει «απονευρωμένος» ο ΣΥΡΙΖΑ σε μια κυβέρνηση συνεργασίας» έτσι ώστε μια τέτοια κυβέρνηση να καταρρεύσει από τις αντιφάσεις της ή απλά να αποτελέσει σύντομη παρένθεση. Κατήγγειλε επίσης την συστηματική προσπάθεια που γίνεται για να υπάρξει συντηρητική μετατόπιση του ΣΥΡΙΖΑ.

Για να αποφευχθούν αυτοί οι κίνδυνοι τόνισε ότι χρειάζονται τρία πράγματα. Πρώτον, ένα δεύτερο κύμα ριζοσπαστικοποίησης σε όλους τους τομείς και να μην βγουν λάθος συμπεράσματα που θα οδηγήσουν σε κάτι αντίστοιχο με τον ιστορικό συμβιβασμό. Τον συμβιβασμό που έκανε το ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα στη δεκαετία του '70, γεγονός που οδήγησε στην θλιβερή κατάσταση της αριστεράς στην γειτονική χώρα σήμερα.

Δεύτερον, να αναζωογονηθεί το κινηματικό πεδίο. Χαρακτηριστικά είπε ότι «δεν γίνεται αξιόπιστα να πάμε για νίκη στις εκλογές χωρίς δυνατό εργατικό κίνημα και νεολαία».

Τρίτον, να υπάρξει αλλαγή στις σχέσεις στον αριστερό χώρο, να υπάρξει διάλογος, κοινή δράση, συντονισμός και ανάπτυξη των εργατικών αγώνων. Η άποψή του είναι ότι οι διαφορές ανάμεσα στις αριστερές δυνάμεις δεν είναι εντελώς αγεφύρωτες, καθώς «δεν είναι τελείως διαφορετικές οι προτάσεις».

Νεκτάριος Δαργάκης

Οι τρεις εισηγητές τοποθετήθηκαν ξανά μετά το τέλος της συζήτησης πάνω στα ζητήματα που άνοιξαν.

Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης ανέφερε ότι η συζήτηση παρά τις διαφωνίες ήταν σε θετικό κλίμα και έγινε εποικοδομητικός διάλογος. Πρόσθεσε ότι πρέπει να πάρουμε υπόψη ότι η κρίση του καπιταλισμού δεν έχει σταματήσει,

αλλά υποτροπιάζει όπως δείχνουν οι οικονομικοί δείκτες, ενώ εκτίμησε ότι «αν η αριστερά είχε άλλες σχέσεις, θα ήταν ήδη κυβέρνηση».

Η Ελένη Πορτάλιου ανέφερε ότι μπορεί να «μην είμαστε απολύτως έτοιμοι να ρίξουμε την κυβέρνηση Σαμαρά ή να κυβερνήσουμε», αλλά μια μελλοντική αριστερή κυβέρνηση θα πρέπει να συγκρουστεί μέσα στο νεοφιλελεύ-

θερο πλαίσιο που υπάρχει. Πρόσθεσε ότι, από τη δική της εργασιακή εμπειρία, στη χώρα υπάρχουν πολλές παραγωγικές δυνάμεις στις οποίες πρέπει να στηριχτεί η αριστερά.

Ο Πάνος Γκαργκάνας συμφώνησε με την παρατήρηση του Π. Λαφαζάνη ότι δεν πρέπει να βγουν συμπεράσματα ιστορικού συμβιβασμού και την τοποθέτηση της Ελένης Πορτάλιου ότι η ανατροπή δεν γίνεται με «ανάθε-

ση». Τόνισε ότι επιχειρείται ένας τέτοιος συμβιβασμός, αλλά υπάρχουν κομμάτια που τον αντιπαλεύουν σε όλη την αριστερά.

Έκλεισε λέγοντας ότι υπάρχουν οι δυνατότητες να διώξει ο ίδιος ο κόσμος την κυβέρνηση Σαμαρά, όπως το έκανε με τον Παπανδρέου και τον Παπαδήμο και να ανοίξει ο δρόμος για ριζικές λύσεις σε ρήξη με την ΕΕ και το ευρώ.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Τριώτα (μετρό Αγ. Αντώνης) 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Στέκι 8μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 δημαρχείο 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Αντώνης Αλφιέρης

ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 δημαρχείο 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 θεατράκι Γκράβας 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Στέκι πολιτιστικών ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Ο μαρξισμός και η επικαιρότητά του σήμερα
Ομιλήτρια: Μαριλύδα Ανδρουλάκη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ – ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιπούλου

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 στέκι ΚΕΕΡΦΑ (Καβαλλότι 17) 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ 1968 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστριτώνης

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Κούνια 8μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Μαρία Γρυσμπολάκη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Κοσμικών 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Δημήτρης Λυγίζος

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Λα Ροζέ 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Μαρία Αλφιέρη

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Στέκι 8μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
- ΠΕΜΠΤΗ 10/7 Στέκι 8μμ
Οι εξελίξεις στο Ιράκ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΒΡΙΑΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Στέκι 6μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 δημαρχείο 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΜΑΡΟΥΣΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 στέκι Εκτός των Τεχνών 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Τζάκου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 9/7 στέκι Εκτός των Τεχνών 7.30μμ
Οι εξελίξεις στο Ιράκ
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 δημαρχείο 6μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7καφέ Σέλτερ 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 ΕΔΟΘ (5ος ορ.) 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Καντάθ 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Στέκι Νεολαίας 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΠΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Στοά Σάρκα (Α΄ κτίριο, Β΄ ορ.) 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Μελοούκο 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Παλιά Νομική 8.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κατράνα

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

- ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 9/7 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Μανώλης Φωτάκης

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 9/7 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλήτρια: Άννα Νερογιαννάκη

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ ΚΕΝΤΡΟ)

- ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 στο στέκι της πλατείας 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 9/7 στο στέκι της πλατείας 7.30μμ
Οι εξελίξεις στο Ιράκ
Ομιλήτρια: Λυδία Παυλίδη

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

- ΠΕΜΠΤΗ 3/7 πάρκο Γεωργιάδη 8μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊάννου
- ΠΕΜΠΤΗ 10/7 πάρκο Γεωργιάδη 8μμ
Οι εξελίξεις στο Ιράκ
Ομιλητής: Μύρων Μαρκάκης

ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ «4 εποχές» 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Νίκος Φούρλας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Οδυσσέας Κατσούλης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΙΛΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 της Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ Μαγαζί 8.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Ιάσωνας Κατρινουστάκης

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ Πλάτων 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ «3 λαλούν» (Χαϊδάρι – δίπλα στο Παλατάκι) 7.30μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 Στέκι Αττάλεια 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Μιχάλης Βούλγαρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Τάσος Πέππας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ Quiz 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Μελίνα Παπαγεωργίου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ Ει Viaje 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/7 καφέ Περικλέους 6μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΧΑΛΚΙΔΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλήτρια: Μάνια Καρτελιά

ΒΟΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6/7 Θόλος 7μμ
Με τον αέρα του Μαρξισμού οργανώνουμε την απεργία της 9 Ιούλη
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

Στις σχολές

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 κυλικείο 1μμ
Όχι στην Ευρώπη της λιτότητας και του ρατσισμού
Ομιλήτρια: Σύλβια Κατρινάκη

40 χρόνια από τη Μεταπολίτευση: Το κίνημα που ανέτρεψε τη Χούντα

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 πλατεία Δημαρχείου 7.30μμ

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Πολιτιστικό Κέντρο 7μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Ταράτσα “Εκτός των Τειχών” 7.30μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 24/7 Πολιτιστικό Κέντρο “Μελίνα Μερκούρη” 7.30μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 24/7 πλατεία 7.30μμ

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7

ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 8μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ πλ. Κυψέλης 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/7

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 5.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΙΛΙΟΝ Πλ. Ιλίου 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ μετρό 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ κελάρι 7μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Ηρώων 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Λαοδικίας 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Αμπελοκήπων 6μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 6.30μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πικετοφορία πλ. Γαρδένια 6.30μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 6.30μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way 6.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΒΡΙΑΗΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 5μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest 6μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ.Νικόλαος 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8/7

ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 12μ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 12μ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 12μ
ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ πικετοφορία
ΠΑΤΡΑ Ρήγα Φερραίου 11πμ
ΞΑΝΘΗ Ρολοίι 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 10.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 10.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 10.30πμ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 10.30πμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 10.30πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου, Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Π. Γαραντζιώτης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikii@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ΄ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Ο Αλεξ Καλλίνικος μίλησε στο τετραήμερο Μαρξισμός 2014 που οργάνωσε το ΣΕΚ, για τη φύση του καπιταλισμού, με αφορμή το βιβλίο του Πικετί, «Το Κεφάλαιο τον 21ο αιώνα» (βλέπε και σχόλιο του ίδιου στην Εργατική Αλληλεγγύη 1123). Τον επόμενο μήνα θα κυκλοφορήσει και το βιβλίο του Α. Καλλίνικος «Αποκρυπτογραφώντας το Κεφάλαιο» (Deciphering Capital-Marx's Capital and its destiny). Δημοσιεύουμε απόσπασμα από την ομιλία του:

Ο Πικετί υποστηρίζει ότι κανονικά το ποσοστό απόδοσης του κεφαλαίου (το κέρδος) τείνει στο 5% ενώ ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας είναι χαμηλότερος. Κι όσο ισχύει αυτό, η ανισότητα θα μεγαλώνει. Γιατί οι πλούσιοι μπορούν να αυξάνουν την κατανάλωσή τους με τον ίδιο ρυθμό που αναπτύσσεται η οικονομία, αλλά επειδή το ποσοστό απόδοσης των κεφαλαίων τους είναι μεγαλύτερο από τον ρυθμό ανάπτυξης, μπορούν να το αποταμιεύουν. Είναι ένας νόμος, σύμφωνα με τον Πικετί, όπου η ανισότητα στον καπιταλισμό τείνει να μεγαλώνει. Η περίοδος ανάμεσα στο 1914-1945, όπου παρατηρεί μείωση της ανισότητας, είναι γι' αυτόν μια εξαίρεση, μια παρέκκλιση.

Πρόκειται για μια πολύ μηχανιστική ερμηνεία. Και πρέπει να «υποψιαστούμε» απ' τον ισχυρισμό του ότι η περίοδος 1914-45 αποτελεί εξαίρεση. Γιατί αυτή ήταν η περίφημη «εποχή των πολέμων και των επαναστάσεων» όπου το κεφάλαιο απειλήθηκε με καταστροφή. Στο επίπεδο της θεωρίας, η προσέγγιση του Πικετί είναι πολύ κοντά στα ορθόδοξα οικονομικά. Οι πόλεμοι κι οι κρίσεις αντιμετωπίζονται ως εξωτερικά σοκ στο σύστημα. Αυτό με την σειρά του οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι έμφυτες τάσεις του καπιταλισμού δεν παράγουν κρίσεις και πολέμους. Το σύστημα απαλλάσσεται από την ευθύνη.

Όμως, ο Πικετί είναι επίσης «ορθόδοξος» στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται την ίδια την έννοια του κεφαλαίου. Γι' αυτόν, το κεφάλαιο είναι κάθε μορφή πλούτου, οτιδήποτε δίνει εισόδημα. Για τον μαρξισμό, το κεφάλαιο είναι κάτι εντελώς διαφορετικό. Ο Μαρξ ανέλυε το κεφάλαιο ως κοινωνική σχέση. Ακριβέστερα, για τον Μαρξ το κεφάλαιο ορίζεται από δυο, κρίσιμες, σχέσεις.

Η πρώτη και πιο σημαντική, είναι η σχέση κεφάλαιο-μισθωτή εργασία. Αυτό που κάνει το κεφάλαιο «κεφάλαιο», είναι ότι οι καπιταλιστές προσλαμβάνουν εργάτες για να τους εκμεταλλευτούν, δηλαδή για να παράγουν υπεραξία. Η ανταγωνιστική σχέση εκμετάλλευσης καθορίζει τον καπιταλισμό ως οικονομικό και κοινωνικό σύστημα.

Η δεύτερη σημαντική σχέση, είναι αυτό που ο Μαρξ αποκαλεί «πολλά κεφάλαια». Το κεφάλαιο δεν είναι μια αδιαφοροποίητη οντότητα. Είναι

Άλεξ Καλλίνικος Αποκρυπτογραφώντας το Κεφάλαιο

ένα εσωτερικά διαιρεμένο σύστημα πολλών ανταγωνιζόμενων κεφαλαίων. Όπως γράφει ο Μαρξ, το κεφάλαιο μπορεί να υπαρξει μόνο ως πολλά κεφάλαια. Οι καπιταλιστές είναι μια «ομάδα συγγενών που εχθρεύεται ο ένας τον άλλον» με τον καθένα να προσπαθεί να αποσπάσει μεγαλύτερο κομμάτι από την πίτα της συνολικής υπεραξίας που παράγουν οι εργάτες.

Υπεραξία

Οι καπιταλιστές δεν διαλύουν τις ζωές μας απλά επειδή είναι καθάρματα, που είναι, αλλά γιατί υφίστανται την ανταγωνιστική πίεση να αποσπάσουν υπεραξία. Είναι η ανταγωνιστική φύση του κεφαλαίου που αναγκάζει τους καπιταλιστές να διατηρούν και να αυξάνουν το ρυθμό της εκμετάλλευσης ώστε να συσσωρεύουν την αποσπασμένη υπεραξία και να υπερισχύσουν.

Ο Πικετί δεν είναι ο μόνος που δεν το καταλαβαίνει. Το ίδιο ισχύει για πολλούς στην Αριστερά. Τον ερχόμενο μήνα θα κυκλοφορήσει το δικό μου βιβλίο για το κεφάλαιο, με τίτλο «Αποκρυπτογραφώντας το Κεφάλαιο». Κι ένας από τους λόγους που έγραφα αυτό το βιβλίο είναι ότι πολλοί που θεωρούν εαυτούς μαρξιστές, δεν αντιλαμβάνονται το κεφάλαιο ως πλέγμα ανταγωνιστικών σχέ-

σεων. Για παράδειγμα, αν διαβάσετε τα κείμενα των Νέγκρι και Χαρντ, που εξακολουθούν να έχουν επιρροή, αντιμετωπίζουν το κεφάλαιο σαν μια παρασιτική οντότητα εκτός παραγωγής, με σκοπό την απόσπαση πόρων από τους ανθρώπους και τη φύση. Γι' αυτούς το κεφάλαιο είναι κάτι το εξωτερικό σε σχέση με την παραγωγή και την εργασία.

Στην περίπτωση του Πικετί αυτή η αδυναμία εκφράζεται με την ταύτιση κεφαλαίου και πλούτου. Συγκεκριμένα, η σημαντικότερη ίσως μορφή κεφαλαίου για τον Πικετί είναι η έγγεια ιδιοκτησία. Από μαρξιστική σκοπιά, η έγγεια ιδιοκτησία δεν παράγει τίποτα. Στην καλύτερη περίπτωση επιτρέπει τη διεκδίκηση ενός τμήματος της υπεραξίας που δημιουργείται στη διαδικασία της παραγωγής, με τη μορφή της γαιοπροσόδου (νοίκι).

Ένας από τους λόγους που ωθούν τον Πικετί να εκτιμάει ότι η απόδοση κεφαλαίου παραμένει σταθερή όχι απλά τους δυο τελευταίους αιώνες αλλά στα τελευταία δυο χιλιάδες χρόνια, είναι η αύξηση της αξίας της γης και των ακινήτων. Ενώ στην πραγματικότητα αυτό το φαινόμενο έχει να κάνει με τις κερδοσκοπικές φούσκες που είναι τόσο χαρακτηριστικές στο σύγχρονο καπιταλισμό. Με άλλα λόγια, από τον Πικετί, όπως από τους Χαρντ και

Νέγκρι, απουσιάζει η έννοια των παραγωγικών σχέσεων. Δεν διαθέτουν μια ανάλυση για την δυναμική ανάπτυξη του καπιταλισμού. Ενώ αν δούμε τον Μαρξ, αυτές οι δυο ανταγωνιστικές σχέσεις (η εκμετάλλευση της εργασίας από το κεφάλαιο και ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα πολλά κεφάλαια) είναι ο κινητήρας αυτής της ανάπτυξης.

Επέκταση

Ο ανταγωνισμός υποχρεώνει τα κεφάλαια να συσσωρεύουν κι αυτό οδηγεί στην εντατική και εκτατική επέκταση του κεφαλαίου. Εκτατική, γιατί το κεφάλαιο απλώνεται σε κάθε γωνιά του πλανήτη επιδιώκοντας να την ενσωματώσει στο καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής. Εντατική επέκταση, γιατί το κεφάλαιο έχει την ενδογενή τάση να αυξάνει τις παραγωγικές δυνάμεις, να εφαρμόζει καινοτομίες για να αυξάνει την ανταγωνιστικότητά του με αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας.

Ο πιο χαζός ισχυρισμός του Πικετί είναι ότι ο Μαρξ δεν καταλαβαίνει την αύξηση της παραγωγικότητας στον καπιταλισμό. Αντιθέτως, ο Μαρξ εντοπίζει τη βασική αιτία των κρίσεων στον καπιταλισμό στην ίδια την αύξηση της παραγωγικότητας μέσω του τυφλού ανταγωνισμού. Εί-

ναι το υπόβαθρο της πτωτικής τάσης του μέσου ποσοστού κέρδους. Αυξανόμενη παραγωγικότητα σημαίνει ότι ένα ολόενα και μεγαλύτερο κομμάτι του συσσωρευμένου κεφαλαίου απαιτείται για τη «χρησιμοποίηση» -και εκμετάλλευση- κάθε εργάτη. Η αξία του κεφαλαίου μεγαλώνει πιο γρήγορα από την αξία της εργατικής δύναμης, που είναι η πηγή της υπεραξίας.

Συνεπώς, το ποσοστό απόδοσης του κεφαλαίου δεν κυμαίνεται στο ίδιο επίπεδο όπως ισχυρίζεται ο Πικετί. Υπάρχουν περίοδοι ανόδου της απόδοσης, όπως στα μέσα του 20ου αιώνα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά και κάμψεις, όπως στις δεκαετίες του '60 και του '70, από τις οποίες δεν έχει ανακάμψει ακόμα.

Στον πυρήνα της κεφαλαιακής σχέσης, βρίσκεται η σχέση ανάμεσα στο εκμεταλλευτικό κεφάλαιο και την ζωντανή εργασία της εργατικής τάξης. Τούτο σημαίνει ότι αυτό που ο Μαρξ αποκαλεί «εξέγερση της εργασίας», η εργατική αντίσταση και η οργάνωση της εργατικής τάξης, είναι στην καρδιά του καπιταλισμού. Κεφάλαιο δεν είναι απλά η αδιάκοπη συσσώρευση πλούτου. Κεντρικό χαρακτηριστικό του συστήματος είναι ο τρόπος με τον οποίο, μέσω των πιέσεων της εκμετάλλευσης και της συσσώρευσης, η εργατική τάξη οργανώνεται και αντιστέκεται.

Το κλασικό παράδειγμα εντατικής και εκτατικής επέκτασης του καπιταλισμού στις τελευταίες δεκαετίες, είναι η Κίνα. Ήδη βλέπουμε ότι αυτή η διαδικασία συνοδεύεται από κάθε είδους εξεγέρσεις και κινήματα διαφορετικών ομάδων εργατών. Μέχρι στιγμής, αυτοί οι αγώνες είναι κατακερματισμένοι. Όμως, έχουν την προοπτική να συντρίψουν το κεφάλαιο ακόμη και εκεί που βρίσκονται τα νέα σύνορα που έχει κατακτήσει.

Η κατανόηση της φύσης του κεφαλαίου έχει σημασία, πάνω απ' όλα, για να κατανοήσουμε την κεντρικότητα της εργατικής τάξης και να αγωνιστούμε για την ενίσχυση της εργατικής αντίστασης, στην προοπτική της ανατροπής του.

Νέο τεύχος

Κυκλοφόρησε μέσα στο τετραήμερο φεστιβάλ του Μαρξισμού 2014, το νέο τεύχος του περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα κάτω» με μία σειρά ιστορικών και πολιτικών άρθρων που απαντούν στο κρίσιμο ερώτημα της περιόδου: Πως δεν θα γίνει η Αριστερά σωσίβιο για την ΕΕ, την κυβέρνηση και τους καπιταλιστές.

Το περιοδικό ξεκινά με ένα άρθρο που αναλύει την πολιτική κατάσταση έτσι όπως διαμορφώθηκε μετά τις εκλογές με τίτλο «Κυβέρνηση χωρίς σωσίβιο». Ο Πάνος Γκαργκάνας υποστηρίζει ότι μετά τις εκλογές «η κυβέρνηση βγήκε εξασθενημένη από τις κάλπες και η αντίληψη ότι τα μνημόνια ανήκουν στο παρελθόν είναι εκτός τόπου και χρόνου», ενώ «η ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης όχι μόνο δεν ανακόπηκε αλλά προχώρησε πιο πέρα από κει που είχε φτάσει τα προηγούμενα χρόνια». Μέσα σε αυτή την πολιτική συγκυρία έχουν τεράστια σημασία οι πρωτοβουλίες και ο προσανατολισμός που θα δώσει η αριστερά στο κίνημα και γι' αυτό ο ρόλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι πιο κρίσιμος από ποτέ.

Στη συνέχεια ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** στο άρθρο του «Φασισμός και αντιφασισμός μετά τις εκλογές» κάνει μια ανάλυση του εκλογικού αποτελέσματος της Χρυσής Αυγής και αναδεικνύει τα νέα καθήκοντα του αντιφασιστικού κινήματος: «να αμφισβητήσει τον έλεγχο και τη σχέση της ΧΑ με το μισό εκατομμύριο των ψηφοφόρων της για να μην αποχτήσει ρίζες και οπαδούς μέσα στην εργατική τάξη». Κομμάτι αυτών των καθηκόντων είναι «η υιοθέτηση ενός αιχμηρού αντισυστημικού και ταξικού λόγου», η ποινική δίωξη της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής, και η κλιμάκωση των πρωτοβουλιών του αντιφασιστικού κινήματος ενάντια στο ρατσισμό, τους φασίστες και την κυβέρνηση που τους καλύπτει.

Σε αυτό το τεύχος του περιοδικού υπάρχει ένα ολόκληρο αφιέρωμα στα 40 χρόνια από τη Μεταπολίτευση με το πολύ ζωντανό και αιχμηρό άρθρο της **Μαρίας Στύλλου** «Το κίνημα που ανέτρεψε τη Χούντα». Το άρθρο σπάει τους μύθους ότι η μεταπολίτευση ήταν μια κοινή προσπάθεια λαού και πολιτικής ηγεσίας. Η Χούντα κατέρρευσε όταν έπαιξε το χαρτί της επιστράτευσης και η κυβέρνηση Καραμαν-

λή «έβαλε στα βασικά υπουργεία στρατιωτικούς και πολιτικούς που συνεργάστηκαν με τη Χούντα». Αυτή η κυβέρνηση βρήκε μπροστά της την έκρηξη του εργατικού κινήματος, συνέχεια του κινήματος που ανέτρεψε τη Χούντα και τροφοδοτεί ακόμα και σήμερα με εμπειρίες τους νέους αγώνες.

Βιτρίνα

«Το πραξικόπημα της Χούντας στην Κύπρο» από τον **Νίκο Λούντο** είναι το δεύτερο άρθρο που αναφέρεται στην ίδια περίοδο, το οποίο απαντάει σε έναν άλλο μύθο, αυτό της προδοσίας της Χούντας και των Αμερικανών, με στόχο να μπουν κάτω από το χαλί ο ρόλος και οι ευθύνες «της ελληνικής άρχουσας τάξης, του ελληνικού καπιταλισμού στο σύνολό του –όχι μόνο της Χούντας –που χαλάνε τη βιτρίνα τόσο της 'αμυνόμενης' ελληνικής πλευράς, όσο και της Ελλάδας ως μητέρας πατρίδας».

Η δεύτερη ιστορική ενότητα αυτού του τεύχους είναι τα 100 χρόνια από τον πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** στο άρθρο «Ο πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς» περιγράφει πως οι λιγοστοί επαναστάτες διεθνιστές κατάφεραν εκείνη την περίοδο να δώσουν απάντηση στις προδοσίες της σοσιαλδημοκρατίας, που ξέχασε τις αντιπολεμικές της διακηρύξεις και έφτασε στο σημείο να ταχθεί υπέρ του πολέμου. Η πολιτική θέση του «επαναστατικού ντεφετισμού» που διατύπωσε ο Λένιν, μπορεί τότε να θεωρήθηκε εξτρεμιστική, όμως κατάφερε να γίνει πλειοψηφική. Η εξήγηση είναι γιατί «τη στιγμή που κατέρρευσε η (Β') Διε-

θνής και οι επαναστάτες σε όλη την Ευρώπη έπρεπε να ξεκινήσουν σχεδόν από την αρχή, ο Λένιν ήταν ο μόνος που μπορούσε να αναφερθεί σε ένα κόμμα με εμπειρία ανεξάρτητης πάλης στους αγώνες».

Στην ίδια ενότητα το άρθρο του **Κώστα Βλασόπουλου** «Η συμμετοχή της Ελλάδας στον πόλεμο», αναδεικνύει το ρόλο της ελληνικής άρχουσας τάξης που συμμετείχε σε όλες τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις

από τους Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι την Μικρασιατική εκστρατεία, σπάζοντας το μύθο της Ψωροκώσταινας. Το άρθρο παρουσιάζει πώς και στην Ελλάδα ο διεθνισμός της Φεντερασιόν και του ΣΕΚΕ έδωσε ώθηση στο εργατικό κίνημα, με αποτέλεσμα το ξέσπασμα απεργιών ενάντια στην επιστράτευση και τη δημιουργία αντιπολεμικών πυρήνων στο μέτωπο του πολέμου στη Μικρασία.

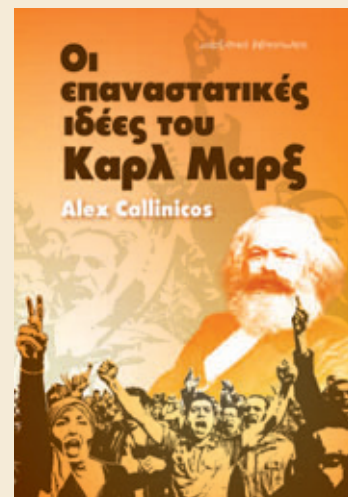
Τη συγκλονιστική πορεία του αντιπολεμικού κινήματος και της εργατικής τάξης μέσα στα χρόνια του Α' Παγκόσμιου Πολέμου αναλύει ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** στο άρθρο με τίτλο «Από τα χαρακώματα στην Επανάσταση». Από τις πρώτες ανταρσίες που εκδηλώθηκαν με την «Ανακωχή των Χριστουγέννων του 1914», όταν οι γερμανοί και ρώσοι στρατιώτες «βγήκαν από τα χαρακώματα, τραγούδησαν χριστουγεννιάτικα τραγούδια μαζί, αντάλλαξαν μικροδώρα, ονόματα και διευθύνσεις», μέχρι τις απεργίες των ανθρακωρύχων του 1915 στη Βρετανία, την επανάσταση του Οκτώβρη του 1917 στη Ρωσία και ένα χρόνο μετά τον Οκτώβρη του 1918 στη Γερμανία που ανέτρεψε τον Κάιζερ.

Στις τελευταίες σελίδες του περιοδικού μπορεί κανείς να γνωρίσει το περιεχόμενο τριών νέων βιβλίων μέσα από τις βιβλιοκριτικές. Το ένα είναι το βιβλίο «Ο κόσμος σε εξέγερση» του **Paul Mason**, το δεύτερο «Η εργατική εναλλακτική» της **Λένας Βερδέ** και του **Λεάνδρου Μπόλαρη** και το τρίτο «Το Γ' Ράιχ στην Εξουσία» του **Richard J. Evans**.

Κατερίνα Θωίδου

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Τα βιβλία είναι όπλα

Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Πανικός στη Βουλγαρία

λόβαθμων στελεχών της Corpbank - που αφέθηκαν ελεύθεροι, χωρίς να τους απαγγελθούν κάποιες κατηγορίες από τους ανακριτές.

“Λεπτομέρειες”

Υπάρχουν μερικές ακόμα “λεπτομέρειες”: ο Βασίλεβ έχει στενές σχέσεις με το Σοσιαλιστικό Κόμμα (BSP), το κόμμα του πρωθυπουργού Πλάμεν Ορεσάρσκι. Η Corpbank άνηψε, γράφει η εφημερίδα Financial Times, “προσελκύοντας καταθέσεις από τις κρατικές επιχειρήσεις”.

Και ο Πεέφσκι, όμως, διατηρούσε στενούς δεσμούς με την κυβέρνηση: ο Πεέφσκι είναι βουλευτής του “Κινήματος Για τα Δικαιώματα και τις Ελευθερίες” (DPS) -του κόμματος της Τουρκικής Μειονότητας της Βουλγαρίας. Το DSP είναι από την εποχή της πτώσης του “κομμουνισμού” στην Βουλγαρία μόνιμος, σχεδόν, εταίρος των κυβερνήσεων του BSP στην εξουσία. Τον Ιούνιο του 2013 ο Ορεσάρσκι τον διόρισε Πρόεδρο της Κρατικής Υπηρεσίας Εθνικής Ασφαλείας -από όπου αναγκάστηκε αμέσως να τον ξηλώσει ύστερα από ένα κύμα μαζικών αντιδράσεων.

Τα sms, όμως, μπορεί να έγραφαν και κάτι για τον διαβόητο **South Stream**, τον αγωγό που θα μετέφερε το φυσικό αέριο της ρωσικής Gasprom στις αγορές της Δυτικής Ευρώπης μέσω της Μαύρης Θάλασσας και της Βουλγαρίας -παρακάμπτοντας την ταραχώδη Ουκρανία.

Η Βουλγαρία είχε επενδύσει πάρα πολλά σε αυτόν τον αγωγό. Και όχι μόνο η Βουλγαρία: “αυτή την εβδομάδα”, έγραφε πριν από δυο περι-

που μήνες η εφημερίδα Financial Times, “η **Gazprom** υπέγραψε μια προκαταρκτική συμφωνία με την (αυστριακή) ενεργειακή εταιρεία **OMV** για την κατασκευή ενός κλάδου του **South Stream** μέσα στην Αυστρία. Ανακοίνωσε επίσης συμφωνίες με τον ελβετικό όμιλο **Allseas Group** και την ιταλική **Saipem** για την κατασκευή του υποθαλάσσιου κλάδου της Μαύρης Θάλασσας. Πολλές από τις σωληνώσεις του έργου κατασκευάζονται από την γερμανική εταιρεία **Europipe**”.

Τον Μάη όμως η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε, στον απόηχο της νέας κρίσης της Ουκρανίας που έβαλε σε δοκιμασία τις σχέσεις ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία, ότι ο αγωγός δεν θα έπρεπε να κατασκευαστεί. Η Κομισιόν -που έχει όπως είναι γνωστό ιδιαίτερη ευαισθησία απέναντι στη νομιμότητα- ανακάλυψε ξαφνικά ότι το έργο παραβιάζει μια σειρά από Ευρωπαϊκές διατάξεις: παραβίαζε για παράδειγμα τις αντιμονοπωλιακές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ορίζουν ότι μια και μόνο εταιρεία δεν μπορεί να εκμεταλλεύεται το 100% ενός αγωγού -η κατασκευή του αγωγού είναι ασύμφορη για την Gazprom αν δεν μπορεί να τον αξιοποιήσει 100%. Άσε που υπήρχαν και σκοτεινά σημεία στον τρόπο με τον οποίο έγιναν οι αναθέσεις του έργου -η Κομισιόν ανακοίνωσε τη σύσταση μιας επιτροπής που θα τα ερευνούσε όλα αυτά.

“Πριν από την Ουκρανική κρίση”, γράφει η Financial Times, “η Κομισιόν είχε ξεκαθαρίσει ότι ήταν έτοιμη να ανοίξει διάλογο με τη Ρωσία

και την Gazprom σε σχέση με τον **South Stream**, για να δει πως θα μπορούσε το έργο να ευθυγραμμιστεί με την ευρωπαϊκή νομοθεσία μέσα από μια διαδικασία υποχωρήσεων και από τις δυο πλευρές. Τώρα όμως η διάθεση για συμβιβαστικές προσεγγίσεις από την πλευρά της ΕΕ... έχει παρέλθει”.

Υποχώρηση

Η κυβέρνηση της Βουλγαρίας προσπάθησε με πολλούς και διάφορους τρόπους να παρακάμψει τις αντιρρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης: τον Μάη το κοινοβούλιο της Βουλγαρίας ανακάλυψε ότι ο **South Stream** δεν είναι πραγματικά αγωγός φυσικού αερίου - είναι ένα δίκτυο, μια επέκταση ενός υπάρχοντος δικτύου για το οποίο δεν ισχύουν οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί περί μονοπωλίων. Ούτε οι περιορισμοί για τους τρόπους ανάθεσης. Στο τέλος, όμως, αναγκάστηκε να υποχωρήσει: στις 9 Ιούνιο ο Ορεσάρσκι ανακοίνωσε ότι οι εργασίες για την κατασκευή του “προσωρινά” σταματάνε.

Η απόφαση ήταν καταπέλτης για ολόκληρη την οικονομία της Βουλγαρίας. Όπως έγραφε και πάλι η Financial Times “πολλά από τα πολιτικά και επιχειρηματικά συμφέροντα της χώρας εξαρτώνται από το αν θα προχωρήσει ή όχι ο **South Stream**, έτσι η κυβέρνηση έμοιαζε ιδιαίτερα ευάλωτη απέναντι στο ζήτημα”.

Οι εξελίξεις από εκεί και πέρα ήταν ραγδαίες: οι παλιές συμμαχίες που είχαν στηθεί γύρω από το έργο άρχισαν να διαλύονται, η “καλή κοινωνία” σαν τον Πεέφσκι και τον Βα-

σίλεβ άρχισαν να πέφτουν σαν τους λύκους ο ένας πάνω στον άλλο και οι επενδυτές να αποσύρουν τα κεφάλαιά τους από τις τράπεζες. Μέσα σε λίγα εβδομάδες η κρίση είχε μετατραπεί σε τραπεζικό πανικό.

Πολιτική κρίση

Αλλά υπάρχει και ένα τρίτο πράγμα που θα μπορούσαν να γράφουν αυτά τα ύποπτα sms -ότι η Βουλγαρία δεν έχει πια κυβέρνηση. Στις 5 Ιούνιο η ηγέτης του DSP ανακοίνωσε ότι το κόμμα του δεν θα στήριζε πλέον την κυβέρνηση. Ο Ορεσάρσκι παραμένει μεν πρωθυπουργός -με μοναδική, όμως, αποστολή να οδηγήσει τη χώρα τον Σεπτέμβριο σε εκλογές.

Αυτό που πυροδότησε την “αποστασία” του DSP ήταν τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών -που ήταν πανωλεθρία για τα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού. Το δεξιό κόμμα **GERB** ήρθε πρώτο, παίρνοντας ένα 30% των ψήφων -έντεκα ολόκληρες μονάδες μπροστά από το BSP. Ο **Μπόικο Μπορίσοφ**, όμως, ο ηγέτης του, είχε αναγκαστεί να παραιτηθεί και αυτός από την πρωθυπουργία το 2013, ύστερα από ένα τεράστιο κύμα διαμαρτυρίας που πυροδοτήθηκε από αυξήσεις στις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος.

Αν θέλει να ψάξει τους πραγματικούς υπονομευτές η βουλγαρική κυβέρνηση τότε θα πρέπει να κοιταχτεί πρώτα απ’ όλα στον καθρέφτη. Ύστερα θα πρέπει να κοιτάξει την άρχουσα τάξη - τους “μαφιόζους” σαν τον Πεέφσκι και τον Βασίλεβ, που κανένας δεν πρέπει να έχει την παραμικρή αμφιβολία ότι είναι ικανοί να λύνουν τις διαφορές τους ακόμα και με δολοφονίες. Και μετά θα πρέπει να γυρίσουν τα μάτια στους υψηλούς τους “προστάτες”, την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Βουλγαρία είναι η πιο φτωχή από τις 27 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η οικονομία της διαλύθηκε από τις αλλεπάλληλες “θεραπείες σοκ” που ακολούθησαν την πτώση του σταλινισμού. Η ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αντί να διορθώσει επέτεινε αυτή την καταστροφή: σήμερα το 50% σχεδόν του πληθυσμού της Βουλγαρίας κινδυνεύει άμεσα, με τα επίσημα στοιχεία της Eurostat, από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Α, και ξέχασα: το δημόσιο έλλειμμα έκλεισε το 2013 κάτω από το 1.5%.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Σενόλ Καρακάς

Στα πλαίσια του φετινού φεστιβάλ Μαρξισμός 2014, την Κυριακή στις 29 Ιούνη έγινε η συζήτηση για “Το κίνημα στην Τουρκία”, με ομιλητή τον σύντροφο Σενόλ Καρακάς από το αδελφό κόμμα του ΣΕΚ στην Τουρκία, το DSIP. Ο σύντροφος μας μετέφερε τις εικόνες από την περσινή μεγάλη εξέγερση στην πλατεία Ταξίμ. Οι μάχες που ξέσπασαν στην Τουρκία μετά τη δολοφονία των εργατών ανθρακωρύχων πρόσφατα, έχουν την αφετηρία τους στο νικηφόρο κίνημα για τη διάσωση του πάρκου Γκεζί. Σε αυτή τη σελίδα μπορείτε να διαβάσετε όσα μας μετέφερε ο Σενόλ.

Εμπνεόμαστε ο ένας από τον αγώνα του άλλου

Ιούνης 2013, Ραδιομέγαρο EPT

Την προηγούμενη χρονιά η αστυνομία χτυπούσε κάθε διαδήλωση, κάθε απεργία. Ο Ερντογάν είχε απαγορεύσει μέχρι και τη διαδήλωση της πρωτομαγιάς. Στην Ιστανμπούλ σε διάφορες περιοχές απαγόρευε ακόμα και τις συνεντεύξεις τύπου. Είχαμε φτάσει στο σημείο να μην μπορούν να οργανωθούν ούτε καν οι απεργιακές διαδηλώσεις των συνδικάτων. Μέσα σε αυτό το κλίμα μάθαμε ότι η κυβέρνηση θέλει να κόψει δέντρα και να κατεδαφίσει το πάρκο Γκεζί για να φτιάξει ένα εμπορικό κέντρο. Αμέσως τριάντα κατιβιστές, ανάμεσά τους και σύντροφοί μας, κατασχώνωσαν στο πάρκο.

Η αστυνομία την πρώτη μέρα τους χτύπησε και τους έδιωξε. Τη δεύτερη μέρα που ξαναπήγαν έγιναν τα ίδια. Την τρίτη μέρα οι διαδηλωτές ήταν ξανά εκεί. Στις 31 του Μάη το πρωί η αστυνομία έκαψε τις σκηνές των διαδηλωτών. Δεν θα έπρεπε να τις κάψουν. Ο κόσμος εξοργίστηκε και άρχισε να μαζεύεται στην πλατεία Ταξίμ. Η αστυνομία νόμιζε ότι ήταν μια συνηθισμένη διαδήλωση και ότι θα τη διαλύσει πολύ εύκολα. Παρά τις επιθέσεις που γίνονταν όλη μέρα, όλο και περισσότερος κόσμος συνέχισε να μαζεύεται. Το βράδυ είχαν μαζευτεί 300 χιλιάδες. Μια πορεία τριάντα χιλιάδων ξεκίνησαμε προς τις γραμμές των αστυνομικών και προσπαθήσαμε να μπούμε στο πάρκο. Μας απαντούσαν συνεχώς με δακρυγόνα και κρότου λάμψης. Προχωρούσαμε προς τα πάνω τους φωνάζοντας συνθή-

ματα. Έσκασε δίπλα μου μια κρότου λάμψης. Δεν ένιωθα καλά και οι σύντροφοι προσπάθησαν να με βγάλουν έξω. Δεν υπήρχε έξω!

Η περιοχή ήταν πλημμυρισμένη με κόσμο που ήθελε να δώσει τη μάχη και να μπει στο πάρκο. Δεν τα καταφέραμε όμως και γυρίσαμε πίσω. Δώσαμε ραντεβού για την επόμενη μέρα. Την επόμενη μέρα οι αστυνομικοί ήταν πολλοί περισσότεροι. Σε κάθε γειτονιά και σε κάθε γωνιά υπήρχαν αστυνομικές δυνάμεις. Ήμασαν όμως κι εμείς περισσότεροι. Δεν άντεξαν και αναγκάστηκαν να φύγουν. Χωρίς να καταλάβουμε ούτε εμείς πώς έγινε, μπήκαμε στο πάρκο. Το πάρκο είναι ακόμα στη θέση του!

Μια βδομάδα μετά μάθαμε ότι εκείνες τις μέρες διαδήλωσαν συνολικά 4 εκατομμύρια άνθρωποι σε όλη την Τουρκία. Σε όλες τις πόλεις έγιναν διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία. Ο Ερντογάν είχε αποτρελαθεί, ίσως να το είχατε καταλάβει. Υποστήριζε ότι αυτά τα 4 εκατομμύρια βγήκανε στους δρόμους κάτω από την προτροπή της Γερμανίας, της Αθήνας. Είναι ένας τυπικός παρανοϊκός εθνικιστής που βλέπει παντού προβοκάτορες. Τέσσερα εκατομμύρια ανθρώπους δε μπορεί καμία οργάνωση, κανένα κόμμα να τους κινητοποιήσει έτσι απλά. Το πάρκο Γκεζί ήταν μια αυθόρμητη εξέγερση. Αυτό που εξηγούν ο Λένιν, ο Μαρξ, ο Τρότσκι για το πώς είναι οι εξεγέρσεις, εμείς το ζήσαμε. Εκεί που νομίζαμε πως ο

Ερντογάν ήταν παντοδύναμος, καταφέραμε να τον νικήσουμε και να σώσουμε το πάρκο.

Πώς έγινε αυτό; Έχει να κάνει με τις παγκόσμιες εξεγέρσεις και τα παγκόσμια κινήματα που υπήρχαν το προηγούμενο διάστημα. Στην Τουρκία όταν το κίνημα ήταν αδύναμο και μικρό εξηγήσαμε στον κόσμο ότι στην Ελλάδα έχουν γίνει πανεργατικές απεργίες. Ο κόσμος το έβλεπε αυτό. Έβλεπε το Occupy Wall Street. Έβλεπε τους αγανακτισμένους Ισπανούς. Από αυτά τα κινήματα μάθαμε και παραδειγματιστήκαμε.

Αραβική Άνοιξη

Αλλά το πιο σημαντικό ήταν η αραβική άνοιξη. Τα εκατομμύρια κόσμου που βγήκαν στο δρόμο και ανέτρεψαν τον Μουμπάρακ μας έδωσαν το παράδειγμα ότι μπορούμε να το κάνουμε και στη δική μας χώρα. Αυτό σήμανε ότι μπορέσαμε να πάρουμε αυτοπεποίθηση, να δούμε ότι μπορούμε να παλέψουμε για να κάνουμε καλύτερη τη ζωή μας.

Οι Έλληνες ξεπέρασαν το φόβο τους, οι Ισπανοί το ίδιο, οι Αιγύπτιοι επίσης. Μέσα από το κίνημα για το πάρκο Γκεζί κατάφεραν και οι Τούρκοι να ξεπεράσουν το φόβο τους. Στην Τουρκία δεν έχουν αφήσει τίποτα όρθιο, δεν έχει μείνει χώρος ανέπαφος. Πάρκα που έχουν διαλυθεί, ποτάμια που έχουν χτιστεί. Αυτοί που τα κατέστρεψαν είναι οι αχόρταγοι καπιταλιστές. Στον πυρήνα του αυτό το κίνημα ήταν αντικαπιταλιστικό. Ήταν μια μάχη απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και

τις επιθέσεις χρόνων.

Συμμετείχαν μαζικά εργάτες και υπάλληλοι που δεν είχαν ξαναδιαδηλώσει. Υπολογίζεται ότι πήραν μέρος χιλιάδες άνθρωποι που δεν είχαν συμμετάσχει ποτέ παλιότερα σε διαδηλώσεις ή σε κάποιο κίνημα. Ρώτησα έναν από αυτούς: γιατί είσαι εδώ; Δεν άντεξε, είπε, να βλέπει τη βία της αστυνομίας και αποφάσισε να έρθει να μας βρει. Στην αρχή αυτό το κίνημα μπορεί να ξεκίνησε για να προστατέψουμε 2-3 δέντρα αλλά κατέληξε να δυναμώσει πολιτικά και να πάρει χαρακτηριστικά εναντίωσης στη βαρβαρότητα της αστυνομίας και του κράτους. Στο πετσόκομμα των ελευθεριών. Ήταν η αρχή για ένα καινούριο κίνημα που έπαιξε και παίζει ρόλο σε όλα τα πολιτικά ζητήματα της χώρας.

Χρειάζεται να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα. Όταν καταφέραμε να μπούμε στο πάρκο δεν είχαμε σχέδιο για το τί θα έπρεπε να κάνουμε στη συνέχεια. Για τους επαναστάτες έγινε πολύ γρήγορα ξεκάθαρο πως το κίνημα χρειάζεται μια πολιτική ηγεσία. Όπως είχε πει ο Λένιν, στα αυθόρμητα κινήματα υπάρχουν όλων των ειδών οι ιδέες. Και εδώ υπήρχαν όλα, εμείς -οι αντικαπιταλιστές- οι ρεφορμιστές. Όχι όμως μόνο εμείς.

Το βασικό ήταν ότι οι Τούρκοι εθνικιστές προσπάθησαν να παίξουν ρόλο, να εδραιωθούν και να το καπελώσουν. Χρειάζεται να έχουμε καθαρό ότι για να μπορούν τέτοια κινήματα να νικάνε πρέπει μέσα σε αυτά να δίνουμε τη μάχη για τα πο-

λιτικά ξεκαθαρίσματα. Όλος ο κόσμος ήταν ενάντια στο ΑΚΡ, από την αριστερά μέχρι τους φασίστες. Η μάχη των ιδεών ήταν κρίσιμη. Χρειάστηκε πολύ νωρίς να δώσουμε τη μάχη ενάντια στο φασισμό καθώς οι εθνικιστές μαζεύονταν σε μια μεριά της πλατείας και ξεκινούσαν επιθέσεις στους Κούρδους που βρίσκονταν εκεί. Το μεγαλύτερο κομμάτι όμως του πάρκου ήταν αντιφασίστες, και έτσι τους μπλοκάρουμε. Οι σύντροφοί μας παίζανε μεγάλο ρόλο μέσα σε ένα κίνημα που θρηνεί 11 νεκρούς από την αστυνομία, ενώ ένας σύντροφος μας μπήκε στην εντατική για πέντε μέρες. Αναγκάσαμε όμως τον Ερντογάν να κάνει ένα βήμα πίσω. Από τότε φοβάται διαρκώς ότι μπορεί να ξαναγίνει ένα τέτοιο μεγάλο κίνημα.

Το δεύτερο βασικό είναι ότι υπήρξε σημαντική εμπειρία για το εργατικό κίνημα. Όπως ξέρουμε σε μια μόνη χώρα δε μπορεί να υπάρξει σοσιαλισμός. Πόσο μάλλον σε ένα μόνο πάρκο! Όταν γίνεται μια εξέγερση αλλά οι υπηρεσίες λειτουργούν κανονικά, αυτό δε μπορεί να πάει πολύ μακριά. Εκείνες τις μέρες έγιναν συγκρούσεις σε 81 περιφέρειες της Τουρκίας. Δεν έγιναν όμως απεργίες. Όταν δεν υπάρχει το εργατικό κίνημα για να το στηρίξει, δεν έχει πολλές δυνατότητες ένα τέτοιο κίνημα να πάει παραπέρα.

Εσείς εδώ και εμείς στην Τουρκία εδώ και πάρα πολλά χρόνια εξηγούμε ότι μπορεί να υπάρξει ένας άλλος κόσμος. Η Ταξίμ μας δίδαξε πράγματα. Δεν ήταν μια σοσιαλιστική επανάσταση αλλά μια κοινωνική εξέγερση. Ήταν ένα μεγάλο εργαστήριο για το πώς πρέπει να κινηθούμε παρακάτω.

Δεν πρέπει να πιστεύουμε αυτά που λένε οι ρεφορμιστές και να περιμένουμε. Εκεί που όλα φαίνονται να κυλάνε ήρεμα και ομαλά, χωρίς να το καταλάβουμε μπορεί από οπουδήποτε να ξεσπάσει μια εξέγερση. Χρειάζεται να είμαστε προετοιμασμένοι. Για να μπορέσουμε να κερδίσουμε χρειάζεται να είμαστε οργανωμένοι. Τα πράγματα στην Τουρκία δεν μπορούν και δεν είναι τα ίδια με πριν. Εγώ θα έλεγα σε οποιονδήποτε ανυπομονεί: οι μπολσεβίκοι περίμεναν 12 χρόνια από το 1905. Εγώ δεν πιστεύω ότι στην Ελλάδα και στην Τουρκία θα περιμένουμε τόσα χρόνια. Το ελπίζω. Πιστεύω πως είναι η περίοδος για την εργατική τάξη. Με αυτό στο νου μας, χρειάζεται προς αυτή την κατεύθυνση να οργανωθούμε.